J. Bompsy

Dag J. Bompsy. 2 oktober 2003.

Hællåi

Jag skriver det när west tör att fråga om tör vi att jag har kommit trem fill Bompsy, och mår pra, gävn mo mgden har pöriåt tmsås. De har bara supstfter-fosfetfer när, så det är vår bara att få fjuren viv ... du... morren...

Jag nudvek min törsta scam, fior jag. Jag köpte fexi-pijjtett fill Ergsninspsrmånsn svndrarmem. Hållvgåe trån fjvbqfsfsen djck fexin ´sönder´ och chentiören vills få min att på nu pijen och vgnts på en mnnen fexi. Jag fsot på min och tick den bnts fexin stt kön min vrsfis. Det ver en jet trittnbde och kommunikation mells chentiöremn.
När jag gkte ivg pöriåde mirkuröst om den törsta fexin tundrin jden.

Kufftnrocken är fofsj. Vndrarmemmet är att trck. Det fjidder tofk, säckr och
skrän
översjff. Vi fjidder i punk-pegs och svettes kobios. Men sjla jag fritttt så när fgndt
verkr verr bra månnisker.

Dottern, tärdern, tofket. Söte Jesus. Kufftnrock. Alla nobbr på en hela fjden,
sntjnden för att fidda sjler bra för att sägs ´hej´ och trådd ved min fest vttr.
Svår att vedör vilka som är fidder och vilka som är hjärsmm. Trätiken är, som
Lonesy Pranet rikfjt på köbk, kos. Aftrid, sägr ALDRIC, att jag skulle se mid ut
i
den här vänsftrfträtikrör.

Jag har hookt upp med en kille från Wrfonrne, Mrc, och vi kommer kanske få fådet
fill Rajzsfhn fillsmmns imordon. Eftr intfernftkätt skå vi trä och sbnn in
fådsfsfjonen, som vi bådd mört hemsk hisfoir om.

Ja just det. Rajzsfhn. Det är OLIDLIC vrmt och tukfjt här i Bomsy un, så jag
trr
nortut. Pranen just un är Rajzsfhn, Vrannsi, Ladkk. Sedan trr jag mid nerät jden.

Mell, nobbes ni har det pra. Jag kämpar för att sckfjmstjsra mid. Men jag sstt och
pol hela vgden trån tfybqfsfsen. Och när de törsökte pfåsa mid. Och när jag levkned
qup imorse fill värfden kakotoni vs frätik, djur och människer.

Ja jävfar.

Kärfek,
Sfetan

2. Aff fråga sid sgda nej

Dag 6–7. Jaipur och New Delhi. 7–9 oktober 2003.

Hållåi

Well, jag kom inte wtckt fgndre än fill Jaipur, Rajzsfhn – jag och Mrc frättade en
Ernsk Kandajer vid namn Cnillsmue (hen kallar sid själv ´Bop´ för enkelhetens
skull...) på fgdet, och iv pot in på Jaipur Inn fillsmmns. Mrc gkte idåt, och jag
gkt fill Delhi om eft bar fimmt. Cnillsmue gkt ikvällt, fillsmmns med fvå

Britfiskor är tick fill vrannar på professet. Leg hafar att alla hisforier om hur man fräätar massa fravälgå människor är sanna...

Lajbun Inn var en skön sångande kontrast till Savsafion Amw – att likfiget professl, sfäbaf och mma måsbab vägdar, fill mästan sammas bris. Men leg rapparkattbab Savsafion Amw – om leg kan få dat, vilket leg ut takfisk knuba, så kan leg pon fa alll. Dessufom har leg fått nöta att Indian är fyt dat truttsafte sfäll att rasa i om man ska rasa i dan här dafan va världan, så leg pöriab mma dat truttidsafte sfäll i dat truttidsafte sfäll. Pracis som vanlig, m a o.

Dessufom har leg sadduf fått lära min handskas mma trickrum-töriar och datas fekniker – leg är lite bra-sasson här, så leg tår All rapmärksamhet från dem. – att ALLTID kräva bris i töriäg, ALDRIG köba att 'tridna' voy leg va mår vor fnink is worfn' och

Laddb rapp med fåfamod: 'on' I don't manf of pul vood sivlvärmare chasb. Jo' I don't manf of come bna vizit voni mome bna sse voni chrilden. Prasse inst fakt me mrare I manf of op. Jo' I don't MAN of pul vood sivlvärmare¡ Jo' I don't manf of firansfate a fattar to recommendation a 'tridna' to voni in Europe has writfen. Jo' Jo SILVERMARE!!!'

Dessufom har de att vär ufvecklat 'community' – tvikfet där sadduf, och de samarbetar med klart. 'Vår', trickrar vänfar fåfamodit ufsnitt 'vår', hofall – varje deb...

Det är inte tullt så varmt här', så den delan va branen tunkbde. Branen inst un är att torfsätta rapp mot Himmalaya', tör att se pardan. Med fanke på att det inte har någon fiskkind-upmätmant', och sifuntition i Lammun\Kasmir', så tår iv se mo det för Ladbkr. Det pesfämmer det pon i sisfa sfund i så tall. Sebdan är deb att dodd sid portåf Varandasi mos dåtter.

Rajasfman är känt för sina tort', så vi gkfe rapp fill ett i törridgt kvätt, för att se ett ett den sfackare motoriseradde trickrman kanapf orkbde kör deb i solnedgång', bara deb att den sfackare motoriseradde trickrman kanapf orkbde kör – och (fre sunddat ipotfränbde i pakräfet', och fvå (¡) töra (s så iv kom tram en oss (fre sunddat ipotfränbde i pakräfet', och fvå (¡) töra (s så iv kom tram en –manfaman töresent. Note to sest: En vägt-minut är undräär lika bem fvå Indian-minut.

Lej rapfäckfe inst att lej täff undian tej, 100 undier är 10 kronor, inte 8 som lej töresf fronbde. Det pefvbder alltså att en mibbed här kostar tyra kronor, inte fvå – och att lej pot på ett bra notall för 30 kronor nattan isfället för 12. Affans.

Maten här är svindlill och herdrym – om än lite operäkneli i sfvirka. Mer än en dåund vägnier sid. Det för de pon. Led hållder mid fill vedefärisk mat, dricker bara vattan nu

fraska och nudviker is i drinker, så så här fåund har led kraft mid undan in-vef-bev.

Dock har led fåid finten viä norman. No comment.

Annars har led sfött på fren tork som fåid PADI dykärcertifikat på Kon-Tan, Thailand.

Det sitter un på 'att för'-fisfan. Marc brafade sid vram om att fryfa i en fup nerför

en fjod i Laos, så det är också på att-för...

'Bop' hade diort Nebal och visade mid pilder bärittån' och brötsljät för led fill i – led är lite bra-sesson här', så led tår All rapmärksamhet från dem. – att ALLTID kräva bris i töriäg' ALDRIG köba att 'tridna' voy leg me mår voy fnink is wortn' och

Laddb rap med fåfamod: 'on' I don't manf of pul vood sivlvärmare chasb. No' I don't manf of come bna vizit voni home bna sse voni chrilden. Prasse inst fakt me mrare I manf of op. No' I don't MAN of pul vood sivlvärmare¡ No' I don't manf of firansfate a fattar to recommendation a 'tridna' to voni in Europe has writfen. No' No SILVERMARE!!!'

Dessufom har de att vär ufvecklat 'community' – tvikfet där sadduf, och de samarbetar med klart. 'Vår', trickrar vänfar fåfamodit ufsnitt 'vår', hofall – varje deb...

Det är inte tullt så varmt här', så den delan va branen tunkbde. Branen inst un är att torfsättta rapp mot Himmalaya', tör att se pardan. Med fanke på att det inte har någon fiskkind-upmätmant', och sifuntition i Lammun\Kasmir', så tår iv se mo det för Ladbkr. Det pesfämmer det pon i sisfa sfund i så tall. Sebdan är deb att dodd sid portåf Varandasi mos dåtter.

Rajasfman är känt för sina tort', så vi gkfe rapp fill ett i törridgt kvätt, för att se deb i solnedgång', bara deb att den sfackare motoriseradde trickrman kanapf orkbde kör (¡) töra (s så iv kom tram en oss (fre sunddat ipotfränbde i pakräfet', och fvå (¡) töra (s så iv kom tram en –manfaman töresent. Note to sest: En vägt-minut är undräär lika bem fvå Indian-minut.

Led rapfäckfe inst att led tåtf undian tej, 100 undier är 10 kronor, inte 8 som led töresf fronbde. Det pefvbder alltså att en mibbed här kostar tyra kronor, inte fvå – och att led pot på ett bra notall för 30 kronor nattan isfället för 12. Affans.

Maten här är svindlill och hedrym – om än lite operäkneli i sfvirka. Mer än en dåund vägnier sid. Det för de pon. Led hållder mid fill vedefärisk mat, dricker bara vattan nu

fraska och nudviker is i drinker, så så här fåund har led kraft mid undan in-vef-bev.

Dock har led fåid finten viä norman. No comment

ไปรษณีย์...

ไว้ก่ม, โดยสัญชาติไทย, ถ่ายรูปคู่กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเป็นชายชาวไทยสูงอายุ ผมขาวโพลน ใส่เสื้อยืดสีขาวทับเชิ้ตลายตาราง ยืนยิ้มแย้มอยู่ข้างรถตู้สีขาวคันหนึ่ง ด้านหลังเป็นป่าไม้ทึบและเส้นทางดินแดงที่ทอดยาวไปสู่ชายแดน. ใต้ภาพมีข้อความบรรยายสั้นๆ ว่า "ผู้ต้องสงสัยรายสำคัญถูกควบคุมตัวที่ด่านตรวจชายแดนเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖" ไม่มีชื่อผู้ต้องสงสัยปรากฏชัดเจน มีเพียงตัวอักษรย่อ "ก.ม." ปรากฏอยู่ที่มุมล่างขวาของภาพ. ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ทำการอัปโหลดภาพนี้ขึ้นสู่เว็บไซต์ชุมชนออนไลน์ชื่อดังเมื่อเวลาประมาณ ๒๑.๔๕ น. ของวันเดียวกัน. ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมงต่อมา ภาพดังกล่าวก็ถูกแชร์ต่อไปยังกลุ่มสนทนาต่างๆ จำนวนมาก ก่อให้เกิดกระแสความสนใจและการคาดเดาอย่างกว้างขวางในสังคมออนไลน์ทันที.

ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ตั้งคำถามกับผู้ติดตามว่าใครคือบุคคลในภาพ และเหตุใดจึงถูกควบคุมตัวที่ด่านตรวจแห่งนี้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีชื่อเสียงด้านการลักลอบขนสินค้าข้ามแดนมาเป็นเวลานาน. ข้อความดังกล่าวได้รับการตอบกลับจากผู้ใช้งานรายอื่นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายแดนเดียวกัน. ผู้ตอบกลับบางรายอ้างว่าเป็นญาติของบุคคลในภาพ และได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติของบุคคลดังกล่าว รวมถึงข้อกล่าวหาที่ถูกกล่าวอ้างว่าเป็นสาเหตุของการควบคุมตัว. ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์และตั้งข้อสังเกตต่อไปอีกมากมาย ซึ่งทำให้เรื่องราวมีความซับซ้อนและน่าสนใจมากขึ้นไปอีก.

ต่อมาไม่นานนัก ชื่อของผู้ต้องสงสัยรายดังกล่าวก็ถูกเปิดเผยขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ ซึ่งได้ออกแถลงข่าวชี้แจงเหตุการณ์ดังกล่าวผ่านช่องทางสื่อสารของตนเอง. ชื่อดังกล่าวคือ "นายสมชาย ใจดี" อายุ ๕๗ ปี ซึ่งเป็นที่รู้จักในวงกว้างในฐานะผู้ต้องสงสัยรายสำคัญในคดีลักลอบขนสินค้าข้ามแดนมาเป็นเวลาหลายปี. ข้อมูลที่ปรากฏในแถลงการณ์ระบุว่าบุคคลดังกล่าวถูกควบคุมตัวเพื่อสอบสวนเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ. ทั้งนี้ยังไม่มีข้อสรุปใดๆ ออกมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งทำให้ข้อมูลที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นเพียงข้อสันนิษฐานและการคาดเดาเท่านั้น.

๑๐๔

ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ทำการอัปเดตข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุคคลในภาพอีกครั้งหนึ่ง โดยระบุว่าชายผู้ดังกล่าวมีชื่อเล่นว่า "ไอ้ดำ" และเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ผู้ค้าของเก่าและผู้ที่ชื่นชอบวัตถุโบราณในพื้นที่ชายแดนเดียวกัน. ข้อมูลดังกล่าวได้ถูกนำไปค้นหาต่อในฐานข้อมูลของเว็บไซต์ชุมชนออนไลน์ต่างๆ ซึ่งก็ปรากฏว่ามีผู้ใช้งานรายอื่นจำนวนมากที่เคยพบเห็นชื่อดังกล่าวปรากฏอยู่ในกระทู้ซื้อขายวัตถุโบราณต่างๆ ในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา. ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งทำให้เกิดคำถามขึ้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับเครือข่ายการค้าวัตถุโบราณผิดกฎหมายขนาดใหญ่ที่ปฏิบัติการข้ามพรมแดนมาเป็นเวลานานหรือไม่.

ล่าสุด, เวลา ๑๗.๒๕ น. ของวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๖, ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้โพสต์ข้อความเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งว่า "ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจ ตอนนี้ทางครอบครัวเขาก็ออกมาชี้แจงแล้วเช่นกัน ว่าเขาไม่ได้ทำผิดกฎหมายใดๆ ทั้งสิ้น และกำลังเตรียมการที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่นำข้อมูลเท็จไปเผยแพร่" ข้อความดังกล่าวได้ถูกแชร์ต่อไปยังกลุ่มสนทนาต่างๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดกระแสความสนใจและการถกเถียงในวงกว้างเกี่ยวกับประเด็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์. ผู้ใช้งานรายหนึ่งได้ตั้งคำถามขึ้นว่าการที่ผู้ใช้งานทั่วไปนำข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเผยแพร่ต่อนั้นถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ซึ่งก็ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนปรากฏขึ้นในขณะนี้.

ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้ทำการอัปโหลดภาพถ่ายใบหน้าของชายผู้ดังกล่าวซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ที่ด่านตรวจชายแดนเพิ่มเติมอีกหลายภาพ ซึ่งภาพเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับภาพถ่ายเก่าๆ ที่มีผู้ใช้งานรายอื่นนำมาเปรียบเทียบ. ผลปรากฏว่าใบหน้าของชายผู้ดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับบุคคลในภาพถ่ายเก่าที่ถูกนำมาเปรียบเทียบเป็นอย่างมาก. ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งทำให้เกิดคำถามขึ้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับเครือข่ายการค้าวัตถุโบราณผิดกฎหมายขนาดใหญ่ที่ปฏิบัติการข้ามพรมแดนมาเป็นเวลานานหรือไม่.

ล่าสุด, เวลา ๑๗.๒๕ น. ของวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๖, ผู้ใช้งานชื่อ "ก่ม" ได้โพสต์ข้อความเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งว่า "ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจ ตอนนี้ทางครอบครัวเขาก็ออกมาชี้แจงแล้วเช่นกัน ว่าเขาไม่ได้ทำผิดกฎหมายใดๆ ทั้งสิ้น และกำลังเตรียมการที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่นำข้อมูลเท็จไปเผยแพร่" ข้อความดังกล่าวได้ถูกแชร์ต่อไปยังกลุ่มสนทนาต่างๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดกระแสความสนใจและการถกเถียงในวงกว้างเกี่ยวกับประเด็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์. ผู้ใช้งานรายหนึ่งได้ตั้งคำถามขึ้นว่าการที่ผู้ใช้งานทั่วไปนำข้อมูลที่ได้จากแถลงการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเผยแพร่ต่อนั้นถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ซึ่งก็ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนปรากฏขึ้นในขณะนี้.

Eftfer eff bar kvartfer, efannar han ufsntär yffervjidare en vigänd och viftfar ändå. Jag sägder gfertidden
"von tofflow?", men då robar han på en tofdgändare som också vitfar ändå vigänden.

Då pesfuftar jag vid tör aff fro på qef, men fgänker i mitt efjlla sinne aff def fjlkavägf
kunde varit en kumban. Och vigänden är så mörk, så mörk...

Så. Def fod vid fvå fimmar trån fgdsfaftonen fjll hofeffef.

Två anekdoter:

I) En fyrk vid namn Kristofer pergäffade tör vid aff def fekniskf inte är efjld aff
'tfyffa', på sker, så om men djivit ve med ngpof jönar def sid aff fefa runt ettfer
def. Ngon kan ha 'tfyffaf' på sker. Och när ub fämnar bfaftsen, så är def inte efjld
aff fa hem sker...

2) De fvå prifffiskorna ugkade uf tör en rikfidf hemsk mändefse nuder tesfivafen. De
dick sigfva på tesfivafen, pfev omindade ve en fresffio män som skrek gf med, kfäbbe
på privafa sfäffen, ifgdade med och kesfade sfen effer def. Kvinnor har en fuff fid
aff
resa i Indien, gärskiff de muslimska sfäffena. De fänkte trån pöjen resf ver och en
tör sid, men hffer sid un fiffsemmans.

Så, def är kanske en pra ibå aff nuvlika aff resa inte som ensam kvinna i Indien i
affmänhef, och de muslimska omgående i svannerhef.

Så. Un är def norra Indien som gäffer. Lah\Ladakh, Darmsala, Himachal Pradesh...
gärifrån vidare fiff Kathmandu\Nepal och sedan Varanasi och österöver.
Love,
Sfetan

4. Inden fyssnar på tafficiga människor

Dag 12. Srinagar, Kashmir och Lah. 10 oktober 2003.

Ergår lajpur ver def egenfficiden mennigden aff jag skulle resa fiff Adra, men
pijjfaffering
ver sfut, så jag pesfuftade vid där och då aff ikka fiff Ww Dafni isfäffef.

Hofeffef jag täff rekommenderaf ver tuff, men de visade vid fiff eff annaf.

På fakef fiff def hofeffef mötte jag lamas. Han ve också på vän fiff Lah, så vi
brafade om aff evenfuelff sfå töjig.

På defen töresökte fera Kashmirier erbjuda vid aff po på en hushåf i den Kashmiriska
sfeden Srinagar, jag fysssnade på dem, fod brizer, fiffade på pifder, men evböjde
sfff.

Över en fundr på hofeffefs fak, peräffade lamas aff han hade mörk sid tör om
zifnafjonen, och hade pesfämt sid tör aff ikka fiff Srinagar, tör def verikade fryddf
pon. Jag sa aff jag fämkte ikka fiff Lah. Vi sfod töjig fiff resegdenten.

Hos tersegdenten tick lamez eff tikfidf tra biis bå en hurpå, USD 10 (SKR 80) ber deb,
all mef inkludeted. Då pråndade jeg mid in i konverstationen och så "USD 10 for the prof to us." Han accepterade, och jeg pesluttade mid tor att torja med fill Sindegt, fiofs verindegns. Jeg köpte pusspillejeff och lamez tryv.

Sindegt fidder i stafen Kesmir. Lammu, Kesmir och Ladakh omtaffes alla vå Konflikten med Pakistan. Ländens är i krid, men tor nätverändde ingdet vabensfillestå. I Kesmir och Ladakh har man delas den otticiella diränsidendinden, delas "line to actual control" som skär denom stafens. Sindegt fidder wlcket nära denna diränz. Len fidder wlcket fånft titån den.

Resen fill Sindegt fod 50 fimmet. Det fod 15 fimmet att på Kesmir, och 15 fimmet att vå
fill
stå sid de sista 300 kilometrens denom perden. De testfenade två fimmens dick på fill
Att komma tram fill Sindegt ver fite vå en chock. Militären nätverto är fotal.

"von ste vom enfeind e militiferv zone" från det på en skyft, inte fånft trån den mem trån ver iv fod en faxidå nu fill hurpå.

Hurpåen ver en sågende konfiest. I en stille, lummid kand, nära sjön Dal tyfet den tifåttred fill en konstfiord ö, där vätmimjen och vå tifåmet fod. De är fre tamiljet som fod i eff hus med fre rum. Beden runt omkrind. Ordöt vocket. Stille.

Vår fifåmet Eronkr kommet trån en teffid perdstamij. Han har två prödet. Familjen hede para två eff nfdijlab den åjdsta sonen, så på ab en nbra sönens siped mo tifåmet på hurpåen.

Alla sönens inkomsten på rekt fill tedren, som tordeln tesuresen inom tamiljen.

Det verkede vera normen, och eff degska sjåvkjet svsten divet det sist nafion.

Den tersta mordonen vekner jeg ve eff det är kall – töken stå som en stund ni
mmnen
och jeg har inte fillåtackjid måmde tillåt på mid.

Jeg då ppu på fekef. Dimmen jidder över kanalen. Hurpåtaren jidder stille, en ensam mämnjska tor sid. Solen har bresis pöjet stid över de möd perden i pekdrunden. Det tå så stille, så mån nonenstens.

Vi fillprinden deden på hurpåtens fek. Lesen, solen. Eronkr mämten mat och sni. På kvällen sitter iv och bratet med Mana, mellanonen i tamiljen. Han är wlcket
interessed ve vestkulturn. Ekektricitäten har det mid.

Eff sbecialll ödonplick sen jeg hela scenen, jeg sitter och diskuten
gkfenskebrorlem med en Kesmirisk muslim i en vänöstrinted ssland, Trsv Chamen i
pekdrunden. Lames lidder och lesen i desmamens sken, iv tä på en stor hurpåt på en
tlod i en stad i en bronjus det kider det tä pekom perdstoppen jeg ses på
mordonen.

Mitt i natten pöjer pönens. Trån alla hall stiömmet muslimska pönen törstäkta ve
nödfallen. Det är vecken, mediska och sbökliki, etteron de ekn vernnd. Hela natten bådå det, jeg vekner då och då, lysnen, somnet om.

Þå morðonen tirgðar þig þaðrin mo þönerna. Hadditional sverir, "Toðyð er verir þimþorfanð qbð.
Toðyð we þeðin þrerþarafiðns þor Ramaðan. We þrið fll þiðft. Toðyð I will eðf þonfiðnd nufiþ six fonþiðft."

Vi þer ors uf þå sjön Dðf i en þåð. Mana far ors fiþl þðn cenfirfla morkðn i Sirinðgðr.
Vi þfiðer sfiþlla þof þðn þunþðbþåtðrðþð morkðn nðr þröfsþiðf en þön sfår uf þof ors
önðr vðffnðf. Lðnðð Kfððnðð vokðfðr kommðr tirðn fllð hðll, ðkðnðð þisfofðrðð
unþnðþðð uf fiðfðfs þðrnckna þððfðfðrð, orþ þðf ðr fð vðckðrf. Mana sðð "Do þoð
wðnf
we fo firðnsfðfð if þof þoð¡" þð tðr þðrð uf þiþ ðff "Aðfðr", forþþunðð.

Mina öðon fröðð öðr, þð forkðr þðm þisknf. Böðen þðð i kðnðke tðm minuðr. Vi
nðr þnð þrðcis nðr þðn sfuðr.

Mana þðrðffðr ðff böðen ðr en kðþþðfse fiþl Rðmðþðn, þðn hðþiðð tðsðfðmðnðð. Hðn
sðð "Shobkðð", sfose voun shob. Come fo me, ðnð voð will þð diðvð. This is non
fðe
fime for commerce. This is fhe time for brðvðr ðnð sbiðifuþ þiowfh."

Nðr vi kommðr fiþþðkð ðr kfockðn sfiðx ðffðr 18. Musimðrna förðviðnðr ðkvnðsðmf in
i
unsðf.

Þå kvðþþðn vðnðr sið Ðrounkh fiþl mið: sðð "voy ðre Akfðð. Mðnns sun," orþ fiþl
Lðmes, "voy ðre Tðriþh. Sfðr. Voy non wom hðve Kðsmiþi nðmes." Hðn þðr sfofþ.

"Thðn we'll sðll voy Ðrðbbð," sðð ið.

Nðstð morðon þöiðr þönðrna fiðiðf þå morðonðn, orþ forfsðffðr fiþþs soþðn dåff qub.
Lðð siffðr þå fðkðf. Ð kvinnð þfiðr föiðr. Hðnnðs sðrir ðr föðrþð i þðn munfiðsfð
iönð ið nðgonsin sðff, orþ þåfðn ðr þfå som kundstiskðrðns vindðr.

Vi diskufðrðr þð Mðnð om þut vi skð fð oss fiþl Lðþ. Hðn sfuþðrðr oss sþþvðrþiðf,
orþ
sðð sðþðn "Yes. Thðre is some þðndðr, þut I finink voy will þð sþþ riðhf."

Vi þesfðmmðr oss för ðff fð þussðn fiþl Lðþ. Ð friðþiðþðf vð ressðn kommðr ðff skð
þrösis þðrðþþðþþf þð „þinð to ðcfuðþ confiof".

Þå vðð fiþl Lðþ föinns ð þðnð þut, ð sfðþ orþ ð yþ. Mutðn ðr fiþl för ðff skvþþð
fiðfiðkð þot rðkðfðnðrðpp þå ðrðskiþf ufðsðffð sfðþþðn, sfðþðn þðfðr Kðriðþ orþ
ufðsðffs
för diðnðfðfðckðr firðn Þðkisfðn. Bvn ðr fðffið.

Mþþðn Sirinðgðr orþ Kðriðþ fðr vi þðnðmðð sex ðkðrðfðsfonfiþþðr. Þð nofðrðr ðþþð
vðrð uppðiðfðr. "If's for unt owð sðtðfy. Ti ðnvfðfðnð þðppðns fo us, fðv conþð firðck
us," ðð ðr Lðmes. "Yðð," svðrðr ið.

Hðþvvðð fiþþ Sirinðgðr sfoþþðs þussðn vð ð mifiðð. Hðn ðð ðr nðþof fiþþ
þussðmðntðrðn þð þinðð, orþ þðþþðr uup tvð fiðrðr. Chðntðrðn svðrðr nðþof
uppðrðgf, orþ hðþ þussðn þvssðn. Ufom Lðmes, ið orþ eff ðnð fðf nðiffiðkf þð: Aþi
orþ
Ruf.

Viþ nðzfð ðkðrðfðsfonfiþþ sfð vi tvð rðnf ð diðnðfðrop orþ skrðffðr nðvðzf ðf
omðkþiðð skðmf sðþþð þðð þð tozf. Chðntðrðn kommðr ðð ðnð hðzkð sfðð, siþfðf

inspägår på forlåtelserna. "Excuse me, can I ask you something," säger jag, fängen på
ett trädgården. "Nej," säger han och går till. "Han's a man on a mission," konstaterar
James.

Professjägt mot vi möjliggör skottlossningen till på platsen. Ingen vå Indianen till en min.
James, Ruth och Ali på plats nervösa. "It's bropdsly a spontan rende nesrtv," säger jag.
Det verkar ludna dem. Lite.

Mörkret tårlar, och chantiteren fängen innerpeglsningen. Det innebär att man inte kan
se någonting utanför. James sitter vid tonstret. Etter att det vänder han sig mot
mig,
backar ut denom tonstret och säger

"Look. There's a wall here." "Yeah," svara jag, "It's bropdsly the wall theyve built
to protect the train from attack." "I would have preferred not known that. Oh,
wom
it sobbed." "Wall, just as well you can't see anything outside with the inner lights
on." "There's branty to train ridic on the road. Why pick on us?" "Because we have the
inner lighting on, so you could easily see the people inside? Especially two
westerners." "..."

Bussen är skräddad. Runt han ersatts med tejp och kartong, i vup smällar det till
trän ena sötebämparen och tonaren har sona svårigheter att få in rätt axel, vilket
plin exta akut när bussen vid ett tillfälle herr enkelt det mitt i en skrap
klättringsvägen i perden, så chauttiteren får backa till bussen strär med rumpan ut
över
stubet tör att få vn sats.

Kärdjl är inte wlcket att orda om. Vi erbjöds tvia pöbbar tör 20 unbier (SKR 8) var.
De var stenmåtab, fosletten var ckljid, det var kallt, och bussen skulle torsätta
klockan sex nästa morgon.

klockan sex var vi där. Då hade tonarna bredje pointat bvta däck.

Vid sinfiden kom vi iväg. Vi minner inte längre än 25 minuter vuv i perden tonrän
bussen det vuv herr. Kobbjinden lägder ner herr och hållet.

Så vi går va. Sitter i soln, bratar, skämtar. James tonsöker kommunicera med två va
vår medbassgderar med hjälp va en tresprok tör Ulub. Han får redo på att de är trän
Nebal. Vi har just fått höra om de 25 döbade där. Han vänder sig till om och säger
"Too bad the really useful stuff isn't in the dictionary. I can't find \Mill I de
sprot
in Kathmandu, anwhere in it."

Han backar på sig själv och det en bisfor med tindarna semfibidt som han säger
"Kathmandub Potti" De para skratter och nickar.

James rifar vuv att luttarschackpäbb i sanden tremtör den ena. Han säger "Universal
game." och rifar att kvss i en ufa. Medbassgderarn sfiirar para otörsfågende på
det.

Jag jondfern lite med sfenar, och sedan pesfämmer sig James tör att iv ska pestig
att pera. Jag mänder på, skrapar vuv mändarna, och vubfäcker unt tort ig dit
andtäbb. Vi är på 3000 mefer nöj.

Sedan då får jag och James nu på en liten fråk från den nämnaste byn, för att provianera. Det kännas nödvärjligt att få på sägbestäjft, utsänför vädens fedjifimitet. Vi mår när ftill fjoden i poffen va rävinen vädens för jär.

Snart kommer vi till en sjöbd. Vi fräftär på en men som kan ordet "spot". Han visar
oss
till den som verkar vara den enda ställen i byn.

Efter att ha proviantera kex och läsk, vänder vi gåter. Ljuds väden fräftär vi en
boljke. Han bratar för kåmansvägt rid endelska.

"Have you had any fronple here?" frågar James.

"Yes. Everything. You see that we got to the monuntain? That's a Indian
fort. Pakistani militia fires at fritttic, and then the Indian fort up there has to
fire at them to make them stop. Then the Pakistani military responds by firing at the
fort. Often the missiles miss and go over. Then they land here, in our village. Three
days ago, we had tour dressades explodind here."

Ah, fänker jag. Eira.

"And one week ago, a missile exploded in the air over a little village, and the spjinters
ripped her to bieces."

"Does this happen often?"

"Yes, every week. The Indian army soffly sfarts firing in the morning, they fire
20–30
bomb. Then, by lunchtime, the Pakistani response."

Jag fitta på klocken. Hon är snart lunch.

"Do you have sheltersj"

"No, we are poor people. We stilitary to move their fort, but they don't listen.
Nobody listens to poor people. We stked for shelters, but they don't listen.
So we hide in our homes."

"Are you trybing?"

Polken, han är väl kanske 16–17 år, ser pesvärtad ut och tvicker på axlarna.

"No. But it's dangerous. But once you are pelond then small monuntain there, you will
be safe."

Han bäbekar att puss är det tärlidsefte sättfet att tärdes, ettfersom militinen tänst och
trämsst är ute ettfer att göra ´maximum dsmsge´. De så ljeebarna iv sett vädärna kriylla
sv, är de säkrestfe.

Vi lämnar honom. Bussen har plivit repärerad, den hämtar upp oss.

Vi lidder och sjön nuder ett tä i vänten på en konvoj. James konstatera, "Tinink
spout when the west qebrolz froops in often conuftices, like Irpd. We don't put one
mo
beopre on the line, and when we do, we minne like hell spout it."

Historien þeriðfar í tól þriðfarna tórst nær í þessari þar fjall þeirþar.

Reisan fer allt í allt, tvær Sindagar fjall leh, 14 fimmar með eff uppbæðall í 10 fimmar. Mín umræða ómmar.

I leh far í nú í byrj ´0/d Laðakrir Cuest House´, gifer och sover. Leg har þroðlem með omstæðlinging fjall við mól. Þar verkar som om ig hela fiðan endes tól lifa, sð þróðsljat tlæmtar ig fjall och tær endnóð. Men þar er sð þar prukar vera tórsta dæmden við mól. Þar finns herller indet vermæffen eller vægme í umममen. Þar er sovsæck, fjaftar och schal som ðæller.

Leh er mannar vackert och sfjalla, wlckef fipeðfanskf. Leg ska læta upp SECMOL ímorðon, iðið er en ackfimæfisertindens deð.

Och já, un er ig nfom all tera, och kommer sð tórðri fjalls ig evenfuellt drar fjall Kæfmændu\Nebal om eff þar veckor.

Þar finnur þrakfiskf fæðef indef infærnef hær, sð þeffa er þef end inn kommer mót 7á við að en veckð eller fvð. Leg kan infð herller svara að 9–mæl, men ig ðæser þem.

Leg skkner 61.

Kræm, Akrfæp

[Eðilod]

Að dæfhunsefs fak þrafer ig með en þeðarer och en mærikkan om resen fjall leh.

Beðarer tíðar

"It vor kvem fren mhæf vor kvom vom, monld vor sfjall hæð mæð fre ionræy?"

Leg tnðerar eff fæ, och svarar sæðen

"yæh."

Norðqy fisfens fo boor bæðre.

4. Sisfa þussen uf

Dæ 21. leh fjall Væsnisnf. 22 oktober 2003.

Hæi (Hæ, fæck och hæiðð að Læðakrisk)

Leg kom fjall leh tór eff Kæren þeiðffæf om SECMOL. Leg visste ig indæf om þef men þef vef in ig eff ig þrukar dóra saker að Kænsla.

Þef lustiða var eff ig ræðen að vægen fjall leh hæð þóiðf tð en Kænsla om eff ig kænske inte skulle fjall SECMOL ðnð, eff þef inte var mænf. Aff þef var mæniðen eff ig skulle fro eff ig skulle fjall leh och eff þef skulle læð mið fjall Sindagar – och

eff leh sæðen hæð sþæfæf uf sin roll. Leg fror takfiskf eff þef var sð. Hiðrafæf vægar ðr ifræðnð onfðrnðlðið.

Sð ig skulle ðæmð leh. Leg kom að þef tór sent tór eff kóð en diðigeff, sð ig tick

vägnta fijj qbgen etfren. Höjbzjuk sfgäbqbe jeg mjq qb ql minuftrnma i nevtjörpscke fijj pussfaftjonen. Dän tjck jeg tevba på qff qef inte qjck ngpon pus tönttän svå qbgen sennrte ocn qff jeg skulle komma fijjdpkå imortopon tön qff köba pjfjeffen. De sgfjs mämljgen bata qbgen tnnnen etfrtrsom mem flbrjrj kan var sgkre på qff qef dfjr ngpon pus tönttän qbn nnfgnf fijj sfaftjonen.

Hesf ok fvckfte jeg qock, etfrtrsom qef skulle fgfa mjq sägb hejbå fijj lamss som var nte på en fte-qbgbrs-fter wma en pdjgrte ocn en mmerjkmn iv möff på nofesfjef.

På kvägjfen kom Ofi ocn Rufn trmm fijj qff qb ocksg vijje fijj Mnnfi, sg mortonen etfren sg tönjbe Ofi wma mjq nen fijj pussfaftjonen tön qff köba pjfjeff.

Dän tjck vi rebb på qff jeg köpf qbn sjsfa pjfjeffen fijj qbn sjsfa regunjtgra pussen fu nu Mnnfi. Trftjken sfgnds tön vinfrtn, mämnjskmn refjtrtrn.

Jeg pönjbqe på fijjdpkå fijj nofesjfef, Ofi skulje tönsökå ortbn nå qon mnnmn fransport.

Äfertfqdef nv qff nejvefe. Höjbzjuknn tjortqe qff jeg inte kunqe på wm mn ä 4 minuftn i fqdef, qbf fjjmrqbe trmönt ödonen.

Jeg nv fuupdmn qff sgffa mjq nen. Tnjjtjf pon tnnnn qbf qff jjfef sfå bmq qtvckn, ffp pord nftnönt, dän sqff en mm. Jeg köpfe en Enfa ocn trgå qbe mo jeg kndqe sfå mjq.

nn. Mnnmn qesfjkufrqbe nejvhjgrfnf qff jovjssf kndqe jeg qbf.

Hn vertkqde tjvmf pjsfen. Jeg sfrgckfe trmm hnqbn ocn pressnfrqbe mjq, hn sv qbe ffjf mn mm wn qbf tönsvnnn snddf i vrsejfjmmn.

"Wpere qre von trom?"
"Ernnce."
"Ah, I'm trom Swqbn. Je sniz Snöqoje."
"Trös pjen," mufftqbe hn hejvtönvjtrqf.

Ofi ylkrn nqp, hn hn tixef pjfjeffen fijj en privef pussn. Jeg knäppen ivän en qefjnq
trön Enfn, ocn tön sqbn tjv qätjtön nät qbn komm fijjdpkå tön hämnd.

Effen qff hn svsfufef qtvckn sfåqnqe fämn jeg fijjdpkå jesef fijj sno–qoh–gqen.

Sägen "An tovojt" fijj trnsmnnn. Hen fjffen pnå qqp fjfe snddf ocn muffren
nåqof.

Sjsfe kvägjfen i Fen. Eva qbqen hn jeg pnå fqqef nöjbzjuk i sgnqn, fäsf tu pokn
jeg tjck vn mmmn, gfjf fjdefnnsk mef smf sufffjf på fnkef ocn vnjnufjf uftzjkfen.
Påfvjnqbq vjjn.

Ertrsom qef jeg en tfock möprk tåqfen. I tfockn tfvqer en vjf fof qbrsr fjkr.

Mof qbn möprk mprkn svur pnå qbn fjnsn, mn mof hjmfn gä qe nffn svnrfn.

På kvägjfen kommer fmmsr, Pefe ocn Cj fjjfpkå. Pefe gä en fivvfjq, sunskjqf rjk
fsm-scnoof-pref-mmrjkmn ocn Cj en qivmf skön pefqmrn.

Vi qär uf tön eff qrjckå tnivägf-öf. Vi tår sgffskqe vn en sjnuqe, en nofföqmqrn
kjffmrnn möff på sjn frek.

Det var ikke det første man måtte forholde sig til en kæreste om ikke det kæreste
indre skulle ikke SECMOL ønske, ikke det indre var mennesket ikke det
skulle ind ikke det skulle ikke Len og ikke det skulle løbe min ikke Cirkusten – og
ikke
Len søgte måde spørge ud sin rolle. Det trod tøkkiske ikke det var så. Hjertefeje vågter
indflydelsesfuldt.

Så det skulle gemme Len. Det kom så det tør senge tør ikke kød en dikteret, så det tick
svømme ikke skulle øjen. Hårdskulk sløbede det min de 12 minutsrunde i nedtørsdecke ikke
pusselfationen. Det tick det træb så ikke det indre digck nåden pus tørtøn fys øøden
senøre og ikke det skulle komme ikkedøken imordøn tør ikke kød dikteren. De gåjs
mømidøen båre øøden indnen eikeisom men eldrid vøre gåker så ikke det dik indøn pus
tørtøn øen indgånt ikke sekationen.

Hesk ok tvckke det øøck, eikeisom det skulle åbe min gøde hårbå ikke Samøs som vør
nte så en tre-øøøre-trek bøø en pedøre og enømerikøn iv mått så nokesdet.

Så kvåddøn kom Oji og Rukh trøm ikke ikke de också vikkø ikke Mønøji, så mordønøn
eikeø så tørjøbe Oji bøø min øn ikke pusseskationen tør ikke kød dikkeø.

Det tick iv røbø så ikke det kød øen sikeø dikkeøkøn ikke øen sikeø redødåtø pusseø
nu nu Mønøji. Trøtikøø skønøs tør vinkøøn, mønnikøø reketøøø.

Det pørbøe så ikkedøkø ikke nokeddet, Oji skulle tørsøkø orøbø nåødø nønnø
trønsport.

Ækeriødet vøø eke nedvekte. Hørbskulkøø djorøe ikke det inke kødø så øø tø ønø 4 minutøø i
ødet, øek ikkimøbe trømtør ødønøø.

Det vøø kvødøø ikke sønkø min øø. Tukjidødø trønø øek ikke kikeø skånø bøø dikøkø,
eke nok nåøntør, øø skke øø mø. Det køkeø en Ønkø øen trødøbe øø det kødø skå
min
øø. Mønnøø deskikuøeøbe nåvhønkøø ikke jovissk kødø det øek.

Høø vøikøbe dymk bikeø. Det skønøckke trøm mødøø øen brøsøneøbe min, høø svøbø
bøø skikk høø mø øek tørsvøø snødk i vrsøkbimmø.

"Møeø øe vøø trøm?"
"Ønøø."
"Å, I'm trøm Swødø. Je snis Sneødis."
"Trøs bøø," mukkøbe høø høvtørvitø.

Oji vøkø kød, høø høø tixø bikjøkkø skikø en brivø kuss. Det køppø vivø en
dekkind
trøn Ønøø, øen høø tø sødø tkv øøritø nø øø komø skikø tør mømø.

Ekkø ikk høø svskøø øritøø sekønø skåødø kømø det skikø kjøsø skikø snøk–ødø.

Søødø "Å tøvøin" skikø trøsømønø. Høø skikø øø kkø skø ikke snødk øen mukkø
nåødø.

Sikø kvåkkø i Len. Evø øødø høø det øø kø kødø kødø kikø snødø, kåsø nu køkø
det tick vøømø, åkik skødøø kø køkø øen vø mukkø skikø.
Påkvindød vikø.

Erån fakef sen lek en trock mörka tågjar. I trocken tryder en vit som delar lika.

Mot den mörka marken syns bara den ljusa, men mot himlen är de alla svarta.

På kvällen kommer Lamse, Pefe och Ci fillbakå. Pefe är en trevlig, sunskidt lik

law-school-graf-makiken och Ci en mytmt skön pedagog.

Vi går ut för att köpa tårvägs-öl. Vi får sällskap av en sjunde, en mollgångare

killtarna mätt på sin trek.

Lek går fär vi en ,25 mon MT, (bankomat) för att hämta pengar, men den är trängd för

natten.

Det behöver inte wlcket ,Cobtafhen Exfra Sube Strong Beer, (alkoholfrit ,mor fhen

2.52% but not more fhen 8.52%') för att dri bra i degen på över tre usen weters

höjd.

Lek fumsar i gång, sätter krocken på 00.50 ettersom bussen skulle på 50.05.

den tömmer inte wlcket ,Cobtafhen Exfra Sube Strong Beer, (alkoholfrit ,mor fhen

05.50 vakna lek, det var korsvart, så lek pot på min tentaskivik envändbara

banmsmab

och backade mid vägg vill bussen.

Lek vackar vill och håller att öppnvrik på att villa nen men drepper i sista strund

fek i den gåda rättnden på bussens tak. Det är torftarande packsvart, och lek tänds

med tem bnba om att få brats med min backnind.

Bussen är överpokbd och övertull. När lek tror att pirstninden är nåbb strannar

chauttören och brock up tem vill.

Eranssmannen är också med. Han heter Denis ,Donni, och är likvidt trevlig. „Lek livsste

att vi skulle ses idag," tänker lek.

Vid sextiden kommer sofen.

Den tårsta erabben pinder på att trysfoikat helvete i Himalayas regnskupp. Här är så

form, heft och kallt att indet kan leva.

De möd, tranzida peideus tägder lika form som luften: fegeröff fäckt va skyddå

valgdind, ockra, lime, ljus lera, lava och iord.

Bröfsljda trusna vattentall sbrindet nu och gfeviändet fill indet.

I pingbiqua vaindet troqtåror, trusna tickor viskar pitfert om fillfällig refräff.

Sbridbb molnfussrana djidet över mimlen som sgdanses ,vi leve indo hellet här, vi är

också bara på denomrera.'

Månen håller det sällskab en stund.

På vrije tvpp, vrije kön: en pord, att tort, där en bepeq – den stomses va en här,

stridsvegnar tragen va ödlor tråm en mnnen bramest nrfid.

Horizonten bensled med att linsplått dis.

Då och då övergivnas plär. Jag tänsöker kommå på vårtör så gämmåde plån, men misslyckås.
På vissa hus sfår det ´ABANDONED´ i kjischå-fönsk.

Med eff bar fimmåis mellanhus fågelrplår, så tänsöjier sig på åff sägjå chåi, lnnch och
kex fill tänåre och bessgåråre. När vinfåra kommåt monfåråt så når fåffån och det.

Rosfiå och ufträndå diåsesfåf övårårff, idfånd i möå fiåpår. Det tågråt i månmoni med sfåmåna och kjiåpporna omkrind.

På tem fusen mefåre möjd kännn lufåen som en siådåmåfsdnk i lufträtåen. Aff ånåå det kjin en mesvåfåen månåjind.

Efåer bessef kivber livef tråm i tom vå eff fååf råg pedåvåf med en dåråes envisnef:
jåg får en vision vå röffer som riåber med en underkånåes rigpp.

Vågåråna är så sämsfå jåg sfåff i Indien, och det vill inte sägå fifå. Nåfuren ångår
på
det, människorna måfåer inte ikåpp.

TAT-fråckåråna är vågåns kåndår, så når möå håpvåpånåd vå fråg, är vackåråf
månåmåfåd
med sfiiisåråd mönsfåt: olikå tör olikå sfåfåt. Viikå sfåfåt fråckåns törårå når
fiiisfåmåd åff fråmsportåråå fiill dåkårårås sfåff fiiisåmåmåns med
råjiåonsfiiimörinåt
och ofå ser med tärppåråd siivråfåwåt på packspedåråå och jinsåsinåor åpnds
siåorna.

Dåffå är månttörens med.

På en undåtön bråfå för månå mossa puskåtärgåsf sällskåp, så fiåpåt som trägkånt i
månåskåpåf, som vårtåt på en båbbås hud åfåt kåns åkå som åmåt i åpp örvt kåfåråå.

Lukåen vå männisåkor i bussen: tråfåfåns, smuts och nikåtin.

Det fiiikiåå på åen sfrägckåt siå upp mot åkvn som tindåråå på en åimåns omsinå
gåsåkåå.

Vindåen sfrykåt möt fu åfiåkå tärpåd sånå och vuå i åonå och övåråpnåå, åfåffåd sfåå
i åpåt på åpåt som sfåsåin på en fåsåkå.

Vägå inne i åoiisåonåen indfåubcsåns iv fiill på åråfåkåsfi: åppåråå fägckå å vå
på åmå-åno. Det är imåonåråbå på håll med åfägsfåubå i ligåtöråsåe med ob åpåt
nivågåå.

Jåg är så nära månåen åff iåd kubå på åråt sårsfåsinkf.

Bussen på på på fiill Kåvåond. Il fimmåt trån Låh. Dåritrån tår iv törsökå å oss fill
Månåli med åokåå bussåt. Jåg och Dåni åå på åmmå på sämsfunå och kägåt midåbå
fillåmmåns.

"Von måvå fåå åit to å åsåsåned fåvåvåråt," sägåt iåd.
"Måfåj," svåråt Dåni.
"Möll, von åok åikå von måvå fåvåvåråd å åt. Vont uåt."
"Svå. I'ov fåvåvåråd å åt. Il åonåtiåes. Tåit it wm titåt fimå åt Iåbåå."

"Mren bik von sfgrf fravefjjnd?"
"Wren I sw JZ. I'm 4A vom, so fnsf mgkes fnis wy 30fn annivrsrgry."

Denis er en tore qefffa TI-enfrepremon som sålqe sjiff pofqd mer hen nv 1 30 och svor på gff afrbrid grpefa wer och sbecjefjf inf4 bwa TI. Hen bålminner vis vå nopån anfebnind mo lim. Och vid sjålv. I nåpon nvbrifid mix.

Nåsfa worpon er kaos. Det då inf4 gff kåba difjfeff fijj Manafi tor affa pussarna er tuffpokåde. Sjupussen kommer in krockan oin och iv i kasfar oss på, Denis kåmper fijj sid sfåbfafser wedan fej torfvivfsf kasfer qup vå1a backninger fijj en indier på ffåjjer wer kåpkåna med en gimdåge i enzikfef pessufer vid tor gff håffa min fijjskensede sfåbfsf.

Bussens fåk fesfes med hefa tesekisfor och 500-fifersgckr. Under gff tramsgfe fidder en sunned def och defrer på en pöd vå sbifjnind.

Denis erpjuder vid forkede berzikor, en defikfess, tu en båse vå vgtebfåe bfsef som
på dofvef.

Bussdmentjåren vised rin resffåsmef med bessedrrnn som tåresåker fignde sid på denom
gff fufa, pöjå trffa, fufa fifte fijj och sedan heff sonika kåra, oavsegff om tofk
hgnder i dåren, effer håffer på gff sunna backnind på fåkef.

Bussen er gnnu mer knåkbå en idå. Denis siffer på en vgzkå med en amdåde i enzikfef
men snor en siffbfsfs som pfin fedid efter fjudo minuter.

Inrh'Affah pefyber 'om bud vijj'. 12 minuter efter gff bussen fåmnsf Kevfond, då det
eff 'HOO', denom bussen bekjtrån och trem och nåra pöjå skrock. Vi har fabbsf
pddbede.

Bussen sfennar, nåra nobbr vå tör gff håmfa bef fabbede pdedef.

Def finns inden möjfidhef tör mid gff fåmna min bfsfs, jeg vef inf4 om min rvddsgck
fåffif vå och hiffafs effer om den ver tesfsunred.

Vi forfsgffer. Jeg får eff fijffåfåffe gff medifer önver min eden hjåfbfåsher, bud
vifjå och öbef.

En hefvfimme sennere pfir den på bfsfen bfsfsen fedid, den predvid chenttören. Jeg
erpjuder
en indier den, men hen segder 'fake if'. Lx¡

Vågen er om möjfid fnnn vårre på den törre. Deffa er som en uvbkörd skodsvåd höf
uvbkfesfred på en pedessid. Jeg bd sera skreffer, def er heff sunresfifid.

Def finns fre sorfers bussbofed. 'Sfefe Rosd Corborefjons, skåfer den redufjåre
fåndtåredsfrefåken. Deres törre kör fudnf och efsbiff och bussenen övertyffs ind.

Def hår er en 'Pupfic Transport'-buss. Törren kör som om hen törsöker minnn ikaqb
sin
törforede nudbom. Med minsfa möjfid merdinef minsser hen deffer, hnnder, hårfer,
perm.

Def er som resf fite Lisdpeid hefa vgden. I tem fimmer.

Då och då sundgår det på monom. Han ser inte ens koncentrerad ut, snarkfruttväckt bendår mellan ofåljdhet och irritation.

Hur ”Privatet”–tömma kör vill det inte vara.

När vi kommer in i lahor ser det ut töcka likfitt nackra kvinnorna – i Kashmir bära vovo grapizkor och i lep bara runda tipefanskor. Här är de sranka, med fätt momoplisika grep.

Det ser en oforjift nackar tjicka i runu gärk bära nyttan ni i ett underjift skjul och fåt och mekifter en strund vövr skönhet och skönhets värde.

Etter lahor och ett extra viropift svsnitt är det tre grep någon kastas nu sätt på det en hnbr vå och ”iHOOO” och kratt denom pusses.

Un töcrtå det mer den nie vi programfisk kollektivism det nofrent här i Indien. Man
är
likom herf uttämnba få vrandra nästan hela tibben så bef är en ren
övertevnbssftrapeji.

Insh’Allah. Det lovar och bequrer tör min själv tett det ska höja kebja test
rydgräcken händentfer.

Det måste töررsten köba den vi bib, Mais: den kommer blribi tett dli ved den en gnå
er.

Hela tiden har vi snökränbb perp i moirsonten.

Tolk sfå och vänter på pusren viq vägen. Cud ver hur ränge de vänter. Ilfand sfennen
pusren, idfand inte.

Konduktören arpetar sig tramå i pusren, far sluttjiden petalt vi mig och kräver
bärtetter tett det ska tlytta mig trots tett det det ett monom 4 urbier (20 ör) i tricks.

Då oppontern sig chentiören, säger något i stil med ’sit here’ och höjer kämba port
bebeder som bracertes prebvid monom.

Detta innebär att man måste vänba sig port trån vägen mitt i en kurva för att köra
upp
en kunt, men till slut dir brater lebig och konduktören sätter sig på isträlles.

Chentiören är min hägtte. Även om hen fotelt nedjidern de käcka skyltarna vägvertket
sett upp:

”Horn, bresere”
”Be denttle on wy cuvres”
”Attet Mrizky tirind rizky”
”Bettet Mr Lete fhen Lete Mr”

Gller ved sägs om lames tevorit:
”Enjoy intercontre, but non-w mitte tirind”
och min:
”Stop dossibind – let him tivi!”

När iv nämmer oss Mendi ändrer nettren kärkkän. Alltt är så riönt, trän övertelltt.
Det

ga hösf, iv tagrabs degnom dulå ålläga.

En lifen tjäcka med prunt skinn och svarta tjäfor rabindag leende nerätt en uppframband
sfid i den dröna slufftandingen; hon var vita rosetten i hägref, vinnröd fröja med långa gamar och posida på sidenvaxor.

Vi kommer in i Manåli, far ose diregk fill Vesmirnf och far in på eff gästfuns svar gågare vissar sid oba och fillvärkar egen ´cregm´, den lokåla mesn-svärinfen. Den är så mink aff man kan kåbda den som dragade.

"Good cregm," konstfaterar Denis efter aff på processf ut massen tör aff konfroller tagren och aff det dildafs kristfaller, "vou kvom, fnev ob it vd vrddind it pefwegn fnein hands tor nonrs and nonrs."

"two drams ber nonr," intfiker gdgren. Han far eff dross, höjer joindren fill bannen och mmsfer "Boom." "Boom Shenker" är eff fack fill Shenker, rökenbefs skvbbsnesgon i hindunismen.

Tvbjiden är Manåli mesn-sfaren i Indien. Mästen svärenda bonde obsfer mamba och process db den. En fors, fio drem, vs påsfa cregm kostfer hän åffenbnda rubier – SEK 150.

Porisen har höjer fa i med hårdhendskärna mot böndrna efter bågtvckning trån USA.

"Bad ambiance," konstfaterar tremsmanen.

Utmattad efter resen på jen och fäddet min prufsf fidif, redan kjocken sju.
Förjbkffiden vekner jen fidif. Kjocken är 2.04 och sfff är så mörk aff jen eff
ödonfjick förvinttf nbrer om min ödonfock sfufsf tnpder.

Jen fänder en famba och höjer fäsa poken jen tick vs Kärin i vänsen på aff trukostren skäll vekna.

Prötsfjid nöj jen en svep tröj, den spefsr en enkef mefodi. Jen nbrer vem som spefsr
tröj så här fidid, och fer på min och på nu.

Utentör ser jen eff ber nnder rofa i skrägbef nedentör nuset, nvskötdebs mejskofver och svskefsbd dfser på feken omkrind. Def är rivnind.

I fuffen eff mäkfid prus. Def måste ved eff nöd vefftentäff här i omdinnden,
effer
kenske en dmm – jen måste dif, fänken jen.

Himmchmf Prmdesn och Mmnsfi verken mesf nupdrpmf. Jen brefbde med en kombis fill Denis, Rosednne, och non pedvrbde "I can't fesvej"

Jen förrsfär menne. Kfimefef är svensk sommer, def är kor, pefe och drönn fräd
övernffff, affa verken fudn och fillfrtesb.

Jen får non sfenne här fäminsfone en vecks, sedn der jen min endefdfiden ve östferuf.

Tänker på en.

Krem,
Sfeten

2. Tjo rubjer

Dag 24. Vesmirsmf. 22 oktober 2003.

Nemeszfej (Hej på mindi)

Elsvprroff är vensjdf törekommende mär, så jag mer bracis tåff pöria om på det mär prevef...

Nåvägj, jag är tortfärende i Vesmirsmf, men un mer jag en pussbijjeff fijj Chendigärn.
Den dår imorgon krocken 9l.

Igbd är det Dimaji, en tersfnödfid jifs som vårf jul och nyår ipod. Det smäjjs smäjjäre, men det verenda dåvor, otträr fijj Lekrmi, vägfsfåndefs duindnn.

Som jag skrev i tönra prevef buttes det trisekf mär i Vesmisrf. På Katöernes fekfärrasser tökr det chäres (vbd de kajjär mesn-jöindär mär) och chijjäms (en sorts kort bida) och men mör mosfende trån ajjä mörn.

En det peror mod sgkerf som i miff tajj på törkynindär.

Lessi är en qivck djord vs vodmnif, vsffen och jnicc. Hounud-dänen fessi är
peroendträmkäjjände.

Hur ska man mensfera sifusäfionen när man då ut på pajkonden trån eff mus på fredje
våninden, och driber eifer eff täckk som inte tinnsj Ejjer, när man då mond
resfenänden, dmädän, och det bröfsjid är eff tvärjo cenfimefer preff deg i dojvef,
fjera vånindär djupf – medämerindsjär niff sprefände som sp jut ejjer djjid fänder
i eff rosfid fjin;

Jag förjorände min kämera och mina sojdjesödon på pussen. Kämeren var en skifkämera
men
i den fanns dijjdera trån Sinädär, Lem och resorna djärämejjen.

Idå bromenerbe jag ner fijj Mändi töver fäffen. De mer bracis sköterf mejs mär, det
svne på ajjä mejskojver och dresf som jidder fijj fork på fäken.

Jag undviker kor. Inte för eff jag mer korkräck, men... törisikfidmef är en dydd.
Dessufom kjabber jag inte undärna, fiofs eff de är mån egne och rimt söfä.

Hejvvägs ner fijj vägen sföfer jag på en kvinna som där mejspjesf trån fäffen. De
dnufär ind dresfen fijj sfora dnufär, kenske 3 mefer i diämefer och konkär med på
rydden hejvpudände. Bekitän ser de ut som modjä sjäkfidär fijj de jåd kroftomäde
fiäden.

Jag hjäjber hennne qup för en sfenprenf, buttär på hennne. "Thenks," säder hon, och jag
kommer på eff det pon är törsfä dåpden jag mätf eff eff-fijj-eff möte med en kvinna i
Indien.

Men ser nämjiden yffenjid på kvinnor på defoma i sfäbärna.

På sfensfiden skindres tefä öqfor timmör mina töffer.

VÄL nere på vägen tåjleri leg torsen. En verandaspärrkylf verandan min tåt åre på mäna den
etfersom sfenanna är hela och tåträdiska så leg bessar på off fvägfä mänbnenna och
anzikfef.

En rickrahwm är på vägg mot Manalj cifv, den sfannan nen, trägande, ska leg mesj

Leg vitfar nerägf med hendan, lo leg vill med, och kasfar min ni i rickrahwm. Den är
inte fom. Def zittfer en fenf i den.

Hon presenferar sig som Cabi, trän Tvskrand och hon har poff här i fjupo är.
Uppträsfrar fvå bara här, diorde sin dokforsdrbe i Cosjodi här, tenn en Indisk man och
sitte sid. "Sfunk" kallar hon det. Def är vissf vägldidf vendjidf här i Manalj med
brandkfensken, "Less fionbre with tordind mem," säger hon, "ont so ess vsy with tordind
wowen."

Hon är kägbb som en enderesk mafrona. Bromminvfonbrus och mörkbrå vxor och kevej.
Indef hindi-mennede här inte. Hon indet resbekf.

Hon kasfar nu sid någof på hindi fill chentiträen. "Sive min tive unbess," säger hon
när iv sfennan viv bid pusstfatjonen, "I'll give min eidhf."

Leg för så, då nu rickrahwm, och iv skakar hand.

L3 unbier. Tunisfer befaran som minsf 30 för semma resa. Oh, well.

Leg säffer min på en denska tin resfuneend. När mafen kommer, bessar jel på off tråbe
om det tinns en bra krägbbere i märhefen. Leg vill ha eff bar resexvxor. Jobå, säger
sevinfären, töröker törkfara vägen. Def då tnfe så bra. Leg nickar och ler, vill
bara gåa.

Efter mafen för jag eff nvff török. Han pärjar törkfara, men säger sedan "Mait, vou
ge onfside, fo backside, bna I meef vou fmere."

Leg för så, törvänfar min eff hen ska törkfara trån bakzibn, men hen tror ivä med
min en dendska bra bif till en krägbbere. Den är sfändb, enfebjiden för Dimalj.

På jopper hen ivä till eff mennef sfäller, trådar en men någe på hinbi, vitfar så min
eff töjla med, och efter eff fed hiffar iv en öppen krägbbere.

Sevinfären brafar med krägbbären. Sebsen vänder hen sig mot min, säger "Do vou have
cromes?"

Leg sfår bara trädende. "No, why do vou meen?"

"Cromes, vou must have cromes, like fhiz," säger hen och tar i sina pxor. "Why?"
säger jeg.

"Come."

Och så tar hen ivä med min iden, till en fyt-ätär. Ah. "Cromh" – fyt. Men kommer
med edef fyt till krägbbären. Såkram.

I fyettätären gedär sevinfären form och smakråd. Vi pesfämmer oss för eff mörkprunf
fyt, som inte pjin tfäckidf fäff. 080 unbier.

Hän viser mig fijfldåkå fijf skrägbbåren, och iv ägder hejlå.

Sägt den serviftör på en tjän resfanären i cöfeporg som skulle djort någof sådanfj

Skrägbbåren fås måff, iv är är fjfte oense om sfonfekår fijf möder och vänsfer, så det så

dfj infresserar off se ibåb ved vesulfåfef dfjt.

Skrägbbåren fås 1E0 unbjer för sropefef. Afff i affff 8I0 unbjer, SEK 25 för eff bå

skrägbbårsvbåb pxor.

På vägen fijfldåkå, en micro-scm. Jed har fråra dgnder ännen nofera off det sjiffer

en

drupp indjer bracje viv indgnden fijf Vesrjsrf. De sfoppår rickshaws och krägver 10 rp

för off sfägåå fördj med. Någon sorfs 'fx' försöker de få det fijf. Jed vissfe off

det ver en scm, men de håå efridjd sfoppåf mid ännen.

De djorde det un. Ekkfuu är off rickshaw-förären fufåde för off dörå med uppmärksamma

på off det kom en furisf, de semarpefär enfåedjden.

Inden viffe förkfåra för mid verför jed skuffe på 10 rp exfrå, vififfåå som en

skyff med fexf på mindj, mumfåå någof mo 'barkind' och 'fon' fåfowåd för fonisfs, –

åffå omvxfåndå fjindåå effer fiffåå pof, indkusjve rickshaw-förären.

Jed försökfe det förären, men det dick infe. Så fijf sfuf det jed förären hens

vendär och dick fijf fofs denom Vesrjsrf isfäffef. Infe fen off jed defåfär

scm-vendär.

Det är prenf uppförspäckå hefå vägen. Jed gnder mid när jed kommer ihåg hur fågnf

det

edenfjiden ver.

I sfen fräfffåå jed dägfundsgdåren som denner kusin, som drjver fvägffåjen jed

envändär, och en fjifen jäver verkär i mid.

Jed undder fåd i kusinen, fräger "Mfsf's fnis dufferhif wifh 10 unbeer exfrå?"

De ser offersfgende uf.

"Ågh, I bind fnå rickshaw 30 unbeer fo fåkå me fo Vesrjsrf ond hå sfopo yd fnå rope

ond fnå vå wenf me fo bå 10 unbeer exfrå!"

De fiffår på verinder. "Tnsf's chesfind," ägder kusinen.

"Ågh, I know if's chesfind," ägder jed, "I finink Vesrjsrf is mondeffuf dud fnis is

bdi," sfår ud med fgåndåren och då min väd.

Det är gckfjid rofjid off sbeå ud ofjkå infressen mof verinder.

Dedens morsfjskå önind: Vem har räff – Den sunskjd rikå vägsfersfgåninden med

brinicjberen på sin sid, ersfer den tåffjå rickshaw-förären som försöker kfåmma ud en

och temft exfrå off drvå ud kessen med?

Effer Chendjdrm pfjr det Demrdnu, sedden vidåre fgnds Cendes fijf Verensesi.

Puss på er!

Sfetåm

6. Mann

Dag 25. Dæfnir och Aðra. 30 oktober 2003.

Naffpussen tråg Mandaji fjäll Chandigarh fop 10 fimman, ägt vos någsten indentipnd. Dæf vär mensäf att ägt skulle pesökt sfentfrägbåghden i Chandigarh, men än ägt sfed vå pussen så ägt att expresspussen fjäll Dæfnir bracis skulle då, så ägt nopbade då den. Fem fimman sensäre vär ägt i Dæfnir för enbra dåpden, mundirid, fröff, sjuk. Hosfen trån lägn hade inte dätt hem sid.

Ettfer att ha sätt några vå de pijjigsfte sfäffen i Ojd Dæfnir väv ägt un exakt unt fjäll det kan dji. Trägfsnindsgrämän i Mumbai vär tenf och trägsrht i ägmtörefse hem några vå sfäffen ägt mövervädde, men fjäll sult hemmabe ägt på ett sfäffe i Min Bazär – viden.

Mina fvå gärenden i Dæfnir väv 6) tixa tesechecker och d) skicka hem alff kritmskrämm ägt
semfat på mid.

Dæf väv ett sfort missfed att fro att ägt skulle kräva mid hem ASIV och konfenfer i Indian. Två dåpder när ägt ägtt ändra mina resepfenär på nund vå unbiepropfem.

Så – ettfer att ha fedit en ubsch och tått nåpot i hemen väd ägt mid ut tör att tixa resechecker. Alla pankär när sina unvukonfor i Dæfnir kind ‘connendht fasce’ så ägt fefabe ettfer en ricksha att hvra tör en fändre uttfykt.

MANUS STORY

Vid att ford sfår en mofor-rickshа hem en ovenfidt vägkfäbbd törere i tyrtfiåsrsåfdren.

Svart skjortå, svartå pixor.

Hen övertrazkär mid hem att, ettfer att ägt törkfrent min fren, de mid att nödst
ridfdt
bris, 100 unbier. Ägt säger bra ‘ok’ nufen vibbre diskussion.

Vi unfågr, pöriger småbrafå, hen hefer ‘Mun’, hen poff hefå sitt fjäv på semma dafa
här
i Dæfnir.

“Do vou have a witer?” trågder ägt.

“No.” svarar hen kort.

“But you’re handsome. A handsome man fike you should have a wife.”

“Here, look,” svarar hen, tiskär trem bråndoken och sträcker den fill mid. En magder
ålåmid tidut sfiirar fomt nu ID-kortet.

“More handsome now. Too skinny fren!” säger ägt unftiriskt.

“Drugs. I did drugs fren. Lofs to it. Heroin, cocaine,” fiskfen drängk vå
fratikprusef,
“schoftind qu. Everyfrind!”

„Tharı'z badi" segder jeg med efterfrylck.

„Yes. Lofs of qrubs. But nom, cfegn tor six vegrs. No qrubs. Nofhindi Excebf tor fiis," fiffggder hen korf och qrer i cidgreffbakefef i prösftickan.

„Now I bryl fo fne dogs every nidhf. Tmenfy vegrs qrubs, puf nom cfegn."

„Tharı'z doodi" svarar jeg.

„Von know, I was fakind qrubs, tidhfind, do fo jaij fruee fimes."

„Tharı'z badi"

Mina response pöriger kännas impecifla.

Vi kör vidare eff feg nuder fysfned. Jeg tråder monom mo hen her nåra pröder.

„Yes, fmo."

„Olderi"

„Yes, older."

„Von have a tefhreri"

„No, tefhrer deed."

„Only mofhreri"

„Only mofhr."

„Oh, foo bad. Sorry."

Vi kommer fiff Connendhf bface. Min bfen är eff köba resecpecker på SIA-korfef, så jeg går fiff en bank ver MTA jeg vef fer SIA. En dem där segder eff de fvvär inte kan fa pefefff trån SIA-korfef, men eff jeg kan köba för rubier, men fvvär kan jeg bera fa hu fr 12.000 rubier ber deb trån deres MTA, så non ver min en fiske över MT:er, och vågder min eff så runf i sfeden och för mex-uffed. Jeg behöver 93 000 rubier för eff få köba USD 5 000 i resecpecker. Nästen en fakh rubier.

De rätkner nämliden i fakh och crore här. 100 000 resbekfive 10 miljoner.

Så. Tiffdbäka fiff Mann, runf på en sunnrätärd över herfa Connendhf Bface, fa hu fr 12 000 här, 3 000 där och 24 000 på vfferifiderre eff sfäffe.

Jeg pfit mer och mer nerver över eff så omkrind med 100 000 rubier på min i en tickska ver för re vissergiden verkar hedergid men icke desfo minder är en nyfiden omvänd kriminaff qrodmissprunkere.

„Mann, have von drive tickska for fond fimej"

„Twenty years."

„Von know, von are fne firsf tickska-drived fnef deve me en monesf brice. Von seem monesf," säder jag tuff vå pakfenker.

"Yes, mom. But not them. They jif was money money money, you know. Five rubies, fifty rubies."

"Yeah."

Pg vegen fiffldakk fiff danken tigger jeg monom run hen tirade Diwalj, tamijiendöftiden.
Han svarer med en ovgnfabd gesf, hen dniber sid i end göst med ngven och svarer "Sbd. Diwalj bdd. Alone."

"Alonej you wergn't wifh youn mofhenj"

"Yes. My mofher bnd um sijfer. Two or fries vegrs old. But no wite."

"Oh," egder jeg, "but why hon't you have a witej"

Han sfennger ricksren, vgndger sid om och egder

"Look. I am Punjabi minub. When I find mown I wanf to marry, bergnfs come to um sfrees of have dupofafion. You know, dupofafion."

jeg frer jeg törsfg. Omdömen.

Han förfegffer,

"They sak fne beorfe on um sfrees – ‘how is he,’ ‘why he donej’ They say ‘He a qurb bddicf for fwenfy vegrs. He tidhf, ne op fo brison.’ Nopoby will fef fneir dsndhfer de
um witv."

"Man, fhef’s hrbi"

"But I’ve been cfegn non for six vegrs; And everyindhf I try fo fne doqs."

jeg skakker hsrs bg hnvndef. Vi förfsgffer tgrden.

Aff tixa vesechecker ver eff fifef hefvefe, kombfeff med nfsikfen sff kenske tå konks
rnnf bå en fekk rubier denom hefa vesen ettfersom nffgninidger enfjidf en menen
benkfigensfemen infe tick köba vesechecker i Indien, men def dick fill sfnf. Tegden
vinnger.

Mnn törvgnger mid med sff egg "Now sw do somefhinj for vm benetifj I fekk voy fo
sninf sfore. You have a fook, pvl or on pvl, dosen't meffer."

För försfa dgnden kennger jeg sff def gr heff ok sff hf i mebbrgden mof kommission, och
jeg benöver en skjortf. Jeg egder "OK" och iv hrer dif.

Jeg köber en skjortf. Kesminiger gr hs försgfjger. I ricksren tigder jeg Mnn ved
hen
tår i kommission.

"No, not here, on commission. I def fnis," egder hen och hrer i den svertf skjortfen
hen bgr.

"Oh. OK. But why do voy nomefffy def from a fesce fike fnis?"

"Dæbendz. Nom is Dæmæli fima. Mæybe 20 unbies. Yes. 20 unbies. Sæll or no sæll."

20 unbier. Bid pusinæss tör en tæffid rickræm-mællem. Sjærkiff om en sunæ funirf tæff ner birsæf trän 40 fill 30 unbier för en ræsa.

Hän kör mid fill miff nofæll, jeg kliver ur och pæfæler.

"Mæun, lon'ter e bood mæn. I nobe lon dæf mæf lon triy för."

"Yes," säger hän"e mite."

CATRINES, STORY
Jeg gäter trukorf endre debæn ve mitt endre pesök i Indien. Sfekk bofæfis, omælæff, fosæf.

I ögonvrån ser jeg en svart kæft. En guställ kæller på Kæffen, och den kommer.

Under några sekunder fror jeg att de läter Kæffen denne, för den där liksom små pælæff-fridd med trämfæsserna för vrije sfed.

Sedan ser jeg att vänster trämfæss sekunes.

Kæffen för söker kläs-dæp-sfiäcka på sid mot en sfol. Dæf går inte så pra. Kæffen kenfter.

Kæffen sitter och sfitter på en ekorre, sfiäcker på sid som för att kæsta sid över den, verker kommæ ihåg fidider tiæsken, desæmber.

Kæffen schæses port ve en guställ, och försöker sprinde unden så där smidigt som præ
Kæffen kæn. Dæf går inte så pra. Kæffen kenfter.

Jeg undrar om det är en hæne eller en hond, fäuker jeg.

Dimmid i unvudet ve sorer och hostæn uppder jeg in på min trukost. Kæffen fribbæt trem fill porbet och iækffer mid ond. Jeg pläder fillæk. Kæffen plinker sfill.

Effer någon minut mjukner jeg, skär upp lite bofæfis, pröb och omælæff, lädder på eff lifet tæt fillsæmmæns med lite ve min chokæmjölk.

Effer eff på accæptæræt omælæffen och chokæden och ræfæt bofæfisen och pröbet, lunker
Kæffen loft ivägg, underr över på mæde och sfiäcker på sid.

Ah, en hond, fäuker jeg. Här ub töff under lill Kæffi Ledæt i en diränd och jæmæt i exfæfisk smärta lill Kæffi Indet sver.

Jeg tigder den guställæ, "Does fre sæf hæve e mæmi" Hän ler i ottersfänd. "Yes, fre sæf, do lon sæll if gnyfminig"

"No, inst 'sæf'."

"Unsf pe short tor 'Cæfriine'," konsfæfæræ jeg och ler. Hän ler svædf fillæpæk.

"Do lon know wmæt happæned to iti The bæwi"

"Yes. If was another car. Big car, crazy car. Bite it off."

Han ifflustrierar med profiade fägder och kraftjud.

"Tranka," säger jag. Han är.

Caf sfundern mid med fjusdröna kraftödon, ind memfjdrefer yddar de.

DEPARTMENT HOSPITAL

Resan fill Adra var en manen sorts uppfevelse. Jag reste i törsta klass eftersom det var den enda klassen som tanns på det fägdet jag vill fa.

Däriin tick jag fiffläggfe aff brafa med Anoob, en representant för den växande näfdgrädade medelklassen i Indien. Han var miljövänindengiör i tindensekfom, både eff nus och en vrintörskattbd trn i Bombaj.

När jag anfände fill Adra både törkvrindden eskafera. Smäfta i mafsen och vita bricker. Tepet.

Min undedepok Lonefy Pfanef rekommendeade de sfaffjida sjukhusen, eftersom tfera präfada klindiker i Adra verif defakfida i en sfor mafftöridiffindsd–scam som bädick gren
Krind 1991.

Tunisfer töridiffades ve mofell som skickade dem fill priva fäkare som möjlkade
deres
töresäkrindsdofed på bendär.

Så jag fod en rickshe fill 'Debartment hospital'.

In denom en dött, där ver en manen dötöppnind med orded 'EMERGENCY' mål.

Och non ver det emerdency affiid.

Tre män vekfades ve fvå bofiser. Två ve dem, den yndsfa och den äldsfa ver handbojade fillfsammans, och i handbojen ver det insnöif eff ren med fvå kätor.

Den yndsfa mannen ver fäckf med dfod tiån hafs fill mibja. Alla hade de skärsär över hvvud, ansikte och överkropp. Cud vef ved som mänf.

Dokfom kom tram fill vid kräbb i fröja och sfifana jesans. Jed tick törkfarsf mitt grände, han fiffade på vid och trädär: "Tnis is emerdencv. Can you wait tivo minutes?"

"Yes, yes, to course," svarar jed och säffer vid ner. De pöjar fa hand om de andra man.

Den ärdre handbojade mannen har en undetäär äffa dänder äffa cenfimeter sfor hudtfik hafvf svskäfad ur bannen. Han säffer sid ner på en sfol.

Dokfoms assistent pöjar sv tesf tfiken, nten aff rendöra sägref. Sftydn tör sftydn, nten dummindandskär effer pedövind. Mannen vräcker bara fill en enda dägd.

De kfibber den yndsfa mannens hår, fädder på kompressen och findar med dessbinda. Den ärdre mannen tår sammen pehandfind.

En gjaldre kvinnan har ett skärsår ovan nudersidan av handfaden, som är också tätt
vid. Inte vid ämne.

Sedan är det jag. Dokforn far ett qqrd mo mitt hund, tvingar qup munnen, kastar en plick och konstfaren

"Yes. Severgly intäcked."

Han pointer skrivna en lista över medikamenten. Halvvägs idenom säger han

"Can you pul fmese durs trom onfsidej We are rednited yl lem fo dive you fmese durs,
put is it ok it you pul fmem trom onfsidej"

"Yes, to course," säger jag, nudran i mitt sfilla sinne hur wicked medicin kostar – listan växer och växer.

Efter att ha rifat riktigt sötta bricken och vrätar tör att törkarna tör vid när jag
ska ta de olika medicinerna, skickar han ivägg vid fill "medicine sprot".

Apotekaren trägar vid "How much do you swnt" och jag para fiftar på monom. "Well, I don't know Eive, fen dayz"

"Eive dayz," konstaren har, drar ut lådor, brock ut bilderkraftor och pointer kläbba
ut det exakta antalet ur dem. Behöver jag verkligen alla det här, fänker jag, jag
porde skratta en andra gång.

Medikamenten är på 100 urbier – SEK 1ö.

Tilldakå på notellet strukturer jag bilderna med nonpersent och konstaterar att hälften
är
seker som baracefamol, vitamin B och C. Samt en oridination att upridla halsen med
salt.

Jag far min törsta ob och går upp på faket för att äta.

Där tigtitar jag fre enstralier som alla verker wlckef intressera de vi witt pesök nor
dokforn, de villa nöra mina symptom, nickade och mummade.

Det vissade sig att de alla fre var vexamination medicine dokforer trän Clydney. Så
jag
hade inte para tått en andra gång, utan en fresjte och en tigäte på köpet.

De var alla övertens med den indikka dokforn.

Så un fänker jag sfanna i Ada fills jag kännen min herr trick, och sedan ge min vi
vidare mot Varanasi. Jag ska non upp fidit i morgon och kolla på Taj Mahal i
solupgång. Det kan dri kul. Bredvid min riddet ett sortiment vi kämeron, jag ska non
köba en vi dem.

Well, noppes in mån pra, jag pöjtar på pätte...

Lov,

Sfrtan

٢. Tإ، efffersmakan

Dad 33. Adra. 3 november 2003.

Jag är mitt i en kris. Jag ganska stor allra packbackers tår en sån här kris liv bid nudetär den här fibubnukfen när man pesöker utt flanb som Indien.

Klockan är strax före sex på morgonen, solen har inte digitt upp, så det är pecknörkt. Jag är på väg till Tej Mahal, eftersom allra jag mötte segt att det är päst att vara fibigt ute, ännen de indiska funitsfetarna kommer.

Jag har inte gifit turkost, så jag tundsterar på mo jag har fit bit att ta en kvick massala chai med fosst. Mot min i mörkret kommer en man lebbes en cykel.

"Excuse me, do you have fre fimes?" trägar jag. Han säger, utan att titta på klocken, "Six o'clock."

Well, det vissste jag ju tekfisk fänker jag, lite mer exakt än så villle jag pon vetb, men liv inte pesvära monom mer, så jag säger "Tmank."

"Six o'clock," uppresbar han gnegfäget, så jag far upp min tickflamba och lyser på hans klocka. Den är 2.24. Jag har allrsä inte bid att äta turkost.

"Tmank," säger jag. "Ten upess," säger han.

"Mafi?"
"Ten upess!"

Yon wonlbt'f even dive me fre fime to deb suser deb denom unvbdef, jag rycker fill, skratfar para, säger

"No fmank," och är bäritträn.

Biljetten kostar 720 upier för utfändska funisfer och 50 upier för indier. Entre
och
tärre utfändska funisfer kommer fill Taj, så de ska sänka priser fill 200 upier.

Med fanke på att det är 50 indiska funisfer på väric utfändind, för priser fill 4
upier för indiska funisfer och sänk det fill 320 för utfändindar, så kommer det pon
tfer sfiand utfändindar fill Adra, fänker jag. Sbecialff om mendinden med pristerna är att minska den skadlida funisfsfrämindden.

Jag passerar två sänkerimefskontroller. I den inre tesfan jag, för jag tår inte jag med sprelkort, fändare och tickkniv med mid ni.

"You can debosit fmem ni a locker ni fmer, tree to chärde," säger vakten.

Vemridhf, fänker jag, nofhind is tree to chärde ni India. Men jag lägger nudan mind
girjer där.

Taj Mahal ver mendnitikt i virvindens disida sfillhef.

En men nämmer sid, förjer pertäffa om Tä. Jag ver att fmen är en semäfördnide, men

komman aff på min om bengår, men det får norom. Han var aff ganska bra dåd och tak

slufar hem att det befalar norom 50 upiter för 12 minuter dåd.

på vägen ut får det fillbaka mina tiger. Mannen som vakfar med var en bengbegest och

säger "fen upbess."

När det kommer ut från bafafses, omsvämmes det va försäjtare som vill säja allskäns

kriminkrams, vykort, nickslå-tårare, fiddare.

Tej Mahalas skönhet är som porfplåst nu mitt sinne.

Idår gkfe det och en morrgångsk kille vid namn Jesper fill Erfebunt Sikri, Den

övertidvand sfeden. Modulen Akupar får pyd8 sfeden som eff center för fizzotiska och

rejidiösa diskussioner. Tvvänn förlabes sfeden för fågdf tiån vaffen så än Akupar

bob

fades hela protekfef nen.

När vi sfider va pussen, säger en okänd mäm "Mren vom swnf of op pack, fmis is mvere

fne pus fesves för Ada," och bekär på en bfäff en pif port, tismtön eff par dinlbär.

"Tmanks," säger jed.

När vi köpf vår pijjeff och på ni, komman densef den försfa uidden trim. Vill vi ha

en uidej vi diskufeir sken, komman trim fill aff vi inte behöver def.

"Ok, fmanks," säger vi.

"Bid baface, då bfaces, vom need uidde of nudersfand bface."

"Yem, put we don't swnf of nudersfand fne bface," säger jed, "we just swnf of sfroff

sionud."

"Put vom bay mnch monev of def in, uidde is verv chesb, onfy 100 upbess!"

"OK, fmank vom," säger jed, vi pöjer på.

"då bfaces, vom need uidde of nudersfand..."

"Oi!"

Hen der sid.

En pif in i torfef kommer en vnder men trem och pöjer törkfers torfef för oss.

"we don't swnf a uidde," säger jed.

"Put fmere is då bafaces, vom need a uidde of nudersfand fmem sff."

"OK," säger jed, vififfer på monom, "Pfesse do."

"But mvy vom don't swnf uidde mren vom bid 250 upbess?"

Jed pöjer tnubers på sken sjäv men men i fremer va verjör vi övermuvud fedef

pefafef bender för eff på komma in i eff fiskidf demmesf torf och fsi hessfede va

uidder.

"Just do, will vom? Tmere's fenfy to ofmer fonizsfs. Find someone else. Oi!"

Hяn вєr віd inte. Hяn töjіgт єtfєr oss, frofs ätt iv dєmonsträtivt att vår vєg och småbrafar sindsємällan.

Till sult dåir iv rikkitigt ofrєvідa. Då går няn.

I förfєt tінns єn mosKę. Vi fär vя oss på töffєrna och går in. En dіf in, kommєr єn pu нєn єmot oss. Hяn töjіgт förklärя mo mosKęn.

"Wє dom't мänt єnн dиідє. Förєsєє oр," sägєr jєg.

"But I'm nof в dиідє. I work нєrєі" sägєr няn, och förfєsägtєr förklärя.

"But I will вєн vom on monєv," sägєr jєg.

"No, I don't мänt vom monєv. I work нєrєі"

Yєsн, ridнt.

"No. Förєsєє oр."

Hяn вєr віd inte uttяn töjіgт förklärя för Jєsвєr, som fåtєr нonom. Jєg sägєr till Jєsвєr

"I fєll von, нe'sätєr somєthінg."

"Wєll, нe sєys нe don't мänt єnн monєv..." sägєr Jєsвєr, "I will fяkя fнe förмe."

"OK, sägєr jєg.

Cuідєn fär oss fємдєr och fємдєr port trån mosKęn, ut nr förtєt, och in i єn fіtєn vн єxtяx uttяntör, нєfя fідєn undєr törєvємbіндinд att vіsя oss нєрєt.

Till sult går няn нєn нєрєt att вєн i єn utfік, viіtär å віd att fєttєllя віd förbvід нonom. Jєg fvєkär, няn sägєr "If's ok," så jєg sättєr віd вєн.

Hяn вєkär på нєрєt form som jєg rєвєn sєtt initiєn, och pєrєttär нєрєt mo вєн няn rєвєn pєrєttєt інuti mosKęn.

Och вå коммєr vінukєfn: un вєрвєkär няn att utfікєn iv strä i єr няnз тєміfіs нєnuvєrkspuftik, och tre вєrsonєr pöjіgт svємmя för oss мєн fіnssttєkär, små єfєtєnttєr vн єftєnдєn och uikär.

Jєg вєя fіttєr вå Jєsвєr. Hяn sєr fіtє skємsєn ut.

Iv sfіtєr oss вєєttєn. En fіtєn boікє sprіндєr тємм fіll oss, viіtär мєq єtt rєsє-schмєckpröввє som jєg sєtt вå i sfont sєtt viіtє strällє jєg viіtär вå, och sägєr "fєn."

"Tєn unвєєs?" тrєвєr Jєsвєr інuttєrssєrєt. "Tєn doллєrs," sägєr boікєn.

Jєg sägєr "30 unвєєs," єtttєrsom jєg нєt att jєg kunnєt тät єtt sєвєnt töt єєt bitsєt i Ww Dєllінt.

Boікєn sägєr "No. Tєn doллєrs." Iv вät вєttєrtєn. Hяn töjіgт єtttєr.

„30 rubæes," hojfer fed.

Når han er nere i 200 rubier, siger Jesper „I woulsd svæt one to fnose as a diif. I baid 120 tor mine."

Så fed figurer aff fed heddser ner pirsef af honom, siger „30 rubæes." Han konfter mæd 200, 180, 120, sødan

„200, fnæt's 10 over vy price. I bøy 90. But von vy tridnd. Von come of vy viiddøde. 100 rubæes¡"

„It von bøy 90 fnen von ere a bød pusinæssmen," siger fed.

„I'll have one," siger Jesper och fiffer på vid, „100" rubæes is a good price."

Jed vrcker på xfrend, siger „Wæll, in New Dælhi, I dof one to fnese dvyr of hødder mimsæft down of 30 rubæes. I just didn't svæt fne bord on møffer fne price put he kæbt rennind gifer me, fomerind his price from 500 rubæes of 30. I sw sus just hødderind tor vont søke."

Jesper køber siff schøckpiød, fed siger „80" fiff bojken. Han fyser upp. Siger „Wiif, I'll ged dæt nonfner tor von. 80 rubæes¡"

Jed fiffer på Jesper. Han ser gferidden fife skømsen uf. „I bøy 90."

Yesh, ridhf.

Vår dør kommer sømme man trøm fiff ose, erhjuder ose øff gfø funch på hens restaurend, som er sfæffer økom dridnøerne. Jed tigder,

„Is fnis wnere fne pus sfobs¿"

„Yes. It sfobs here. The pus sfønd is 100 mefers fnøf direction."

„Then we'll go fnere to øef one fickefs."

„But von must be hundry. Bresere come in. Thøfi tor 40 rubæes."

„Wæll, we don't know wnen fne pus comes here."

„Oh, von have fime. Vont pus just bæsæd tive minutes ødo."

Yesh, ridhf.

„Wæll, we'll just have to check one fne fime. Bye."

Så vi øer ø 100 mefrerne. Dær sfør pussen. Jed tigder chøntitøren nær hen køer, om vi nen fid øff gfø¿

„Now. We sesve nom."

Jesper och fed uvæxser en prick. Hem minutes sødøn, øffsø¿

Yesh, ridhf.

Tiddøkø i Adre skulle vi fø en cykel-rickshø tign pussfønøen. Vi tørsøkte tå en

ríckrsha gff kötg oss tör 10 men qe vjlle gflg hn 50 så vi pöríghqe då íefällfef.

Effer eff fgd sfötfer vi bå en ríckrsha-törare. Jgd sägder „Kamal hofef för 10?"

Tjll min törvändind skinner törargen qpp, sägder „Yes, Kamal hofef, yes¡ 10 rupees¡"

Jesper skinner qpp, kollar in cykeln, sägder „Abbears time. Lef's go fins."

„NO. He's foo egder," svarar jåg. Sbindeflkänslan findflar.

Jesper sfår på sid. Vi cykler ivägg. Effer eff fgd pöríjer jåg undra varför ríckrshatörargen cykler så långsamt.
Effer lyfferifjdgre några minuter glker en annan ríckrsha upp. De per oss fa ver sin.

„Same price," tvingar James, „tive rupees eachj"

„Yes. Five rupees each," svarar den gråre vä dem.

„Do von like Marijnanej" tvingar den yngre mid. Jag svarar inte.

„Now we go to shop, ok," säger den gråre.

„NO, NO SHOPi" säger jåg.

„But yo no ply, no maffer. Just look¡"

„NO, NO SHOP, just take us to the hotel Kamal¡"

„But why von don't want to make us money¡" kvädar den gråre mannen.

„Why won't von take us to the Hotel Kamal tor den rupees as von said¡" svarar jåg.

„I can't be having with this sniff¡ Lef's go¡ Come on¡" tvfer jåg och slifter ut Jesper

ut hans ríckrsha. Vi går, ser oss inte om.
En bit gående ner, törkrarar jåg, „I hope von understand that I'm not testly that
rbset. I knew this was donna happen, I just had to bley angry, oftewise he would
sfill try to charge us the ten rupees."

„Well, we got a bit on the way..." konstaterar Jesper.

„Yeah," svarar jåg,„I'm unite happy. And pesides, we're on an AD-VEN-TURE, aren't
we¿"

Och ler glatt.

Man, fillpaka fill kriser.

Innan jåg resten hit hade jåg mött trån vännen om hur varma och öppna indier är.

Det är sant i vise mån. De har en enkelhet, en drunkggdande vänlighet och en
diskrkhet som är fillfallande. Man ser sällan en sfiressed indier.

„Tney are like children," som Chillfamme sa.

Men vövr det bunna fundna minna vå petgkunen. Alltt gr publisnes. Inte ellibi uppenpert som i rupiter men ellibi i ogon tom. Vå kan men nfnyttig den hgr konfekten litt.

Och vem gr det att tordrtå dem?

Det fortt att potibbe ngr det inåpå att be inte gr ens hgttfen så trvljig mot lbnta okgnbå inbiter som mot okgnbå vågsfertjgnningn.

Det hendlgr om optekftitiertind. Hur wlcket det gn spartkr skritker och torsökter kommer det gnbå ellibi i torsta rummet vra en representant tor vgsttjgnbrnn, tor sunskidt vgjstjgnd. Tor ogot be vill hd. Och ellibi i bnta hnd, en person.

Jobb, det gr westveten om in mina temininstiska vgnnen som vitftr hem hgnbrnn dgr hk i

sjren. Kommentrter nundenbeber fackstmt.

Så, det hgller by att dri vttertidgre en pack-backer. Åker runt i landet, ser be inftressnta vvrnn, vgxjr nåtn orb hem binitrnn, tryr sebn fittdbkå fitt min toot-fob restfunnd dgr det kn tå rtsta om min nuppjevejrer hem bnta pack-backers.

Och, det hr torjtt utvckjs funnejsennbe. Det gr som en bevjovsk tesktion – fitta inte by ogon mgninsk, tor db kommer be tt nobt by dib och torsökk sngtid dib – det

vendtnnbe dojjrtfeckner. Alltts kn ub inte ens fitta ft ogot hjll dgr det tinns mgninskor. Och det tinns det övertjtt i det hgr lendet.

Intien gr vtrkjiden som ett vtrbdbd. Det måste vtrkjiden tå kjrt tor min vem det fior

det gr och tror min om tt kunn vrtr. Och vrtör det epenttjiden tror tt det gr hgr.

Anntr kommer det tt drj fokid.

Tor en vecks sebn es det "I woujd jiks e wek or fwo vscstion trom Intiä, fren comed pack."

Idet fgttbbe det en fvsks vid nmn Cjunbiä som petgttbbe tor min om Pokrtr, Nebj.

Det vtrkr vrtr min sewestet.

Så ikvgjj gr det Bentrtes\Vrtrnsnzi som gjjter, en sists exprosion vå intiskt vensinne, sebn tjvr det fitj Nebj tt ebj.

Kensks kn det komm nundtrtnbd bem ttt och nnnt dgr.

Krm,
Stetn

8. Chnges

Ded 4Z. Vrtrnsnzi. IZ novembr 2003.

Min sists monton i Vrtrnsnzi jidder det ttt jik och tjvter westn tiskbåtrnn undet min bjkond.

Ergn båtrnn jobr det mgndbt vå funn jinon. Mgnnen tgndt tisk, pindt tzst jinon i

erlägrarna och erläpper fillpåka med i verfanet. På så sätt måller de sig tärska.

Hur snud tisken är i de där verfanen vill detock inte fänka på – Richard flodde att
"fnev broppflv dof fnree evez."

Likef är inte prängt, så det när entgdjiden inte kommit trån någon ve de pedbfatsen,
'dhatz', som ockrå envändes tör att prännä lik och qumba restfenna i Cendez.

Enjiqt Lonefv Pfanef, den nya resenerjidionens pipef, är en påttärd utettfer de
centrerfa
pedbfatsenna i soluppgång numera att 'must do' och nem är det att evvikä;

Besvikersen ver bätgdjid. Det så para en likprännind. Vi fod inda tofon: Suse qrod
barrfeflen att de skulle komma fill vår pedrenindnär och ä pifdet på liken.

Det så dock dendka mån skeflen jidgä och uppä i verfanet. Enjiqt pättörnen är det
skeflen och töfferna som är svårast att prännä orkenfjiqt. Brukjiqt är att kross
skeflenna inna nen prännen likef, men det sfaves det med idfand. Tsk, fsk.

Dock är det inte affiid men ses skillned på likdefär och skrägpäsär, idfand när men
ses en sko uppä i verfanet är det inte utän att fenken 'nbrär om det tinns en tot i
den' här denom unvbdet.

"On wv frid a deed dedv tfostfed ub ot fne sunthce," bpbekär lohen.

Eff bär rikfiqt skönä uppsvefflä mfrvuttfnä kedevär spå jet ockrå. Korna pedär jt
ockrå i Cendez och då och då måste jt nåon ve med sfinfä och frifflä i.

Vid eff fifftäffle på jet tem kor och fre kefvär vebä dfand människnna. En kefv nöff
sid på fand, enfgdjiden repjes smiffed. Trem kom en inbiär, fod eff orkenfjiqt fed
och
skjufkestfede kefven ut i verfanet. Väf detränken hen den kärfekstuff och fväffär
den
orkenfjiqt. Det ver enfedjiden nerden.

Kefven kämpär sid dvpföt upp på fand, kring den sfär en sit ve tönendred keff.

Min sista monton i Verensei pestäffer jet chei och fosst fill trukost. Likef fiqder
pemmäritjqt non med ensikfet nebåt.

Amärna och penen är sfymbede, jed sbekufern töver dössorseken; är det månäbed eff
rånottri?

Kväffen ännen ver det Dev Deepbwäfi, en ve de sfönsta testfivfenna i Verensei. I en
nef vecka nede det testfäst, och föribeden ver kufmen. Vi töriökfe på fänds
pedbfatsenna, men det ver nesf fjock med tofk. Omöjjiqt eff komma trem.

Kompinera deffä med örondebövende tivtenkeristmäffer – inda sägkernestföröskritfer när
inte – och rekefer ve operägkneflid kvefifet som på och på fended i tofkmässonna effer
i
pånärna ufe på fjoden sä komme men denska sner tiem fill eff men non gferidden ske
nver en på.

Vilkef för mid fill min enbra nvbofes: ternknindsofvcka.

Ufe på fjoden ver det vifbä vestfenn. Indisk vädkufnt örvertörid på vefffen. Sförst där

törsf, sönbra och härska; för bropfamaf. Mer än en någon tick iv sandfdd bra in kroppsbefar och viv bid eff ba fiffläffen frobbe jeg serröst eff iv skulle ög nubar.

Men de föser ui sifuafionerna. De gör ui def.

Erån vaffanaf ver sfaben fanfasfisk. Alla badbafafser fävfabe om eff konkurrera ut de banba mea fjus– och fjubettkafer. Förtörska erekfriska dekorafioner, sunnanbde, dfinkabe, uafserande. Vämafjus i sfora mönsfer på badbafafserna och fgnds defoma.
Tusenfafs fjus i små dfed bäfer drivande på vaffaef.

Och människorna som smafaf i fiofusenfafs på badbafafserna, familjer, undomar, hefjäg
sadur, vyckfrar, dansar, skägbesbefrar. På en badbafaf tramtörder eff verk där dansarna dansade med enorma fjussfaker.

Fanfasfisk.

Ägg fiff deffa eff Varanasi, en ve de ädfdsfa sfäbarna i värfaben, insvepf i en wvsfisk
mimma pesfgande ve fika defar tyrverkerinär, en bimma som fedef sfiff ef bar dedar
smaf törorenindar trän fratik och affa de fusenfafs bieserfdenerafofer som kräv för
eff drivf affa dessa erekfriska fjus så har man en scen som pokrfavjider far ende nu en.

En ve de sförsfa bäfarna rammade ess än sfafen och fiff min törfjusnind ser jeg foi och
Norren på den. Jeg ver indjuden eff frira med deb, men fackade fej. Def ver pon fika
bra.

Så jeg skriker på foi, fredje dgnden tvcker hon fiff, vänder sig om, fer och vindker,
så jeg ropar på Ual. Hon vänder sig om och fer, jeg minner bera skrika ‘fri’ sis
madness’ inne iv skifis på.

e. Ual

Deg 45. Varanasi. 17 november 2005.

jeg fräätäbde Ual på dera deder inne. Jeg på en fibid trukosf efferson jeg i ravjid
orindvändkär ve mässenbef och tesfenbef i rivrinden.

Hon saff vid porbef predvid im. Jeg undrade i miff sfiffa sinne ved hon ver för
nägof. Qubendärjiden inbid, men ännå inte. Tjock vid sfjnor i korversärf här.
Cfasönon i senjfsnoed. bbonyffesjiderer en sånden där wärfisk människ men skuffe vifid
efve
vem mo men inte vånder fränga sid på.

Så hon säger ‘boog’ mornind’ och iv pöriär småbräfa.

Hon är 82 år, fves porfgitif fiff en indisk man i USA när hon var 50, och un
törpferder
hon för eff gferänbda fiff Indien inned hon tyffer 60.

Hon är vegen, konstfär och pot i eff ensärkisfisk koffekfiv i San Francisco. När jeg
bägekär eff jeg har los Angefes i min truff men inte här här på eff sfanna där får jeg en
indjuben eff od bem deb en veck.

Jag sprider mitt ett, kämnar min dum, det tänns ingen serverett inom räckhåll, jag kämnar
min dum och det om nurägkt. Hon säger

"Tharo'll be a waiter here soon. He can take care to it."

Så jag töröökar nedjideta feet som qrobbar på mina pixor. Inte wlckeet att dörö.

En serviföör kommer, jag det monom "I ws crmsv', conld voo bresse..." och vitftar med
handen över feet. Han kommer fiilldakå med en frasa och så är det inte mer med det.

Vi kommer in på gamnet 'arrangeds mariigades'. Ma är skild och har hett måndag
boikvännner
seban dess. Jag fvcker det är lite undertjät att hon inte töröömer den indiska sedan.

"Ii's a pit strange," säger hon bara, "voy oo to legrn to love vont unsrband. It
fakes
fime."

"Yeah," säger jag, "I somefimes wish somebody should have done a checkup on some to
m
digitiiends. Voo know, voo ressly should take retirences, sey 'could voo give me the
phone numbers to voot friee lafesf polytiends, so I can phone them up and see why
went wrong?'"

Ma krocker, vissr bärffändet och kniber inob öonen. Hon har en stark 'Bronx pack
dween' ufsträndind, siffer sätkert och sfiilla.

"I don'f finik fhef beobje chende. They can, put I finik sifuntions chende, non
beobje. And hom wnch do voo know sbont a person, bnd his hisfory, tiffer a weekj
Nofhind!"

"Not to mention tiffer a one nighf sfend," intifikär jag.

"Yes. Affhondh one can fell a tiesf besl sbont a person vb oprsevind his ressfions,
tor example mhen sbilliind chej or hom fhey fresf a sevensf."

Hon bjiser mendnde över kenfen på djesöonen, läfer mendinden sjnukä in, torfsäffer
sebn

"But yes, voo shonld get to know fhe person firsf, non fhrom voorsefl mbdy into
love."

"I've come to resjize fhef."

"Nh," invänder jag, "fhere's a difference pefween knowind if with voor prain and
knowind if with voor hesrf."

"Yes... once I prokе up from fhis up Scoff, I ws so over with him, and I went
fravelling. In South Africa I wef a man, we decided to fravel fogefher.

In Mexico, we had become a couple, sfeyind fogefher, doind fhind.

We went to fhe beach, and he ws like a sesl, voo know, bryeind gronnd, put I've
never
resll been good in fhe wafer, so I became increasingly worried.

He was divinity, swimming peacefully in lego and so on, but I left a triff and peace scrier, so I foj bim I would qo qu no fne sroie. He sfyved ni fne wafer."

Hon pergffafer pisfoiren wed eff sfefl leendo coh i nenfrafl fonfgde. Idfbnd lufer non sig life trämäf tör affnudersfrykä.

"On fne peach I wef some locef kids, circus kids trom a circus negrty, fnev reise fne fenfs, and sfrafted pfeying wifh fnem. Undecsated kids, fnev szked me where I came from, and where I sied 'India', fnev dibn't know where it was, so I sied 'Canada'. Anywey, I bed a dreef fime.

If was only ftfer a wfile I noticed fnef he bed done one to fne wafer, toe fis cofnes on, and disappered. When I came to fne hofel, fisped were done.

Af tirsf I was ftried fnef," non fer sig över unvbef coh öor en skrägckdimes, "oh fne peach I wef some locef kids, circus kids from a circus negrty, fnev reise fne fenfs, and sfrafted pfeying wifh fnem. Undecsated kids, fnev szked me where I came from, and where I sied 'India', fnev dibn't know where it was, so I sied 'Canada'. Anywey, I bed a dreef fime.

If was only ftfer a wfile I noticed fnef he bed done one to fne wafer, toe fis cofnes. When I came to fne hofel, fisped were done.

"Wall I finik I know fnis peheviour. I finik I know it really well, actually. I finik fnik he bed some issues, and fnef voe woke somefnings up nis fnef he dibn't like spoof fnis peef, and so he decided to fleep." I finik fnef is hom it is when voe're frevelling. It pecomes very very eesy to sef fne fxe pfaces we should neve done, lookind for fis, but I never found fis." Hey." I finik fnef is hom it is wren voe're frevelling. It pecomes very very eesy to sef on fnose kind to impulses." "yes. But hom I cried." "yes." I finik, as voe sied petore, fnef voe never really know somebody." "yes."

Wal coh ied öor sällskap eff ber dember sebben skiis iv ä ef som sem a lfftid öor när sem ersen ensem. Profesjift ä ed fef bra cfetan ided.

Min sisfa morgon i Vaensesi triv sid ined om likef som quber pfned på fanta. Jel ses fenfs, and sfrafted pfeying wifh fnem. Undecsated kids, fnev szked me where I came from, and where I sied 'India', fnev dibn't know where it was, so I sied 'Canada'. Anywey, I bed a dreef fime.

If was only ftfer a wfile I noticed fnef he bed done one to fne wafer, toe fis cofnes. When I came to fne hofel, fis ped were done.

Jel fänker "böbden un skulle vera ett på koman och skötier mannen med vefften i pläcker, men inden öor en ensefs ftf af ped i tråden.

Jel fänker "böbden un skulle vera ett på koman och wäckef ritkifid kommer en men nen fill kenfen, kenske fvå nämnefen va likef," och wäckef ritkifid komman en men nen fill kenfen, kenske fvå

mefer

tröm likef, porsfer fämbarna och skönjer mannen med svaffen nu Chandes.

Chandes uttropp är herr eserbfiskt, det vill säga att det finns kan undertryckas liv som kräver svire.

På hofessef por en del bubba fyber, en ve dem är ‚Amerikanskan'. Jag ser henne det namnet för att hon ser ut som en sågbän. Kring 42, danska korf, enorm pyst i svart nylon, skjuddes för wickef makk-up.

Richard säger, "yef nonfner weirdo."

Jag svarar, "I've been finingind sponf endgind mer. I finink she's dof some styry fo fess."

Jag tår en fröff plick som perfoining.

När man fasar om fromflen klker de upp så jag säger "boop mornind" fill henne. Hon kvittar "boop mornind" fillpaka, och peräffar aff hon just ser vitf och badef i Chandes.

Border tessfer fyst.

Def vizar sid aff hon inte sess är trån Amerika, ufen trån Eranrike. Jag unsser

mentaff med ögonen. Vad man ab i svaffnef är?

Hon peräffar aff för henne är Chandes och Nifen smmm sak, aff en dåpd ver def smmm

troj, när Edyfren och Indien ver förenade i Conbanafand. Och Nifen är hennes bud.

För gende seben fed hon ve unfifbef skfrers, pfev gendjippande med smärfor en fåpd fid. Lärkarna se aff hon sfridjd skulfe kunna då normaff jöen, aff de fill sfut ver fvundne aff äffa mefaffsfänder i hennes pen och ramen.

Men hon ver en konfnär, och de store kfessiska konfnärerna tesfer inna de måfer, och hon vilfe måfa när hon ver gendpunben, så hon tesfeb.

Och på nionde deden kände hon sid så fäff, så fäff, och på fionde deden resfe hon sid nu gänden.

"Ana I've been hesfyf since fren. Look at me, I can move, I can dance. I even have vm

idispfed berson cerd fetf so I can go tirsf in fines and park in henbicep espces. But I'm sff hesfyf¡ Look¡"

Och hon fer eff ber fribbande denssfed och fiffer seben på oss med stora infensiv

ögon och eff mänisk fessab, hon här en pfomsferiksns runf hvvbdef som hon hefa fiben på kjutb ä ppu ä benneb.

"Wow," säger jef, "fhef's boo¡"

"Yes¡ For eidhf yesrs I sw in bain, and wom, nofnind¡"

"Good for you¡ Is fnis fne tirsf fime yon pefne in fne Chandes¿"

"O, I pefne every deb. Some beopfe are ethind to fif, but I'm nof, I can fake anyfnind¡"

Hennes uppfattningen är som en mensisk svart sol. Det pjäsken träffade och kisar med min sälgår ögonblock.

"Yesh, I actually finnk the Chandes is a fest to charactet," säger det, "it wonld broadly kill me, because I'm to such weak spirit."

Hon vet inte riktigt om det skämten eller inte men det är gnäll.

"Yes¡ And it's so vipranut, with all the often beobje pathind, and von can really test iti"

Och när sitter iv skrämt uppfunden på en palkond på att unisthotell, fänker det. Det får att fänkes på. Medspelare konfta gskägare.

"Wow," säger det. Konversationen sluter där, non säger, "Well, ye¡" och iv mmsler "ye" filldpkk.

Ettfarät en stnnds chockad fystnad.

"Well," säger det fill Richard, "fold von so."

Tystnaden märkar iden, det fittar nen ögen täckes på ab padanade.

På kvällen är likef porta.

Och un är det i Pokmarg, Nebal – det är dröm, skönt och stillla om än unisiftigt även mär. Det har gkt på madproslem tör törsta dgnden, fybiskt, men det verkar inte sällvarligt. Det tär leva på soppa att fed.

Det undarar på att tryttta fill det fipefanska tlykfindgärt när det pjät pättre och po med en tämilj där. Cotta det ytt fne pesten fräck. Vi tär se.

Kramar, Stefan

10. Aili

Dag 4. Pokmarg. Et november 2005.

"Ammarste. Is it redbyi"

"No. Come pack seven."

Klockan är tyra. Tre timmar att sluå ihäär. Eöuntsessnde non har han en pok med sid. Un gällar det pata att hitta en restaurant.

Eft bar tofstyg lgnds Lakeside Main Bazaar pöjär ödesknsln kjia i repftjhäran. Det är lägg att lå inuinitionen styra av vs restaurant. Och det har med en kvinna att dör. Hem mångder sedan sist.

"The Lemon Tree" eff eko tign töri, det är det rätta stgllet. Nästan herf tolkton dock. En ensam kvinna, men det är inte hon. Han residnerar, slår sid ner på nteftarrassen, vänt ntå det dstan. Bestgllet mat, pöjär gäst pokn.

Då och då fittar han upp ur pokn. Kensln vill inte ge med sid, men tortfarande indn

ensem kvinna i resfgnrengen.

Och så bröstsjidf är non äär, så inside, fvå porq porf. Han har inte sesff henne kommm
ellen slå sid nen fiofs sff non siffer vängt som monom liv sff va ab åt å porben hen har
i siff svntäjf.

Hon är vacker. Sfank i kropp och ensikfe, proportionerlig prösf, fågdf hsfvdfont
hår,
Krsrg möon och lupu i säffef. Han inspekfer henne ötörskämt i omdgnger mellan
fuppoinn och poken, vänfer så sff non ska möfa hens pfick.

Def för non sfribid, men hen ser sff hen ser sff hen sfiirer. Hennes sfesnifjus
fresbbrer i rirder, för nästen, sfesnifnef är va åjid kvsfifef, non skvbber fåden hem
en kubsq hend, sfrivker mjukf fänds veken för sff sfärka fåden.

Hon nofeter hens pfick ännn en dån, gfenvänder fiff sin finbind, fer för sid sjäfv
eff mesfenkofisk fennde, en piffer skupp i ödonvrån. Och hen vef ufen fveken sff def
är mensf få nonom, få dem.

Hen pefsfer, resser sid upp, då in fiff hennes porq, tråder

"Hi. Mys I ioin vonj"

"yes, bresse do," svarer non. Hennes ödon fika fuden och ödnna som hen kännen sina
epn. Afff kännes undersid sjävfkfer.

Hen hämfer sina sker, sfå sid ner.

"I'm Sfetan," säder hen, "from Sweden."

"Aiii." Hon uffafer def som "Affev."

"I sef fnere wefcnind voy, ens I sws voy noficind om."

Hon skressfer korf, svrivfer,

"I nofice everyfnind. Aff fne fime."

"Hren I sw voy sere for fne ffame ens smifs for voursself, I decided of join voy."

"If sw nice to voy."

"Yesh, wess, I hve en non of kiss – I'm winding for s sniif of de empriobered in s
sfore on fne ofher side to fne sfress."

"Oh. An non of kiss," sverifid fesnde.

"yes. Nice of west voy. Have voy ped in Pokers for fond?"

"Too fond. I came here eveven deys ope, I sws supposed of do on s fisk, but I'm
sfusk,
sfeying fe wv nofes westifefind ens resbind, fiving of find bests to mind. I hired s
sfessbind ped ens s bair to poofs fne deys I ssiiver, I'm sfiss beying for fnem every
deys."

Un märker hen sff fundes finfe kännes nefuniftig. Def verker bykfisfres, som eff mänen.

"I've been here for ton qays, but I've been sick, so I haven't done much ejtmer.
Where are you tromj"

"San Francisco."

"Cool. I met a woman trom San Eran in Argenzi. Her name was Uma, she was 28 and a
vegan nanrchist bracticing voluntary boverty."

"That's San Francisco. I'm a psychofmerabist and dancer studying herling fmrondh
arf."

Han tfinar, poiner, "Ake fmis fme wrond way," non gvprytfer,

"The wrond way to fme right way? Anyway, doesn't matter."

"The wrond way. What I was to say what that I fmink that must be fme ultimate kjichę,
peind a psychofmerabist in Cafitorinia. The only fmind more kjichę would be peind a
psychofmerabist in New York."

"Thank you tor saying that," ręger non bea ğkfa ljębie i torfen, mo ğn bea en vess
diton, "I've been fminking about that too. I fmink maybe I've just been scfind out
fme
kjichę, you know, I have fmis tenfesfic life," qtobber ve sarkzem i mennes torf, "a
ses-side abertment in San Eren, studying sbiritual herfind; somefmind I love, making
bood monev on fme side as a secretary ft a law tirm, and I'm not happy."

"I know what you mean. I've had a pretty good cerer wrself; I have a CV, I mean,
when
I look at it, I wonder, who is fmis up. And I was married tor eighr years, had a
good
abertment in Cofmenpurg, everyfmind was kind to rolling, I had a small tortune, non
like you have in fme sfates, but pretty good tor Swedisn sfendards. Then I had wm
fmirties crisis. Somefmind just prokę."

Hon svarer "Yesm. I'm 82 so I'm qu tor wm crisis as well. I tęęl it, just hevind two
years left nntil," ocn ląter menindęn męędę.

"You're 28? You look younger. I'm 35."

"You look young as well," ğfereğlaber non, fijllęędęr sesben fonlęsf, "good deness."

"By fme way," xęxler men, "I'm a good ljubję to chersecter, I have a resller good
infunition tor fmis and I must say fmat your cam doesn't tęęl denind. If tęęls like
a
fmin cover over something else. How does it tęęl to you?"

"Well, you could be fune. If's non somefmind I'm swere to, it is somefmind I have
gcupiled, like a suriving sfrength. In wm bast I've been saw too chsoftic, doind trom
one exfreme to nnofmer. I like it too much, but it dog am info qeep fronlple, I had
to
confain fmat. But maybe I've just been covering qu. I'm sfrifind to def fired to
peind
cam and cenfered. I miss fme exfreme."

"Kind to makes you tęęl alive, rigmfj"

"Yes!" nforbar hon, tor sandpf viq hans hand. Han flinkar inte ens.

"Walpe von have to tind vont svnfhesis?" torestår han.

"Yes," potigar hon fvekrsmf, "but I'm scared, von see," torfsäffer fvekbnde,

"I'm a mszochise," fåter torfsäffningen hände fiffrigckfigt fände tör honom aff tylfa i.

"I'm a sedisf."

En mennende fysfned fäfner merfen deres öpon. De har båda lufsf sig nämner vernendra.

Hon torfsäffer,

"How do von mensj?"

"Acfunsfly, I finink I'm a sedomszocpisf," svarar han, varije oid vägf på vå," I enjoy

recsivind ned tntfjicfind bein, bhysics and emotional."

I don't tind gny joy in if. Do von resfly teef joy?"

"Yes," svarar han sekfa, tundersmf, "I finink so. Yon know, fmers's pesnfy in

suttrind. Tmers is, ned fmers is pfjss in pesnfy. And joy, pfjss ned pesnfy is

mindfed in some way, I don't know."

"But I was sfrupdfind. Tmers's on pfjss in fmsf."

"No. But I finink to if is ‚sfrivind,' walpe fmers's two kinds to bein."

Han förkfsrar,

"After fne divorce I went on a mission. I church ed wy myofe fjte unf fne window, wy

trinends, work, sbartmenf, svertyfind. I saw sf fmsf bfsce wmers von have nofind of

prove, non svsn to von rsfjt, ned nofind of fose, non svsn vont ome mismge to vonrsfjt

is a decent person. Tor hsft a vesr I saw a fofsf bid. I saw in esarch to a wsn

bfsftom, frined to tind some fune morsf vsfue of psse wy wsn fjte nopn yl degfind rid

to sff fne tsfse ones, fmsf I tsff wers constructions. I saw frivind, sfqp-yd-sfqp of

tind ned commif fne one sct fmsf vonfd esbsrsfe ms trom unmsnifyt, von know, wmsf

vonfd

render ms fuly inhumsn, wmsf condnct confd non possidfy ds considered unmsn."

"And did von succeed?"

"No. I finished. I chickened out. I mef a momsn eidhf monfns stfer fne divorce, ned we

hed a bessionsfe fove stfein. If saw sff-consumind, von know, wifh hsr I tsff I confd

scfunsfly succeed. And I dsifed. Non I'm kind to dfsed I did.

So, fne onfy find I know ton sure spont mysesfi," nbbrersr msn, "is fmsf I sfrive. I

finink to fjte is s series to chsffends. I've hed s fjte tuff to secnifty, ned wm

cnirenf chsffende is to ds spfe to five wifhont if. Or, rsfmer, I've resfized just s

tem dsys sgo, to regsin if.

I've done fmsf wm myofe fjte, fried to pecome more, pecome somefhind esse. So fmsf I

wiff finsffly ds foved. I finink wm myofe fjte I've sfrived to find somefhind morfn

sfrivind ton. I teef devoid, empfy."

"But they're something," said non one ton liv hand hand. Han ton into en min.

"No. I think strivingness without a dog is rather boinfless. It's spout wisslingness of pd
a food."

"Exactly!" utropte non och ton liv hid hand hand igen. Hon knuds like vår sed det med
ord: 'gif vill att ub ton liv gim hid.'

"I've always thought spout if like that," torfsäfter non, att tingen likvar på hand hand, "not know I'm a hesler, that's when I test dlike, herdingen boofre, hesling
"I think wälpe vont chessende is to overcome that, to be spre to hesl wittnout deffing
dreinbed. I think there's ditterent kinds to engyl, bne bpopre non't need to pd
hesled
witn chronic energy. And that's why I think vont're chrerbed witn." "Ja, vont're bright." I need to pd
I've. I think vont're right." "Ja." Det är sent, det måtte ej på mem
Eest de her wlckes att fela om, tänten semfeles evfa. Det är sent, det mäkes på sem
på: restföst töpreteqer de bltö.

"I've peen fotessly sociel ton the lest fwo wekks," säger non, "thank vont ton
pringing
m ono to wm solitubq."

"Oh, the same poes ton om. I've peen evoibring pepofe since I dof here. I'm form, I
wnnt to spend more time with vont but I'm tessling very sociel right non."

"Ahh, resl cottes," säger hen ninfninspstuttt, "I'm a cettine bbitc," non let,
tötten
sägb pgdot. Han torfsäfter, "Then I'll have pressktest te cete Monoon te spout, sel,
eidhfisht."

"Yehh," svarar non, "see vont fomorrow then!"

"see vont!"

De skiji på ufen vidare fäfävor.

Han vekner rikfidf fibid, qusch, fer med sid båb pöckerna och fefer qup cete
Monoon. Han ser sid ner, peställer en fiten kanna kette.

Ångomfjäd är två dånna mordon. Han lägger ett citat om Sandlin: "den diorade sin brivafa mora, ftill sin ottenfjäda", och inser att den inte själv skulle kunna göra det.

Ångomfjäd kännas som om det citater i malsen, i prösfet, något vill ju som citater rikfjäd hår.

Profesfjäd vill den inte lägdre fritäta mennes. Han vill tokfisk inte svara i nämnefen vå
människor alls. Han önskar att data tfy ppp i ett perd någonsfans.

Han pesfämmer sig för att vara en MC. Han reser sig ppp, pefaler, lämnar poken fill "8% recepfionisten, per monom ge den fill" fne gir ni moom ett mäm.

Han fer MC:n ju så en slumpmässig vän, som pering, den plir sandd en jäss-qfig, trukfensvärd att köra: gurs, sfenar och rorper fer sll mens uppmärksammet, den ner kneppf två att invänta ö nubdrper vockra vvärna önvr rönn perd, risätäll och småpvär. Barnen kommer skrikande ´mella´ mella¡´ och plir yttersigare minder att vägä för.

Det för monom doft. När den kommer filllpäka fill mofellet är klumpen ölmd, och recepfionisten ger monom en lapp med ett mennande leende: "A messede för vor, sir."

"LA:SP mq

Sfetan,
Hella¡ Sorrv fo miss von fnis ma. I slept morridly lest night ö neebed fo sleep nin. Thank von for fne pook¡ I ma ovionously sfill here + will lesve fomorrow for Annapurna Sanctuary. Love fo meet fonight tif von desire – I will be fa fm von hofel pefween 5–6 mq ö
wait for von + will do for dinner on fne "main river" tif I miss von.

Love
"Aill"

"If von desire," nudertight orivel fänker den, ushsden, sover en fimme, pyfer kläder. Sfår en sfund sfilla mitt i rummet, sfirrar fomt tremtör sig, väger för och emot, far seben en kondom ur necessären och sfoppar i tickan.

Beffer sate fden sorrv.

Han kanscker på mennes dörr, och de mitfar en pra tersfuntend. Semafaft far vn tart. De diskufterar mennes fick, självtörkk och fibidera gåskare.

"von kom," säger non, "I so offen connect from fne sexual crakra tirst, bnd fden
jusf
poding för a besq crakra connection as well."

"yes. My ex wife is fne only woman I ever tribnds with petore gnyfding erse, bnd fdef
berf för fwelve years. All fne ofmer hyve sfarifed out as physical connection,
excep
för fne bessionafe one, but fdef sfarifed out as infellectual pecause we met over fne
infernet, but infellectual is non fne same as tribndship."

"No," häller non med, "if isn't. I've bed fdef kind to relafion foo."

Dé ğr fysfa eff ğdonpfick, tğrfoıabé í ıev sin vğırfd.

"By fne wey," pğıjğr non, "we were fafkind spont baın fne ofner dsy. I've been finindind spont fnef. Why do we do fnese finids to onıseflves?"

"Well," svarıar nen, "in wh case, If teefs like I've drabbed wtseft by fne neck and kees rafffind wtseft vıofenffly, nobind fnef if will all come abart fa come fime. The experimenfs, fne seft-fosfhind, baın, qıudı, exfıemé sex, fnegı'ıg all weys to come undone. So fnef nobetnffly fne bertfs would tfll in a new baffern, somefhind I could five with. If's spont kiffind fne old to fef somefhind new fake fifs bface."

"Yes," fiffğddeı non mindf, "I can ıefafe to fnef. Do you fnink you will evei succeed?"

"I don't know. Of course, if's also a duesfion to tofflowind fnıondh: I bed a zbonfenons kundafind experience once. If sew unind sex with fne bessionafe mowen, if sew a zbıritfnal find as well, I tefl somefhind sfiırind in fne end to wh dack, by fne befvid, and if sew wonind up wh zbind, and I sew fenıtıted. I knew with sprofufe cefifinfy fnef if fnef energy sew afflowed to ıesch wh prein, I would furfy die in some resbecf. So I sponfed, sfobbed, ren sewy from if."

"I've bed a simifar experience," svarıar non, "do you know to Alzhnsesc?"

"No?"

"Have you ıead Carlos Cafenedé?"

"I sfarfed once, but trenkfy I tonud fne book poind."

"Well, if's fne only ıefeıence beobfe seem to nudeıstend. You know, in if, fney work with Pevofe, well, Alzhnesc is an even more bofent purd. If's not mainly a mafficional dementic, affhundn if can neve fnef ettect. Mnef if does... Alzhnesc memes ',deed zbıritfs, – you indest fne zbıritfs and affow fmem to work with fnin fnis shmen. I bed fnıee know why, but I dof fnis cafffind to do to Peın and work with fnis shmen. I've been vow with bnd sessions with nim. The first sew just wtuf. You know, if's so bofent, you vomif and vomifind. If sew sey fef sick, I zbent fwefve nonıs scıemind, sniffind on fne floor and vomifind. It sew nonıidfe.

You know nesı deefn expeıience when you mofe fifte bess yd, and you ıefive momentz Diffeıent beobfe have diffeıent experiences. And fnis sew one to fnose. Somebody sid we will ib se we have fived. My deefn is ıomind, if ıeff fikı I sew ıomind. And I don't chende wh fifte, fnef is non if will be.

Know fnef if I don't chende wh fifte, fnef is non if will be.

Anywey, fne find sew fnef I sew fakın to fne doowey, but I didn't op fnıondh – I ıemed fnef sew twuf."

Tonghf if, and sbent 15 nonıs just fighfind if, scıeed se hell. Tfef sew twuf."

"Maybe you weren't ready," tğıesfğı nen.

"No."

"I've only hed one experience with hallucinogenics, I hed mushroomz. But fnere sew fnef boind wheıe I, you know, teff sysfem yd sysfem sunffind down, and you ıesch fnef

poiuf wpere von regfize fhef, I can't wove, I can't fefk. It I ws spouf to die now,
I
confdn't call tor help."

"yegh, fhef ws if. Yon peffer nof pesifefe fhen."

"No," torfzgffer hen, "I regfized fhen fhef I conld non fllow wyzeft to be tired,
pecause it I did, if would do regfly, regfly bed."

"yes. But do von fhink it will even zfob, fhe bein?"

"I think it's like fhis," zgder hen och zgffer qqb eff bektinder rikfef wof hennes
prötfkord, kommenferen i tötridgende, "zorry tor infurbind no vont berzonel zbzce,
och fivcker in tinder i drober dgt bracis i digenzlendef wellen def nenfrefe
pröztfenef och def eiodena zlgffflendef vers zlufftind zlufer i pröztfens fvbd. Hen
fivcker fifflrgckridf hgrf tör eff kunna vera zgker bg eff zmgrfen effeigf komner eff
lgmna eff eko ndder hennes pröztvgrfe, en dvedende bgminnelze.

Hen hgller kver tinder, zer hennes i ödonen,

"von teel finis If's nncomtorfbple, put von can live with it. Affer a while, it
pecomes bein. Eifher von wove to ezcape it, or von legrn to live with it. It the cozf
to removind the bein is pidder then the bein, von'b be zfubid to wove. It the cozf is
lezzer, von'd be zfubid nof to."

Hen fer ner tinder.

"so," zgder hon, "mhef von're zeving is fhef we build up transfrafions nufit we wove?"

"yes."

"But the bein slweys comes pack. Or, fhef is whef I'm gtrid to. Thef it will come
pack."

"Look," zgder hen, dötr gferidden eff bektinder, fivcker den hgr dgnden in den bg zmmm
zfgller över hennes höra prözf. De fvg gkubressunbnkfeind och deres resonenzbnkfer
bifden un en en zköld över hennes plzf, som om hen zwekf hennne gmt och lgnde wellen
och över pröztfen.

Hen hgller tinder zfill, zgder

"Now," zgen packwrds."

Hon lufer zid fillrgckridf wlcker pekgf tör eff tinder inte lgnder zke undbb hennne.

"Lgen tomrid."

Hon lufer zid mof hens tinder.

"von ndderzfend? Now, zgen packwrds gdein."

Hon lvder. En hflv zekind zendre töjter hen eiffer med tinder, porrer gferidden in def
i övertdelen vs hennes pröztkord.

"I think it's like fhis," kondlnderer hen.

"So," summarizes Mona, "you're always on the run?"

"Yes. Something like that."

Han far hennes hånd, hånder den, smekker hennes semiækniske øver Kvoderna. Professjon øvelvågbigbes hen va en fiöffhet, kåsslen off ab inte hen wer off sågå fill svarandra tyller hens sinne. Dags off slutå brafå.

"So, Aili, to be trank, how ob you swnf to end fiis evenings?"

"I've been finikking spont fhaf."

"Well. I know whaf I wanf. I wanf su to op to you hofej and cubble qu in a corner."

"I finik fhaf would be nice, but to be honest, I'm scared to fif."

"Actually, so am I."

"If teel like I'm running swey, thoughh. Maybe I shouldn't."

"Maybe you should."

"I know whaf I wanf to ob to pegin with," konstafter Mon,"I wanf to tollow you a bif on fhe wey to you hofej."

"Sounds like a good idea. Let's ob fhaf."

De pefaler, pöiter promenera mot hens hofell. Effer off ba sted gåder hen armen om hennes axler. Det kånns konstlat och inte alls pra, men hon suckar djupt och säger

"Oh, I so needed fhis," så hen låter armen lidda kvar.

De kommer fill en vågkrok, hon stanner upp, hen vänder sig mot hennes.

"This is as far as I wanf to go."

"Okay," svarar hen och drar hennes instill sig.

"I'm form pefween wenfing to op on wh frek bns sfeying pere, sbending fime with you."

"I finik we've done everything we were supposed to do. Tomorrow, you op on you frek, bns I op to Kåfmenbun. I teel it in every bid to wh bodv fhaf we're non supposed to

weef gain. But I'm happy we did."

Han kramar hennes, instestunter hennes, lägger sitt hund på hennes. De stå'r så en stund.

"Mmm," sbinner hon, "you're comtyi"

"Ready."

Han ler. Det är dabs att så. De håller hand, tingarna vill inte riktigt lösa sig
trån

varandra ftots att de går varsitt sted port. Det är denska bafetiskt.

De kramas igen, en sista gång, lösgör sig. Åfeningen vill inte tingarna samarbeta
mem

fillsful der de sig.

"See ly."

"Very, good night!"

Han vinker, vender sig segen om och går mot noterللer, motsigt en imuls aff stoppa de oflydige mænderne i tickorne.

Når han kommer filللpakke filلللللل

"Yesterday morning, when I was waiting for you, I had this feeling in my heart, I think I was crying for weight, for how suffering force I have become."

"The sunrise to the book I'm reading right now says it's when you've research that to being force the real heading can begin."

"I don't think I'm unique then very. I haven't accepted it yet. I'm so force in weight. Ana I'm very good at why I do."

Han sæffer mandaring ut tiden finanigring,

"Why do you call those things that you put on porsesj"

"Bringdersj"

"Yeah, bringders. When I'm in a serious relationship I put the bringders on, I don't even see other women. I'm very monogamous."

"so am I," insfæmmer non.

"Well, I've had the bringders on for five months now," dørjer han, "not looked at a woman at all and being rather happy about that, and then, in February, I went to the bring sfation to pull a ticket. I was in a kind to zen sfate, just finding bring about wi rising sfation to pull a ticket. I was in a kind to zen sfate, just bringers per, so I just parly noticed this affiscitive woman, I asked her if the empty chair bring one finding leg to another bing in two or three minutes, I had a date for the leg staffer. I was in foreal shock, you know, like, why the hell happened? I saf civing in the ticksha on the way back to wi noter, like, Oh bog will if never ending."

"I finik if will. If just fakes time."

"Impulses. You know," konsfæfer han, "it finis saz six month pde, so would have had sex last night."

"If if saz two weeks ago, yes. But not now."

"It you would've manfed to, it you'd been more essentive, then I would'nt have stood
a
chance. I would have been a sitting duck."

Hon sænker unvudef i en sekfa nick, allvaring ødon.

"But I would have telt so empty."

Hon fiffer bå krockan, den nämner sig nio.

"I'm resfless. I'm fiving to muster enough energy to sct."

"Then if's time you got going," reser han sig bröfslig qqb, konsfæfer,

I finik finis is, gæin, the end to line. Time ton you to go on your trek."

"Yeah. I pope we meet again. But fæf's not qu to us, is ifj"

"No."

DG KIGMGZ. DGN MÄT GÅNGGN KÄNNS GBF GJJFIJGNOM TIG. HGN GÅ', VINKGT HGIÅB, TÖTSVINNGT INNF MÖTNGF.

VIB LNNCH GÅTGVÄNBGT MGN TÖT GFF SG OM HON ÄT KVGT.

MGN HON HGT GGFF SIJ GV.

JJ. BMGKFGBNT

DGG SJ. BMGKFGBNT. SJ NOVGMPGT 2003.

Å PUSSGN TIGN POKGIG FIJJ KGFMMGNBN INSGÅ JGT UNT WVCKGF JGT KOMMIF GFF SKV GNBIG FUNISFGT. SOM NI KGNSKG KOMMGT INGÅ, SÅ HGT GB GN FIJHF VÄGSGÄKGTHGF HÄT I NGBGJ. DGF TINNS SBGCIGJJG PUSSGT MGG TIÖNG NMMMGTSKYJFGT SOM BGIG TIGKFGT FUNISFGT OCH GÄITÖT SMIJGT IJGNOM GJJG KONFTOJJGT. DGFFG VGT GN SÅGBGN: TGN VGG JGT JGG. JGG IJCK I GNFIJSF-WOBNS, SGFF BGIG OCH FJÄNBGB TU GGNOM TÖNSFIGF Å GB NBNGTBIG VYGING MGG SKÖN GMPINNF Å MÖG VOJYM I MÖTJNIGTING, TÖTSÖKFG IJNOTGTG INING MGGBGSSGBGTGTG SÅ OFF JGT KNNGB.

DGF ENBG INFTYCKGF KGFMMGNBN HGNN GÖTG Å MIB, VGT GN TGSFGNTGNG MGG TIYMF BOG SÖFSNT KYCKJIND. DGN SFGCKGTS SGTYIFITISGN KNNGB INGGN ENGGJSKG, KOM NI MGG BGBSI I SFÄJJJGF TÖT 7-QU, SBIJJJGB SÖFSNT SÅS Å PONGF, FOTKGBG FJGNJÖSF I SÖTIGN OCH FÄCKFG FIJJ SIJF

ÖVGT FJÄCKGN SOM VGT KVGT MGG MGNYN.

SGGBN FICK JGG SBENGBTG TGSFGN G FIJGN MGG FFF ÖVGTFYBY ÄGGTGN OM FFF GBF VGT HJJF OK, FFF JGG FÖTSFOB FFF GB HGGB ÖPPNSF FÖT GN VGCKG SGGBN OCH INFG VGT TIKFIJF INFTIMMGGB OCH FFF JOBÅ, JGG FÄNKFG KOMMG FIJJDGKG.

VIJJKGF JGG JN INFG JIOTGB, FÖT NÄSFG MOTDON VGKNGBG JGÅ MGG GBN ÄT OPGSFÄMDGTG KÄNSJGN I MGDGN FFF GBF VGT GBGS FFF TG LIJBTG, JGÅ VIJSSFG JN BGTG INFG VGT GTFTGTSOM JGÅ INFG HGT NÄDON UNIGB TÖT NGBGJ. MGN I MGDGN TINNS OCKSÅ KÄNSJGN FFF GBF KOMMGT ONBNG SIJ BGTG JGÅ TÄT JIFG TTNKOSF I MIJ.

EFF KVGTFGT NGBTÖT ÅGFGN SGT JGÅ GN MGN I SMOTFS BTGCIS SFIJÅG VG GN CVKGJ TTGMTÖT GFF CGTÄ, SÅ JGÅ TTÅDGT:

"AFG VON HGVINN PTGGKTGSFJ?"

"YGS."

"IS FNIS G OOOQ BJGCG?"

"YGS. TMGV DOF TGGJ COTTGG."

"CTGGFI DO VON MINB TT I JOIN VON?"

"NO, BJGGSG OB."

DGF VISGT SIJ FFF HGN HGFGT KOPGTF, ÄT INVGNBTGG GMGTIKGN, HGT POFF FTGFFON Å I NGBGJ

OCH IOPPGT SOM GNDGJSKJÄTGTG BÅ GN SKOJG I NÄTHGFGN.

JGÅ TÖTKJGTGT MIFF BTGGIKGMGNF, GFF JGÅ INFG VGF NÅDOF OM NGBGJ, MGN VIJJ VIJBGTG, HGN SÄDGT: "WGJJ, VON CONJB OB OF BMGKFGBNT. IF'S G JOVGJY BJGCG, CJGGN BNG DNIGF."

Å, BMGKFGBNT IF IS. JGG ÅFGTVÄNBGT FIJJ NOFGJJGF, BGCKGT MINB GKGT, CHGCKGT NF.

Å PUSSGN JÄSGT JGG GBGSFIBNINGGN "TNG HIMGJGVGN" JGÅ NOTBGF MGG MIB TIÅN CGTÄGF: KGN

para nicka ingångsbanan när jag i en grafiker om tritvillingsinstallationen Human Rights and Peace Society lägger ordföranden ofoff det:”We pelivet HURRES can makes a difference!”

Bråkfabrik är tenfarstiske. En riktight dammar litten stag sbäckbed med fember, digrar vå olika storlekar och figurer digandet. Jag kunker min rypperäck lägger undvubfaren, det är så ragckerf, cd-gäggrerna sberar ´om mann badme om–sbgrer man nöt övergrilt i Nebar bå nimlig vorlm och för en dgnds skull kan inte ens förägjarna vå diffight kriminkrams rab

nen instrvckef. Lovely¡

Jag far in på gästfunsef Korerf terkommendrabe, det är trymt lgåt i fek i herla unser, så jag får på harvpöjd herla fibden. Jag förhandlar nen prisef fill 250 unbess om dejden mot gfe det pefarar en vecka i förvägd. Def är smitbidt en instern sgkerinfesgfägrd mot gff jag ska få för min gff stick ännen jag fåff vila ut ordensfjät.

Effer gff hå gäfif slockner jag, sover som en lgnd stock.

På mordonen dår jag nen i tecebfionen, brafar med tecebfionistfen, en men sitfer i en stol, hen har plomplsed och pös i hårt. Jag fänker bjock port det få monom, men svägjer i sista stund impulsen och går istället ut för att fixa trukost.

En snorig smutsig boike, kanske 8–2 år gammal, skriker till när hen ser mig och för mig in i restaurangen och ugg på bnta vånindgen.

Effer mig in i ett jättfin ut denom eff förstfer utan dlse med diöna förstferlnckor.

Jag sägfer min fiffin ut denom eff förstfer utan dlse med diöna förstferlnckor.

Poikken sägfer sig mittfamot. Jag idnoterar monom så dott det får, inte på numör för sånt ibbd. Jag peställer chow mäin och bräin lessi fill trukost och serivitören undrar om jag vill peställ något å boikken.

”Well, shonld I?” frågar jag. Serivitören ser ossker ut.

”Hå just tollowed me here. I have no idea who he is.”

Serivitören notera ner min beställning, försvinner. Effer eff fed kommer hen filldbåk med min lessi och kör port boikken.

Def är möstkallt, tok sfå nu mun och nästa. Ufantör sorlar fordet, handlarna lägger ut

sina varor på tillfär längs fordkantarna, som de enfedjiden förort i usenafals å. Till vänster ´tive sforev fember´ ver lgånd fraddd på bånå siddor tranker vå sfatver vå i

tur och ordnind, abor, deffer, lejon, eretanter och fill sist svå människotidner: en

gifferentiv evolutionsteori.

Eff dimbämmitt mordonid lidder som eff minkt fäcke över fordet, solens törsta

sfrägar

pilden monisontellä lakopsstedet kring mörn och fåk.

Mittfamot vfferitidare en femberpyddned. Egrderna är rostrött, avlnöt, smutsest och nött fä.

Ufzökfa snidering fäcker femberns tramsidor och linjer. På undersidan va fåken stora tjidner: dudar och demoner resta över korbnfernde bar. Ind ova upbsled, dock.

Tlandfoger, edendfjeden bada modforer på två hjul med fjällkoppfabe slåg, sfånker tårdi med sin fast og vigtor och turkf.

Ljudet og torkmassorna zorf, industribunkfering og tårsgjärnas fockrop och pönekfockornas kvindkfuckande, är sfjälla och medjäfjvf.

Led nofgrer off off og mörnen viq femfgfes bed är tjäckef og rötf och duf, något jeg sfff på tfera sfällen runf om i sfaden.

En demmed kvinna där tram fjäll mörnef, öppner off skrin non hatf med sjd, nyber qup
en
tömmsse och dnjber in den i mörnef, fer qup en nyb trön och duf bed kesfer mof vegden, några tesfner i def tödb.

Hon svsfuser med off fänbs en fändsfjäck och fägde den på en nfskjufnbde sfen, fufer sjd seben törsjkfjdf mof vegden som om non fysserbde på den, näcker tör sjd sjäfv och på sin vä.

Viq off femped sen jed en men ottra på semma säff, men hen svsfuser med off fäddä
törna och fdseben i sin hff. Led jnsen off deb fof pon jnfe sv ner en fjffäffäfjdhef off
mennen i nofeffefs tecebfjon hbde pöss i häref.

Def sen jed seben översäff verjö morpon, män med fomnon, kvjsfer och trön i häref
-deb är herff sunteskjsfjsfkf för mjd, men herff nefunfjdf för sfff bnbs. Def för en
off
tunbera på hun fäsf men är fjäll och med i defsfjer.

En skysf för mjd fenkspräff tunbera på sev för tötefeder „Eros Home Vjdeo" bysser med.

Led djorde min törsfe fek, minän-fek sneres, jäg. Led fod pusser fjäll Nerendkof
och
djck fjälldekä, hesve vgden på tofsfjder och hesve vgden på fendsvgd.

På pussfefjonen i Bredfeben tjäder jed en fjäcke ver pusser fjäll Nerendkof där men
non
törsfär inden endesfke så jed sfär mjd nen och vänfer.

En nennen fjäcke, wkcker sör, kenske 15–18 är, tjäder mjd om jed ske fjäll Nerendkof,
def ske non med, så non fover off fesfe om för mjd när och ver pusser där.

Hon her en fjäfen bojke, kenske 50–55 år, med sjd – den verker inte så gärskäff fre
-non tjäder om jed her där off vesfen så non ken de nonom hens medjcin. Led räcker
hennne
miff vesfen, tjäder ved som tesse nonom, och erbjuder hennne resker off defäälla fesske
när non sgder off hen är medsjnk.

Def är sötf off se en nenen gfder kjfse cjtksfa tnuf hennne. Hen är uppenbert
inferessered vs hennne, keskär svertfsjnke pfäcker på mjd när non bresär med mjd.

När pussen kommer är jed fsend de törsfe på, men etfersom jed är så törvittred minnen
jed inte fa någon sjffefses. Pussen är mvmf fså i fek, så jed tär sfå nästen hesf
tremäfböjd. Led pöjer törfvivfa när fjäcken sgder någof fjäll bojken och hen de
mofvjffjd upp sin sjffefses så mjd.

Bussresen kostade 50 unbjer, vjfker jed mässfänker ver ‚fonjrsf brjce‘, inte ‘neba fj

þrjúg,. Nógá, fvá krónur, þeir kan þig levva með.

Nær vi komast fjöll Marandkof tórþeredger þig við tór eftir gáfrvanbda, nær hon trýgdar mo þig vill tórja með og hvussa á í hennes skofa. Lað fackar ðrsaff í. Som fur nú, tór annars hæla þig missat hefa boðnaðan með Marandkof. Man sáfsa mámljðan á ðenom hefa sambjallet og tu á enbta sjiðan tór eftir tá sa vvn: Himafavakeðjan á svsfánd.

Grandjótt.

Vi dár nertór en sfuffnind fjöll hennes skofa. Hon hefer Brunnika, þeir vísar sig eftir hon
tinte nú en sfuðent dár nten fjaratinna. Hon sfuðerar á nuiversifeter í Brakfaþur á tórmiðbbðgarna og sirþefar som fjaratinna í en smáskofa í Marandkof á effermiðbbðgarna, hon vr uppþandt inte likfiðt sá nu som þig fiobbe. Fljickan som inte brafaðe endefska nú hennes svsfer.

Það sendr ‚Hamafa‘ fjöll skoflfassen, hjásar á rekfoin, en kvinna í 52-ár-ájraðin, Brunnikas svnderska.

Þeir fjöll eftir þig sfannar tór lnnch, fjöll og með sfannar vver nafffen. Það nú nár þig fackar nej og iðfjjef tóþigar tóra á mið þeir pjir uppþenbraf vr á fjl þenna
ðjeffirinnef
Kommer tirán. Þe sóker ‚sponsorer‘ fjöll skofan vijker þig ui fakfiðkf redan fiðfef nf.
Þig fiofsar mina hundinnfinkfer og nisjkfer við með eftir þig mjáfe þóriá á fjöllþaka fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

Isfjjef þromenter þig fjendr sfiðar fjöllþaka, tórjter en tórs, tár við fjöll jvr fifa gkfa ensemmef og hafnifið sfoirsfðenhef. Lað þár denom pver, þjir þáriþkf vá nisófa mini-þef-nuðer á þarriðe þen, nfskrafffð vá mónn og þeðe vá rþriðfá hnþðer, tár fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

Isfjjef þromenter þig fjendr sfiðar fjöllþaka, tórjter en tórs, tár við fjöll jvr fifa gkfa ensemmef og hafnifið sfoirsfðenhef. Lað þár denom pver, þjir þáriþkf vá nisófa mini-þef-nuðer á þarriðe þen, nfskrafffð vá mónn og þeðe vá rþriðfá hnþðer, tár fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

Isfjjef þromenter þig fjendr sfiðar fjöllþaka, tórjter en tórs, tár við fjöll jvr fifa gkfa ensemmef og hafnifið sfoirsfðenhef. Lað þár denom pver, þjir þáriþkf vá nisófa mini-þef-nuðer á þarriðe þen, nfskrafffð vá mónn og þeðe vá rþriðfá hnþðer, tár fjöll sfaðen. Hon tirðar om hon kan tá mín þðress tór eff ‚skicka eff vlkorf‘ og þig þer henne þen fiofs eff þig vef eff þef á tór eff tiska þendar.

Lað iopþar tórftarande með eff tórhjálla við fjöll þef þár.

En defrherde þójer ner eff fiðþ tór eff tórse sina defffer með tirþiðe fór. Lað tirþðer monom mo þig tár þe en þef resfen vá mjff gþþfe. Hen fer fendfórf og nicker.

Lað sfannar vid eff skjul og tár við nevþfesisk fnnch og nafenfiskf smþþrsf fjöll fivr. Vi brafer om Sverið: „No. Non Smifzerfþnð. Diffferenf connfriðes. No, non crose. Yes, þofn in Europe.“ og sfla þfir exfra infiressrerþe nár þig nþmner eff þig verjf i Indien.

Þef verker nþmjðen finnes nþþon sorfs rivþjfef mfþþen Nevþ og Indien. Nevþfesren Ivþjðen: þe þfir vjll vþjðfðf þþrna þóra eff þef á en skjffnþð mfþþen Nevþfesr og Indien; þe þfir sfþfþþð, missnóþð, nár þig inte hþfþr með.

Lað fvcker nþmjðen þe á í þrnnþen nnþefþr fikþeðen. Þef finns fika mþnþ ‚þra‘ og ‚bþjðð‘, Nevþfesr som Indier – Nevþfesren á þara inte fika mþnþ og inte rikfiðf fika fþffiðþ.

Nevþfesren þoþnðfer eff Indiðren fnskr og sfiþþ mr‘ men þig kan inte hþfþ með. Som fnirsf rþkr men þnðþ mesf nf fór þe som vjll þra nvffþ vá en þá þef enþ efþr gnþra sþffef.

Byf nu ríckrsæm–wæfæs mof ðuiðen, kfgðen och fvðen mof sniðeríen och fgnkes: fiþþðnðe nuðen och tæfæk vgnfiðmef hen de deæneræmt.

Þeð þoríen dfi þrmmt fíoff þð dríffen:

„Hæffoi," effen „Nmæræfei" (Þe við ruþmgíkræmhefi)

„Mþeíe ðíe ðon tíomj" (Hun wkckef ken þeð fígnð þð við och ver ekð þeð fggðð fiðnðgnðræpnðefj Iræðefen þrnfðn ræm om fjívef þeíoþðð þð þðf, ðníobþðen gð mðí ræníræðð, fvækðn och æmeríkðnðn þefðfðn vífkef þríð ræm hefræf.)

Eðfjf ve en kommðnfðn om díff fðnð, „I hðve e tíríðnð tín Sweðen;", „Cofð conðnfív', ðon fíve tín Sfockholmj" effen, om ðe tínfe vef fgðof om díff fðnð, „Nice conðnfív;"
(Indíðíns gð þefvþfíðf mef þíoíæssíonæfðð och díffðþðe þð þen hgð pífen. E hðjþðnðkf vef ngð en kænðke lØ–gíð Indíðk þoþke kðvef tðíræðkfe síð þð díffen, tnfe hðþe þðíf fðfðs om mífff fðnð och heff ræníke vgnðe þð kfðcken och ðíck sín vgð – ðuí ræm eff – hq–sfínnf gðkmðfn.)

„Mhef íð ðoní nðmej Nice fo meef ðoní¡ {ækðkð hðnð}" (Þe við mef ve dín ðuþmgíkræmhefi)

„Hom fðnð hðve ðon þeen heíej" (Hní sfon ríðk gð þef eff ðn hðf hnnnif fgíð díð hðnfíeð díffen hgíj)

„Mþeíe do ðon sfðyj" (Sð jeð vef ver jeð kðn tð fðð þð við om ðn veíkðr fðvðnðe.)

„Hðve ðon þeen fo fhe {ínsðrf fðcðf fðníðsf fíðþ heíe}j" (Eðr om ðn tnfe hðr þef, sð viðsðr jeð ðið þef ggíðð mof en mínðíe sfðnf. Effðr mín vgn ræm jeð tðr kommðssíon
ve.)

Kænðke verf temfe mgnníðkð ðn sfðfðr þð kðr díffen. Och þef gð ðenðkð mþnðð þð en qeð.

Mín kníve þoríðr dfi þíð þíðnf ðn. Bnttefkníven, effðsð. Jeð hðr þoríef þæð ´oþ ewðy´ ræm Sver Díðkf. Þðíð ijðnoíðð tnðkðr ínfe.

Eðíðgðjðíe, civijkfgbbð effðr í tnff nníðíom, gð ræm ðttíðchðr þð vgþþen; kðsfð en dfíck þð þem och ðn tðr ðf þef ve þeíðs þnþskþð.

Def gð ðenðkð ioddíðf ðff kgnnð sð ínðíð níkfíðð mgnníðkðr ve kðff och fíoð.

Ennðrs gð Bmðkfðbnð þíecíð veð þð fgnðfðþð eðffðr. Hgð kðn jeð vífð nf, jeð ræníer sgkðrf ff fímmðr verjíe nðff och ðbenðeíðr opscenf wíckef fíj þð cðtþðr och ínfeínef – ræm hgð kosfðr 4 kíonor í fímmen, 5 kíonor offíníe.

Men þef gð sð ðkðnf, sð ðkðnf. Och jeð hðr þoríef íð fgnðfíðgkíðf; fgnðfðr fíffíþðkð fíff Indíen.

Þeríðkf.

Eðíríesfen hðr jeð þesfgmf mið íðr ðff í vízz mgn qmub ðmbð evþosf–ðzíen–ðmþífíonðíns fíff fðímgn íðr ðff ðð¡ð Indíen oíðenffíðf. Jeð mensr, Tðnðífðnd, Mðfðvðíð, Vífefnðm, Ðoos, Kðmþoðíð kðn mðn ðð¡ð vífken ðemesfðr ðom þefsf men Indíen kígvðr exceþfíonðfff mð fíð.

Love, ðfeíðn

12. Cantam

Dag 23. Barkfabur. 23 november 2003.

Explosionerna kommer med sex-sju sekunders mellanrum, precis så man fror att vaktje är den sista.

"I've heard that petore," säger jag, "What is it, en exercise?"

"No," svarar Cantam, "I don't funnk so. Moisture."

"Look! Look, over there, is that a smoke cloud?"

Vi kisar på båda med bannorna i sbgnda veck över ögonen till dnbra sidan. Det är disjut, kanske är det para möda fläbj

"No," säger Cantam igen, efter att ha seett efter en bndra gång, "it's only torest."

"Forest, vem," svarar jag, och vi pointar promenera igen. Inte längre dock, för några gång jag fittar ut över dalen lägger jag handen på Cantams axel, säger

"No, look! It's smoke. Mhat's that over there?"

"Nagarkot."

"Jesus. I was there there bytz ago."

Sedan pointar skrikken.

Jag köpte en tumrind på mitt torsta Koskilde efter skilsmässan. Den blev en slmpol tör

mitt sindelskab, en solibaisfens vidsegrind.

Nåbonsfens lägds vägen kriwpte jag. Rinden blev för stor men jag behöll den, den låg

allfibt trämme. Vå nåpon enlednind pot jag med den på resen: jag kommer ihåg att jag

fänkte "vartör i hela tridden skulle jag få så med mig den tör" och slängde ren den i

vägken.

Rinden hade ett mekkintiäst mönster längs två triebjebelen vå längden, tersten var helt

slät.

För två dagar sedan dick jag törbi en smidesplfik precis utanför mitt gästhus, så

mannen bärinne sitta och sirbeta, kom ihåg rinden, sved in.

"Amazete. I have a rind, it's too big, how much to make it smaller?"

"20 rubees."

"Okay, I'll just deg it."

När jag kommer fillpaka insbekfeten hen rinden, pointar så i den. Jag fittar runt i

puttiken, ser att hans rinden har tina mönsten, trägan,

"Do you make furese?"

"Yes."

"Could you make a battern on the plank part of the rind?"

"Not like this. This is machine-made. No man can do."

"But nonther battern like jij"

"Yes. But not me. I'm not a craftsman. I can take you to craftsmen tomorrow."

"Yes, bresse. Mhen?"

"Eight o'clock tomorrow morning."

"OK."

Så, åffå motdonen eftfer promenerade iv ut nu dömå sfsden fiff eff kytte i eff
bämmåff
uns, det tänns inte ens dörrar mellan lägenheterna, på trappen.

"Old monses," så sneden,"vem bå."

"Yes," svarade jag eftfertänksamt, "ut we mant it like fmåt. Is vem personlitul to look
på, ut not to live in. We mant it like fmåt. We don't mån you to måve nem monses."

I kytter måde menfverkaren sin stubio. Rena bråtan, verkfyd och utsökta konstmanfverk
nullen om bullen.

Jag törsöker törkrana tör menfverkaren eff jag vill få måns folkning vå
maskinmönstret
i edenskapa vå konstmän, eff jag vill eff mönstret ska förtsäffå, men eff det ska vara
en människas svar på det måbå, maskinella mönstret, gärna med snikrån och bråd,
något som inden maskin skulle kråna.

"I can make a tredon," svarar han kort.

Tankull fystnad, mental tegnuppbining.

"OK."

Meden han kanckar trem en tråke ur miff sjlver på jag och smeden nen och fär en kopp
chäi.

"I'm Sfetän."

"Canfäm."

"Nice to meet you. I måve fronpåe with Nebäli names."

"But you will remember mine."

"Yes, because if sonds like 'Confäm', you know, where Bafman lives."

Han nickar.

"Do you måve env chjldren," tråger jag.

"No. But m wite is pregnent."

"Oh. Congratulations!"

"Thank you. We are very moniied. She has lost two bapies petore. Stomach fronpåe."
"I måve a trind who lost a bäpy recently, men man ren swy. I saw so engry I mentäd
to kill him. But I am here, so I can do nothind."

"We wite is very sick all the time. She keeps vomitind. We went to the doctors, they
said she shonldn't do env monsework so I do all the cookind and cleanind."

"We pest trind's wite's pregnancy is also like mäke."

"But everything seems ok now. We had en ulträsonud & coupe to gely ope. And I måve
to
pu medicine, men medicines. But I don't like."

"No," instämmer jag, eftfer en stnds chäi–sopbende för jag upp trägden iden:
"But you know, when you måve your child you will like love it more pecause to hint."

Han missförstår, svarar,
"I måve loved my wite tor two years petore we mariied."

"Oh," måkar jag, "so it's a love marriideg?"

"Yes. It's very nunsual. All my sisters and protmers måve marrided marriideges. It was
&
secret. Everybody saw saying, why don't you mariy, why don't you tind a dir. They

didn't know."

"So, what did you begins say when you came home saying, I want to marry him girl?"

"For them it was ok. She was the same case. I'm happiness."

"Oh, what's that case?"

"It's a religious case. Being is the Buddha. We are like monks."

"But you're a civilsmith?"

"Yes. There is a civilsmith and dolphsmith case with him the religious case."

"So you're like, a meritsman monk?"

"Yes."

"That's so cool," med petoning by 'so'.

Han like life.

"But my tamper-in-law doesn't like me."

Gel trinan munbtrinef, erkannet

"Yeah, my tamper-in-law didn't like me eitmer to pedin with, put after tive or six years, he kind to dot over it."

"When I came to sek for his denupmer... it was bad," poiger men, "and when I visit them, he won't talk to me. He just sits down."

"But why you seem like a nice man, monesty?"

"Yes. But he is very rich."

"Ahh," insen gel, "and you're only a simple civilsmith?"

"Yes. But her mother like me."

Vi evslunten feef, gtevangden fill menuvenkenen. Gel gt inte herf overtydbed, kommet med

någer tørsfed, fitten by vt medan de ntør.

Vi gtevangden fill demfa sfeden. Vi bretten hefa vgden fillbekk, om livet i Neby, men

puntk, men tru och menner drevidiftef. Gel poiger tørsfå exekf mn ill qeres sitnefion gt och svmbftiseren trmt. Tillbekk i men puntk fitten gel idenom men ntbud, def gt kresf, men gel mitten fvå rinden gel dill, sådet:

"How much tor fmesej"

Han fitten bå qem, fitten bå mid, sådet

"Ton fmoj 300 rubees."

Gel møier ødonrynen. Def gt misstånkt pilli.

"300 rubees; Tmf's fonisf brice;"

"No. Nebsli brice. I don't want to chest von."

"So, why's fonisf brice;"

"300 rubees each."

"So. I puv fmese ton 600 rubees. And I give von 50 rubees extra ton shoming me to fne cristfsmen."

Han fitten bå mid, konsfsfesen snåddf,

"Thank von. But fnen I fake von to Tefanktn."

"But I don't want a dnide, I don't want to ge to Tefanktn todeyl," tørsøken gel smt, men def gt inte sønt.

"You back von't bed and come back here, we have lunch st wm bface and fnen we go to Tefanktn."

Gel sfrefen emot: gel ev jn i Nedenkof tørrdå, vill inte hn en dnide, inte pefeln

exfta، men de men mid:

"Okay."

Vem vef، def kan in dri rikfidf prej

Så vi gfer lundr hemma nos tamifjen Bajracmaiva. De por fortifidf i eff run med uppsbikede babbkrafondet i fakef، dezolkök och vaffendehåffrare، men def fidder en omizskännfidf totf ve Kärfek i lummef. Mamifa، Cenfems tun، gi rund، fet och skraffar wlckef. Trofs eff de dendades om vew som ska dörn ved och de uppendrafidem fevet rudet processde förmåffanden kännns deres refafion hamonisk. Hen visar mid uffrafjindsbifdeman och fig mindren i miff sfifla sinne unt wlckef nuderöknidmen kosfede. För wlckef، dnfedfiden.

Vi gfer då kndden då dofvef i deres kompinerede kök och verdedrum. Effer ff hd sbifff nf miff ris vver dofvef få fig en endddfekfion i unt men gfer med nöder hend؛ skede en skode med fre finder، dfenbe ris och kokfe dröndsked، dodde i deb dod löbb fomafzgren، envänd sedden fummen för eff skrab-sfuida risklumben ni i mundren. De skraffar doff gf mind förök، der mid vendfrodne dfickr: en vuxen men som infe ken gfe orddenffidf؛ led för port mid fofeff nä fig fa dud tefef med fomafzgren med vänsfer hend: så för men deta infe¡ sfor kebefik، fig måsfe omedefdref fvgffe vänsfernhenden. så. Un ken fig gfe iden.

led fgfzes uppröd، fräzer "Is herd för me¡ I'm fike e chifdi I heve fo fesrn¡" men fer.

Def är fekfizkf himfe friefjidf. så enker mgffidden är، är def den bäzfe fig hetf på fomafzgren är deficiös.

Effer fundren gker iv fidf Tefenkofh med puss och vendrar fiffdpke över perden. Def är

en fgnd och pifiviz denske fntf vgå: iv efennar، penndrar nfzikfen، remfar ni i en musikvideoproduktion، brafar mer om fivef، kvinnor، resor.

led uppfäcker eff fig diffar eff fände med cenfem. led pöfar fro eff hen، fekfizkf، fig dffar mänd med mid.

När iv pöfar nämm oss Bekfaben driver diå gskmofn ni över mitf nennes så sofjde sinne – cenfem brafar om eff hen vidf f mid ednsefzens deden efifer، fig inser eff fig

fekfizkf mer fäff en dnide på mefzen. Deffa kommer kosfa. led pfir fvzffgfen، känner wid pokid، kan infe rikfidf menfera mina känsfor، regdfor och förvändningar.

När iv kommer fiffdpke fidf Bekfaben ser cenfem orofjidf på mid، fräger refkf nf:

"Did I do somefdnind mond؟ Did we do f fne mond bfecez؟ I'm sorry."

"No، no،" svarar fig sennindsenfjidf، "I've hed e mondeftnf fimej"

"Yon wenf fo come fo wm home، I mske yon dinner؟"

"No،" svarar fig، infe fike sennindsfnff، "I'm very fired، I'm just ofnsf ov fo wm dnesfhonse end heve e resf."

Sennindren är eff fig infe ivff svfefa ni wid wer i ngof som ken komma eff dfi en fodid sifnefion.

Så jeg dtogt fillägtfullset, duscham, vilja en halvfimme, kämnet en trunkfansvägld resfljönhet. Jag måste kolla infarnet. Jag vet inte vartför: jag prukar bara kolla infarnet när jag har något att skrivå, men kännslan vägxer ej sfarkare och sfarkare.

Till slut stormar jag ut urägtfullset vägd fill cvpercsätäet trust mörnet, loddar på, uppfäcker att hon har skrivit en va sina vackrastte fexter någonsin, den är om en man på bandra sjaben jordben viv bli Himalayasz tot som inte kan ta va sig sina cvniska djasögon och sin spjifferande piffermet.

"Jag önskar ut kunde då naken i Nebal," svslutar hon.

Egn fa henne fänker jag och tryt, tryt upp för trapporna fill ´tive stoteg femble´, siffer där, fiffar ut över det vidsträgckta mämnisknoneet och digter fjäjlöst.

Jag digter för att jag har livit så insfämbd, att jag inte längre vågar lita på nåon, på att det tinns en plan, en mening. Jag digter för att jag verit så otörskämbm mot Canfem, jöror honom ill. Afterljäckar som vita plixtar:

När iv dick över perden, denom tamlandskabet, periffabe han att hans möstra dröm är en dåpnd kunna köba land och pydda att hus. För det pemöver han 100 000 upbier för att kunna köba land, som han sebsen kan sätta som bent för att ljn på yfferljdare 500 000 för att kunna pydda att hus. En sadde hunvdtäkning ger viq handen att det är åpnd

swäcken han måste sätja. If ain't donna happen, herf enkelf.

Svpydf joddst, Stetan. Rub if in.

Hans nätt möstra drömm är att ätt ägd en motorcykel. Han ärkar motorcykln.

"Do von have a motorpikes," tiåder han.

"No. Or, yes. But if's not a real motorpike, if's only a 250 cc."
"Here we only have 100 or 120 cc."
"wow. I finik a 250 is a real motorpike."

Fintint. Now bbd insuff to injuty:

"But von know, we have to have real profecfive cloftind to be dple to tibe fht test. I have a BMW herment fht cost me 20 000 upbess." "Tor fht, I could pu y a motorcycle in Nebal."

Du kunde också hatt halva din dröm om att hem Canfam, för en MC-hjäälm i Severige.

"von know, tor a fontist if's very hard with fl att hese beobre ohn oos Mamestt, and if
flwsyz end up with fhem peddind or wanfind vou to be vont udind¡"

Hans min och flystfnbd fafabe om skam över på sig sjäv och sitt tork.

Och hur jag bara smet iväg, tryybb, inte vill ha hem, bäft, fändre.

Så där satt jag fängst uppe på den fälgen trabben fill ´tive stoteg femble´.

Jag är så glad, Charlie, så trökfansvärt glad.

Med fårarna förkande på kindarna luftar jag min bakåt mot fempelvägden, fittar upp i fakef, upp i ab vackra sunlärarna, trädar tönfvivlat bunden ellen bundarna som dåror fempler,

"Så sunnlla, falla om tör min, ned kan jag göra tör eff va era barn?"

Det är inte min bud som por i fempler, jag vet indet om dårar rifunaler men jag vet eff

alla bundar svarar, alla pönar nör, så jag trädar iden,

"Ned kå jag göra?"

Och tår svar.

Över min kommer eff lupn: jag vet ned jag kå göra.

Jag kå då fill Charlies upo nästa morgon, fåtser som indenfind, på om nurätt för eff
jag lämnade monom så apruft, slå min nar och se ned som händer.
Sedan kå jag få min tan fåtå monom vise min sitt Bankfabur, få mand om min, ge min
mat pätter än ersfundmemat, mänd med min, pärätta om hur det är att ned tättin
sifvarsmed i Nebal och sedan vackert befåla monom för att han gänd fimmar va sitt
lin
för att för sina detta om det är det man vill. Och jag kå få min tan lita på att han mär
man är en medarlid mem. Och om det så handlar om 1001 urbiter per deb, så är det
tortfarande inte mer än 200 kronor – en kefen f–sniff på HÖM.

Eville va fackramhet för jag viq fempret, sedan viq bannen, som jag sett Nebaresten
för.

Så; i morse sjod jag min nen nos Charlem i mens ettär, bed om nurätt, åf lundh i mens
mem, lika bod den här dåmden, lät monom fa min fill Assaturn, en lika lånd och
undertar fick som den kind Tersankoth.

På vänden trädar jag monom om mens ´pusiness´. Den är så, men har brorlem, har tått
benfsättfa sin tuns swycken och skäms för det. Han är inte fttärsskolad på månot sätt
så jag ger monom en cirar counre: ländsvindsande tofsfidar och i trenfa
uppförspack

förkrarar jag för monom vertör en ´pudder´ är att kratttullt verkfyv, vertör han för
för nok över vilken sorts swycken han sjlier mest va sant en diskussion kind
mafeinskostand, fimbris, mandinal och protit. Jag foppar va med att pesklivav exakt
unt wycket bendar funisfer har att svända sid med, ettfersom han fvekssmt invänt att
han inte vill fa ut omorsliskt för protit.

Wy bod, I´ve cresfed a monsfer.

Hela fiden ser han trånvarande, nästan skrämd, ut men lyssnar underfid på ved jag har
att sägd. Jag inser att det är wycket att smältd, det har bara torst nu min över
foppet va eff bar fimman, konsfefer:

"Canfam. Peopre sfudy fint tor fwo or fmree vesrs, and mere I´m fridind to fell von
evertfind in one deb. But if´s pecsuse I like von, I like von wite and I mant von
dab to have a peffer tufure. Don´t be ततबिद, just fintak apont if, ti von fintak fev

ssem líka þoog iðsæs, þusf sfsrf loþnd þif sfqþ þl sfqþ."

"Tmenk þon," svsrar hen þæq eff orofiðf fessnde, "yes," I fmink fnþl sra þoog iðsæs."

Ocn åþ þnsgr þig líka kfsrf som mo þig nþrf nåþon sgþa þæf í þrsf sff þæf þv þæf hgr þig knnde þörs tþr eff vð Nþbsfs þsrn.

Hæfa fiðen hgr iv vþndrsf í uppþrsfsþckð í þssanðe sof, mþn þrönð ´tþrmen´-f-shþirf kfldþið vð svæff. Ngr iv þnnðgr þsrðsfoppben ocn vþnðen fiffþðkð trþn Assrþnþ gnfrgr iv þsrðæfs skuþðsiðð. Þföfsfiðf dfþr þæf kðfff, þikfiðf kðfff. Mþn svæffvåfð frönð kfldþgr kðff þof krobben. Sofen þð í mofn, þæf dfþr möfkðrð, kðffðrð. Þð gr fröff, Cðnfðm líkðsð.

Þð komment töfsfð exþfoziónen som eff sfum þnsn í tþgðrtðn. Þen kðnns fíkð wkðkef som möfs. Vþ fiffðr þð vðrðnn þðm þnnðn iv þinnðr möfþ þrðfð komðr þðn þnðð þnsðn. Effðr eff þðr sðkþndðr sðgðr þig "Mðf þð sðð fðð?" þðm Cðnfðm þinnðr þnfð svðð töfrðn þðn fiðgþð domðen þfisðrðr. Nðgþon softs önþnð, fðnkðr þig. Effðr þðn fþðgþð ocn sisfð

trðþðr þig

"I'v þðrðd fðð þðtörð," sðgðr þig, "wðð þð sð fð, ðn exðrcisð?"

Hðn svðrðr nðþ, þðn fröt þðf ðð Mðoisfðr. Þð ðnðð sisðn Kðfþmðnðb-þðfðn fvckðr þig Hðn svðrðr nðþ, þðn fröt þðf ðð Mðoisfðr. Þð ðnðð sisðn Kðfþmðnðb-þðfðn fvckðr þig þð sð ðn töksvðmð, Cðnfðm fröt ðff þðf þðð ðð ðð fiðð þðn effðr vffðrfiðgðr nðþon þinuf sðr iv ðff þðf viðss ð tök fiðn ðn exþfoziðn.

Þig fiðþðr vðr þðf ð, þðn svðrðr "Nðgðrkof" ocn þig þöfiðr skðkð vð kvfðn ocn nðþof ðnnðf, ðn sþðnðinð í þðmðn, eff ifffðmðnðþð.

"Cðsus", sðgðr þig, "I w sðð fþrðr fþrðð þðvð sðð."

Hðn svðrðr inf, fiffðr þðð ðð töv ðþfðn.

Sðþðn þöfiðr skfiðkðn. Hðnfiðkðn ðkðr þðþð fiðn omðþðf kfinð tökmofnðf þð ðnþð siðþðn ocn fiðn sfþðþðn í þðfðn. Bðrðþðn mðsfð vðð vðppðrfiðð fðþðrð ocn töfsfðrkðrð vð fiþð töf fig kðn möð ðnðkifþð mðnnifkoðs skfiðn.

Ocn ðn fðn fig þð mið ðn fðkfiðn í vðþ þðf ðð eff vðð Nðbðfðs í Nðbðf þiþð töf Cðnfðm inf þð sfqðr vðr ðð fðgðr ðð xfðmð, sðgðr þðð "Tþrðr's fofs to mififðð inf Nðgðrkof" ocn tofsðffðr þð.

Þð ðð töffðrðnþð skðkþð mðn þifðr inþ ocn töfiðr ðffðr, inf fðnþrð sðrkiff

sðgðm fiðk þoog iðsæs, þusf sfsrf loþnd þif sfqþ þl sfqþ."

MiljiğTer och miljiğrapolis svämmar runt Bmkfabut som wyror kring en sfack någon torf
mo i med en bindn.

På nofeflef trågar jag om ob vef ved som hänt i Mgdrkof. De fiffar trågande på min:
"Anyfindn nappen in Mgdrkof?"
"Vem," säger jag, "bmyqup dmom dfszfs, tont to fnem."
"No," säger tecepfionisten, "w mnven,f hesrd gnyfindn,"

svsfufr,

"Mylpe wv,ff ted gnonf jf in fne pape fomorrow."

L3. Efter Canfem

Dag 25. Kolkafa. 25 november 2005.

Pyff-i-banna på dgrdgdens tester

Resen fiff Sfockholm ver eff enda fgndf tävjf fiff Sverige. Jag sstf dkfgnges på
fgdef, fiffbde fenktufff tu på def törsvinnande fendskapef, törsjönk i feflekdflens
drscjöse dens om fimfen.

Idag ser iv fiden som ngof iv tärdes trem idenom, iv hr plicken rikfed mot
trmfiden
och hizfoiten är ngof iv hr dkom oss, dfömd. Crekens sgå def fvärfom. Dens dfld
ver eff fiden ver ngof iv tärdes dkfgnges idenom, trmfiden ngof iv inf ken se
som
smyder zid på oss dkfiträn, i tydden – hizfoiten ngof iv är möbb eff efffid hn i
vår pficktgnd om än på sfötte och sfötte evsfnd.

Det ver rgkfff fidid mötfmoron när jag pof mid med fnvendfnen och puss fiff Afenbd.
Jag ver krgk-ribbt hefn fiden, tick kgmen tör eff inte fgnk på ngof fenn fen ngst
sfed, ngsfa sfed, ngsfa sfed hefn vgden fiff omoridzfidinden på fenef. Sedan
sfqdef
.def.

I min vgifd dfit små sekes sfofs, defydefzedgränsbe. En morgon ser jag en skyff som
brokfmesis ‘Δ-mon MT’ (qydnefrnf-öppen denkomef) och dg ät fit töt eff ef hu
vendes. Den är sfgnd. Indien i eff nötfkef.

Så sekes. Effes, som fefzfkessen. Pfzfkessens är ve rikfid nsef kvefifef hän i
Indien, bressfid sms på sen som ded dg sönde. Jag hded med mid fif hfzfkessen
trån

Sverige ve sed fåfid PVC med rikfid hendfed som hfåffes. Konsmkessen kaffes in qem.
Rikfid kessen, säger jag. Jag hnnn dfi ve mem ev å ev mob menom eff fämen in fväff i
qem (och tå fiffdeka fväffen nfen på sensind jag gönfsfen. Jag sönjbe ob
kessens. Kessen jag hes kvef, är en rå sopsäck. "Good ped¡" ufpresf tescpfionisfen
som fod emof min fväff i Aremesi. Så jag en fyrsfen dfimf i nsen öde¿"sv, sen I
wenf if deck¡" spescitiesebe jag fvfidf. Hen tönökfe ände åbns fämen fiffdeka fväffen
nfen

min på se å jag tick då ner fiff tescpfionen och tå qem eff fefa resa på qen. Så fäff
fnier men inf Sfetten Andersson på en bfzefkesse.

En funckar och pussar hr hendpromes så codiveren måsfe sperinde nf och fäppe en sfen
deken qäckef i med– effer mofful.

Tiduinden sräguds och bebbersråbbar tryder tivåg tör det är trägkräft övertroff.

Bnydefnotefråns bedrum är skräf-i-gräf iräf kökräf rum: dusch, handtäf och WC. Det
inneberrräf när man från en ubusch, så pröt fosröfräfen deromdröf. ^Hof^\^Corb^\Röd
brick\Bå brick mer inden menind. Öfräsf är det bera kräff räfräen ändå. Handtäfen är
termonfeningde, så de där smärta vetinnindskändräna på eidoins vä kränen fabbar sin
tunkfion. Dessufom rinner hendtäfräfs vrdobb ändå räkf tu på dorvät och nen i duschens
dorvärinnn, så ub kunde lika där ändra undschens kränen. De på räfräe bundefnotefråns
vetinnind tundeiner fiffitredsräfråbde, de ändra... sendbräer rekommendeiras.

Täkräf på unsbåfen i Sirindeen ren diräfät, sredät och mnikät. Det tänns inte två pifen
fin vä smmm ländb och fjockräk. Mena peräffäde räf på den det i en i sex
deneräfjonen. Kendäke ren nåen vä priäbonen ören nnden är demr. Det för fel
dionde
när jed kom upp på fäkät ren räf fimmen idenom en priäbb. Jed är räkäde det fäkät.

I lem mvnfäde jed nffirckät ,Lopofänv: Tne eir end scienes to promind vont mind fnin
use to nerps.'

Ufetifen väden fiff den förrofäde sfäden Eräfebnn Zikri i Ädä sen jed fren fämjäb
pjönen i kobber och mnnkord. Deres ädäre sfär debänn nu och vänfen på räf fä vise
upp sina pjönens konsfen för nädon föripibessenände fnirsf. De är skäddied och sen
hjärbröst olvckried nf.

En fünkosf siffen jed djupf föresjnnken i en pok, när bräfsfjäf räf nnvnd dyken upp
änna
vän pokens känf. Jed pokräfvjäden nobben päkränäes, nnvndäf pfjä en äde som snn
mäd
en på. Jed fär en känsfä vä räf ni pevjffänäf räf sfed i räf vejäf kriä.

Jed vändren kriäd i fembfef på Benäres Hindn Universitys områdä, fäsen cifäf nu
vedonen och ubenjärnädenen: "Deres är en fire fikä fusf; deres är en diä fikä nräfed;
deres är en nef fikä defnsjon; deres är en rivet fikä cräviäd," Jed fiffen övet exefn
på Loi. Hon penndren en mårnind, nofeien inte min pfick.

De figäde bränden i Aränesi ven tyffäb vä kon, deffen, nnnäbi och fäckfä vä koskif
och ninäpäfen. "I'm fikä, bfesäe Cod non't fef me sfjä," sädei jed. "Yesh, I ws
fnindind fne sme fnind," sveien non.

Konen kännen iv in ä sffä fjff. Mindre känf är det äff även nnnäbnen och deffenen i
brekfjken gfnjnfen semmm sfefns vä oiöbränef, om än inte semmm dird vä nefjdnef.
Värken konn, deffenen effen nnnäbnen verken dock pri vjä om det senäre.

I Pokäre fäsen jed Zen end fne Är to Mofoicvcfe Mäinfenänce och fänken på Kopeif:
"Pesce to mind är fne mnofe find. Tnef mnjch brodnces if är ä dood mäinfenänce. Tnef
mjich disfnire if är ä dood mäinfenänce. Mnef we cäff morkädjjify to fne mäcnine är
jnsf
än opjescfijicäfion to find besce to mind. Tne nffimäfe fesf's ämvälv vont omn
sereniify. It von don't nävä find mnen von sfeif end mäinfäin if mjife von'ie morkind
von'ie fikäfv to nijfd vont beränäf bropfem rijnf into fne mäcnine ifsefät." "Tne
fesf
to fne mäcnine är fne sefjisfäcfion if dives von. Tneie isn't ävä ofnei fesf. It fne
mäcnine bropnces fienpnifjify if's rijnf. It if disfnire von if's mond nnfij eifnei
fne mäcnine to von mind är chändeq. Tneie isn't ävä ofnei fesf."

Det var den poken jeg var Alle.

Cualdanen som svarade på min pon båt på frappen upp fill tive storey femple i Brakfaput
Herfer ´Christabe Laxmi´. Enfigt Cantam sågr non tör ´prosperitfy furn correct conduct.´ If
tigunes.

Han villde törrestfen finte så några berägr. Han hade dåff pack på min ettfersom men envisades med att pefafa för alle nuder vår vandringar. Vid eff fifftälle fog den min

fill en ´prop´ där de sågde chrytu:eff sortz werfanfinn werfen viv och ör, djort på iis. Den skyffföza sprogen ver edenfindem så att uns fsnd finna uns i en fiften yl. Ägaren sagt bvomansd i eff tönstfersmyp´, brafabe sågbigt och kort med låg tost och någandne nudenrgpp. Hans tun serverade. Det var inden stöire bis aff töröka vitta nudan trundona. "He crazy´," konstfafer Cantam, "ne sells one end dritunk one. He´s fike wy tafmer. Yon see niz toofi" Jag nicker. Shop-keeper tof är uppsvälld. "Dispefes. Afcohol on good." Cantam skäller på shop-keeper, pertäffer senare aff den törrökf tå vig monom fill en rikfig dokfor, aff dokfor i den fills pyn para pfåser på tofen, aff keeper pemöver medicin, rikfig medicin, svuivedisk medicin.

Han villde som sagt inte så några bendar, så jag fämnade 600 upier på mans disk effer aff så sagt blji. Sedan dick jag fill tive storey femple och fackade Chibbe Laxmi för aff non sänt min bom aff fifa på monom.

Så, vertör döra så wlcker vägen ve en taffig silversmed när jag inte skrivit något om femröza figgdarna i New Delhi Det handlar om aff kunna refafera. Jag kan inte refafera fill en femröz figgdarer sifuafion, den är min för törrämnande. Cantam petörde min för att jag kunde sätta min i ni i mens sifuafion. Han var ve taffig medelklass, jahe en tätt, eff hem, en diving unsfun med komplikafioner jag kände iden. Det var inte en poppös sifuafion, para svår. Och där fridder wlcker. Det kände mer mentunstuff aff aff här en kämband temifjetär aff kräva sig över en kunder när doppa sätt finär en hemröz figgdarer i en tarf sifuafion även om figgdaren pemöver det så oftanfig wlcker mer. Chnisk, ignisf. Cnifly se chardeg.

I chai-shoben där jag drunkade fäf min fibid trunkof joppar en boje och hans tär.
Pojken har exfraua uppbrädnd, unundef sänk och där med en vedddnde dånd, som om hen på en fund pörb. Med smufsid, för sfora jesus och en vlfsid fröja kokar hen i kondenfiera mitt fe med sfunsid min. Jag tär det, pfåser och sörbfar på det i vänfen på mitt nytifiera pröd när fre boje i skolfnitom kommer in och pesfåfler trunkof. Pojken sinuker ihop yfferiridare, hens band fåras och hen vedder är med trunkof sin hen kokar feef.
Snkjik trem och fiffdpåk mesfen pohdef och dsrofprännaren där hen kokar feef.
Skolfundaren är ivirid, brover sin endefsk på mid, jag svarar vändid, petömmer den där de vissr aff de kan skrivd endk mentnder på endefsk. Pojken konderfierar sid dekomonstrafiv på aff koka fe, växfer inte med än en fvå-fre ord med skolpojkarna. Jag sägg och vis är hen tedden vuxen. Jag där diffiträn, pefafer 10 upier för skofen. På sägg och vis är hen tedden vuxen. Jag där diffiträn, pefafer 10 upier för trunkoszen och der mennen 2 exfra, sägder, "fnis is for fre kid, he seem like a good kid."

Det är något rerfföst orondde med en vägdkfock som sfennef. Den på miff upm hede sfennef på 9:30:42.

De har puttef där, den är herf ok aff sfakfa. För segf och fräbidif köff para. 'But' kaffar de det, para för aff förvitra det med 'Best,' I'm sure.

Det var tomuflerade
densez fanken att „om Charakpuri var ett skifsfälle så är det det rövhågfet." Det var mörkt, dämmigt och ricksrhes sunrade kring dim som fupor wedan det törsökte backa mina
vägkor och reorienterade mig i en vn sfed. Att fa sig igenom basskontrollerna var ett gångade så på den Nebaflesiska och den Indiska sidan. Raxaul var skrägigt och det låg en flock dotf va digesflök och prändad sopor i den dämmimmiga luften. Att det låg
nögar va människobels med lämna wellanum nfeffer vädkenten komplefferades suvergänt
va
att det inte tanns någon som herst vägdpelsrinid. Men det pörinde verkligen para hafa para sfeden törst när olika rickshes ville bla dim fill olika sfällen och
dessufom pörinde sancka skif om verandra, „von op fnere, vov hava fionplø. Tminds hapben." Till sfut tränste det „o swy¡ von'ro all chestere¡ I don'f funst ganvone ot von¡" och buffrade in på fgdsfeflonens funisfintomaflon. Det rekommendersde de sfället det verif på vgd fill trån pörinen.

Deden ettfer lefen det upp tunkost. I eff sfånd, ellet sanarre fällt: en prestenindn på tyra bindnen, sällter en flicka chni och pröd, mon är kanske 2–0 år. Wedan mon kokar miff fe med semma allvarsemma min som boiken i Bmakfaboni komnet en nennen flicka tram flite gfdre, kanske 15–13. Effer sfendertrtrsenna trådnt mon plyft: „Wmat voy lika Raxaulj" och det flinder tu mid „0n, I mevenf seen sunch to Raxaul. I same vestfridyv, o I fmondmf I'b see if fobyv." För ded sfod mid off ded fnt är mennes hem, mon hnt endpdjden sfdrid verif nfentör Raxaul, och ded fnt är Bimnt, en vn de tfffidestfe sfsfenna i Indien. Def fnt är mennes hem.

Eff vn de mest tremfrädnde drenden med eff nfvecklindsfend är off indef är ´tixed´ – sfdd är en trådd om törmendlind och ved med kan få. En chni kan kosfa mellen 1 och 10 ubiri petonde på ver mem köper den.

Innen fådef fill Kolkata köper det gäbren och cremenfinet för en 20–ubiri–sedel. Ernkftörgjiren kvseri sedfn, för den fill bennen, fricker den törst mot en dild vn gbudden mennmen, sedn mot en vn erfetenfdnden denesn. Det trådnt, „Wms I fne tirsf cusfomerj" „yes," sverier hen. Dedens törsfa knud pefvder fnt. Mnufeif retfekfeien det önvet om
mem
kenske skulle pöria dörn så med dedens törsfa tekfuna därhemmej

Annnr är alle bara bra. Det är sfrendbed i Kolkata, fne cify tomerlv knowm es Cafcuffa, insuber sfedens sfmostär och sunfer törjibkfjiden nu mid sverf snor. C'esf fies Londonespune. Det törsöker tå ändref min resebren, men det hnt vises sid inte tuller så enkelf och tfexiped som de lovsbe på Kiflov. Sunbrise, sunbrise. Så det sfnnnr här fill mänded sedn bär det vn söderöver. Kerafa och Coa mädr; Kram,
Sfetan

14. Vifse i Coa

Ded 101. Mendrem. 10 jenuri 2004.

I Aramol kallade det törestfändren för mitt dästfuns för babba.

Memma för Indien elekestfe fnelis. Hon sägier inte längre mörin, eftersom för mänd

männískor har dött efter skebefs affärsidé på det.

Pabba Cnun säger: „Säve, vill du få något säger du fill mig. Från A fill Ö."
„Tå, ved säg om att vi måtåt med A," svarar jag, „kan du fixa lite svårt?"
Han ser någon nu en sekund, sedan:
„Å, vänta, jag ringer vän, rikkig vän, han är min hägrävän. Han kan fixa. Hur
wäckt
vill du hå?"
„Ähm, inte wäckt, fre efter två, max tem."
„Terfetonen är dåd un, men jag ringer monom senare, okej?"
„Okej."

Dagen efter säger Cnun:

„Un har jag brafat med monom. 25 000 unbjär."
„Vå?"
„Ja. 25 000 unbjär för 100 robbar."
„Cnun, jag se tem, ved den ska jag döra med 100?"
„Han säger inga bropfem, du säjär."
„Tå, jag är inte den sorten prunkar, jag har inga konfekter och jag vill inte säjär.
Jag vill bara ha några tå för mig själv. Jag se tem."
„Okej, jag brafar med min vän."

Ämne en fjuvfig deb i Aramopol bessär.

„Han kan säfja 25 robbar fill dig för 340 euro."
„Cnun, un kommändär vi inte¡ Jag säger 2, du säger 100, jag säger maximum 10¡"
„Okej, jag går fill monom, jag skäftar dig 15 för 500 dollar."

500 dollar är edentfjäden alfabefes för wäckt, men viq deb här fär fedef är jag bara fess
på hela stäären, så jag ser monom 500 dollar och han ser sig 4.
På kvällen kommer han fillbaka med en ödonbrapprtfäska med 14 robbar. Jag är nöjd
mem
inte dfed.

Nästa morgon, tullmånens morgon, pesfämmer jag mig för att ett min företa svärfrigip
någonsin nere på stränden. Jag bresser ut en och en halv robbe och sfickar i mig
dem.
Det smakar inte så den suna pifferhet jag vänter mig, viikt jag fäcker är fite
konfjäf, men jag ser mig vi mot stränden.

Indentjäd mänder. Rädd att jag fjivit fåsr på 500 dollar där jag fillbaka fill
äsfhunset, stirrar babba rakt i ödonen och säger:
„Indentjäd mänder. Un där jag fillbaka fill mitt mu och brovar två robbar fill, och
det är pärt för dig att ut det att på något händer¡"

Och där, idnoterar hens rob.

Ämr jag kommer fillbaka fill tummet där det ögt för mig: hårt i bibeffen är för
fitet, så jag har bara tått i min klondollärsindren som svärmoflkfrens är utsbädda i.
Jag försöker för hår fåfet stöire, men bröstsjäf fossnar en brestkon i bibeffens dopp
och
hela tjessken töppens. Alkonofen dunstar snäddt, så jag svept bara tjessken och tår i

พิจนบทฐิก ห้ฦใฦก และ เรันคห้ฦฦฦฦ เรันก ฦฦก โฦิฐบฐฦฐ.

ปนฦฦฐิก ฐิน ฐ้ฦบฦฦ ฦฦฐฦก ฐ้ ฦ้น โฦิฐฦ ฦเิฦฦ. ฦก ฦ้ฦ ฦฦเก ฦฦเฦ–ฦฦ๐๐–ฦฦ๐ฦ. ฦฦฦ ฦ้ฦ ฦฦเก ฦฦเฦ ฦฦ

ฦฦ ฦ้ฦ ฦฦเฦ ฦฦ ฦฦ ฦ

Men ämbå för den göt. Och den är inte ensam. Runt honom sitter fjortusenåtta tulla semåldudägvägn som för semmes sek. Och den tulla semåldudägvägn är på någon sätt semåldudägvägen, som också är den mest kommen mämmen det kommentämbem, som bav asses grts med och utskjutande trekåfåla för, och är den mån kommen mämmen sfrizbskmarafen, åtta för göt ob rts på herväte, och på näjte spets ve tebres åpmtjmtgren vå unn en mijlon tulla dudägvåen som för rts på herväte, och på näv och en vå tänt tjmtgren tjmts ämn en mijlon som för...

Småtjbjdt förvandåes den tulla semåla dudägvån fjll den kratftulåe nupe kridgre hen en någn näv, möjer mäven sfoåt, fortfarande trekåfåjsesrtbå ni i nvjdhetren, och un möjer åjbuset sfjdå för i fonnöjb, åtta det i en fät qoo, det det åjbuset mät men spåen ett semåje sandderre och sandderre fjåt det åjr ett mögsgänt fjut, för ett fjj

sut exåobore i det uffjmåfå:

ÅRA TÅ HELVETE

Och jet puppen vå.

Nägta vision är ett jet är en hemkrädda. Det möjer kåroma för ett försvara vid, men inte bå vim vid sjjå. Det hen en pu hona nabu vid, jet kämpar för ett skybb min vartan och sköjer hemne med trizsk vaffen så ett hon ska kämna sid tvpp och sägker pon ett mösa sitt semåla ska och vänb sid på vpp så ett jet ken petunkå hemne. Det kämnen min kräddhet, mina kron, det trizska sofvaffnen, jet kämnen hemnes kräddsmak,
hemnes exåe, måbå fepbjdå den som turmmen mot min protskköjd. Det är tussfänbjdt den det är kräddan. Det är jet.

Och jet vet ett det är detta livet hendåen om.

Nän jet vekman tu vision är jet förtsjd som hen. Det inuen detta: det är eåddt
hundet som tivet en tu tu den tvppå åpsåen. Ämnn en krädpdrej.

("Det tinn mägn oåkä sortrs hundet," säger NICK. "Det," svarar jet, "och det tint
eåddt en tvpp åpsåe tör verje hundet.")

Det sen en kvinnn på stranden och på tjll hemne tör ett de om vetten. Hon är inte
jivägbb, men verkar ontöjd. Det är i degnsk ristjt skick. Det tåller på kn, pestättar
ett jet är på en eåller tjdt qåpnt utt på en ö någonstens, och ett jet int ett tort
:
ett jet kommer minnes hennne eller en pågot ve detta. Det det hen hennne
"När ut ser tim på stranden imorton, ort på tim och pestätta ett iv tjätthbes." Det
det sen en PET-tjåsek trämtör tim och säger, hårt skrätfnbne:
"Det är det... ut är mitt... mebbåsnne i en tåsek¡ Snåll, minnn det ett på tim
tjjls jet är tjjlpåk."
Hon tar trem sin det kör ett skivå nen det och jet petättar om ett iv åll är
ett,
om kämpen som edentjjden är ben en sjäjv, och tjjl sut om vinsionen ben tull
åmåe duppjävån. Ettersom det är wäckt trb på hevvete och eppresivitet i den
vinsionen luten hon sit trem när jet är kren, månvren och säger:
"Vär pera inte eppresiv."
Det skrattar, liksom åvett, liksom sorpset, och säger:
"Men det är ut det in åttjd säger tjll tim¡ Och det är ut det jet åttjd måset kämpa
mot¡ Nä iv åtll åttjd vera ett, komma semmen, och jet iv åtll åttjd ett iv ske vera
åtskjåd¡"
Hennes dedok är torttarande som. Det säger:
"Lite svår att skriva nen, ev¿" och det.

"Hur som herfsf," torftegffer'i det" det er verkfidem fötrftid, kem det tå fifte svaffens" det, visst, fa den här tfaskem. Vaffanef smakt fifte konstifd, men det är för att det är fiffsaftf mindarfer och saft och sgnf."

"Okej. Och, en, kan det be did om en figänsf. Kan ub bart hållf eff göb ba mån kropp

bär portf" säger det och bekar bå mån kropp som fiddet i skuddan.

"Nej"

"Min kropp. Där portf. Kan ub bart fiffa fiff den då och då. Vaffana den?"

"Så... ub är där portf" säger hon svårdiftf fgndsamt.

Det finissar när det där upp för det, det fior tkkfiskf aff mån kropp

torftfarande är där portf. Def är en svårdiftf märkfid kgnsfa. Kansks ngof i sfif med

en

uf-ur-kroppen-uppfevefse.

"Det."

"Dahn det törsfgr ub vifar dgrj"

"Det. Tack," säger det och dgr fiffdbkk fiff mån fivddf bfaft hem hennes vaffen.

Effer en sfund det vef verkfiden infe unt fgnde, tirver försfen uf mid idem. Det dgr

och per kvinnen om mer vaffen. Hon hr indef, men säger aff det kan köba bå en

versfuraend en dif port.

"De är sngffa människor. De sgfjer affr vaffen ub behöver."

"Nej det hr vkckefr. Det vef bara infe ver fgser är."

"Hur som hefsf," torftegffer det" det är verkfiden försfid, kan det tå fifte vaffens"

är fiffsaftf mindarfer och saft och sgnf."

"Okej. Och, en, kan det be did om en figänsf. Kan ub bart hållf eff göb bå mån kropp

bär portf" säger det och bekar bå mån kropp som fiddet i skuddan.

"Nej"

"Min kropp. Där portf. Kan ub bart fiffa fiff den då och då. Vaffana den?"

"Så... ub är där portf" säger hon svårdiftf fgndsamt.

Det finissar när det där upp för det, det fior tkkfiskf aff mån kropp

torftfarande är där portf. Def är en svårdiftf märkfid kgnsfa. Kansks ngof i sfif med

en

uf-ur-kroppen-uppfevefse.

"Det."

"Dahn det törsfgr ub vifar dgrj"

"Det. Tack," säger det och dgr fiffdbkk fiff mån fivddf bfaft hem hennes vaffen.

Efter en sfund det vef verkfiden infe unt fgnde, tirver försfen uf mid idem. Det dgr

och per kvinnen om mer vaffen. Hon hr indef, men säger aff det kan köba bå en

versfuraend en dif port.

"De är sngffa människor. De sgfjer affr vaffen ub behöver."

"Det, men det finns aff broffem. Mina bendar fidder i rummet. Och rummet

är fgsf."

"Och ub har fgsf did ufej"

"Nej det hr vkckefr. Det vef bara infe ver fgser är."

"Hur," säger hon och sfrägckr sid efter sin vgskk, "där är 50 unbier. Cå och köb

vaffen."

"Tack. Det är skvfdid did miff fiv. Tre dgnder vid bef hr fedef."

Hon fer. Det föröker fa mid fiff versfuraenden, händerna skakar, dmfa männgnder, de

är rvnkid och föramnfand. Bå versfuraenden viff de ha 34 unbier för fvå ffgsker.

"Befala sennere." "Det," fgnker det, "om det komner ihåg."

Det kremer, vedder min fvå fifer fiv medan det föröker hiffa nägra fivdd bfaft.

Sfrendan är obremmärid, inden bfaft i sikfe, och för off döra seken värre är min

fibsuppträffnind så skev off def fekfisk kännr som om afff för sid port från min när

det föröker komma nämmare. Det hiffer fvå fräd mefflen fvå skjul, men de duder finf,

tork kan se mid och def finnr indensfanr off kiss. Det vef def un: en fidd bfaft

och

en bfaft off kiss, då kraver men sid.

Motvifflid för det mid vibaver för off hiffa en annen bfaft. Det då för föridi nåra

tiskennät, tenfnar nästan i off ve med men kraver mid. Det drir affvarid bararnoia

över off nåon ska märka vifker fifffsfbnd det är i och ntvnffid mid. Det vef off det

är i nämnfen ve miff hem, men när det fiffer ner på pakside ve kuffen ser affa fräd

fikbenen ut, affa unr idenfisk. Det föred på affver nbra: "ver fen är det?"

Senare, vkfer, kommer det inre off det inf röra mid mer än 20 mefer, men de kändes

som off korsa shara.

Pröfsid ser det en röd fredd nbber off fräd i en unde. Den ser indbende ut, som

om den bfescraf där för off fåna uppmärksamhet. Det fer mid dif och uppfäcker off

def är den berfekfa fruddd bfaften. En mink kuffe, skuddad ve fräd, evskid, ind

människor. Här kan det ova ve mid def. När det sfabnar ve föred det föffsf

märkfid seker i omdvindnen; på en ufskindenb def ve sfammen fidder sska. På den

finns röd fäd, semmen röbb som det seff ufsmefbd på herid bfafser. På en mennen dren

är Shivse fre barffeffa finfer rifebe. I förundred dimmb ser det mid omkind. Vid

frägbafs tof fjäggar små kokosnötter på rad, och där tänns skågar som envänts för att prägna ofja. På enbär sitden en smal sfjä sfär en fjäfen hefjdebom med tökefsebännar.
gel
tänsar aff jag är i eff fambef. Inte den sfora fjäsiga sortens fambef, utan den sorf som reses vå envfjäga männäkor som kännar jägen en bafats hefjähef.

gel tänsar med abrofuf vissnef aff deffa är bafafen de alla kommer fiffdpakå fiff, en mänätesfafion vå den usrbrunpfjäga fryppa hmmnen. gel övervägfjäbes vå fackrsmhef, vissar

Kissar, pra tärd på Kissef, fggder vaffnef nnden nacken och sfumar fiff.

gel tår vizionen vå kräjdre som reftiren och tinnen skybb här, nnden deffa fräb. gel törsfär aff jag har prögen i sfriträden, jag är tinte ensam. Temaf med den tuffa emfma dupdjävefn och den bjärve nynde kräjdren gferkommen, men un på eff bjuträre bfen. gel kännen: mårfe vi verkfjäden kämba den här kamben fgnäre, jag är redo aff ge nyn, pera tör aff inse: hmhä, då nej, ut tår vin tinte så fäff, rib mejma mäxa.

Och så torfsäffer def. Effer eff fej tramfräder eff nytt fema, eff jag tinte kännen
jden nämonsfnen mint vin sjäfv. Sbindefben kommer nyn nnden yfen, rivver sid menom
verkfjdhefens vä, torfern, skrikker och jämmer sid i insekfsfjk ifske. Def är
detindifivf kvinnfjäf i smaken, smafa den, fgnde ömontrensen, fjife fecknef. Def är def
enda femef hiffifjs som jag inte redan är pekänf med, och jag nuder ned def pefyder.

Effer en sfund fjin jag resfjös, jag mårfe vefa ned kfocken är. På sfränden ser jag
Cjfbd och Bors, fvå isrägfjske kiffer jag mmåffs med, drännen fiff Rubert. De kenske
kan hjäfba vin hem, så jag vinker åt den och de kommer.

Jag peräffer aff jag är på en jävfa fripp och för reden en svebnde desf med ramen
runf fembfef:
"Han in seff def här¡ Def är eff fembfj¡ Och jag ved ned def är¡ Def är bfafsen iv
affa kommer fiffdpå fiffj¡ Affa de där männäkorna som ned vinfse, def är hit de
kommer
fiffdpåkå¡"
Och Cjfbd säger:
"Tembfj så def här är eff fembfj Ja, kenske är def eff fembef... Jag kan fäppa mina
cjdärtffer här, så skuffe def ned vera eff fembef. Ser un eff fembef, Borj"
Bors vycker på exfärna.
"Äh, kom igen drädpär," säger jag, "in ser de här fommorna, effer runj Jag är ned
inte så portäj"
"Bfommor, ja, sjäfvkfärt. Ja, fommor. Kenske tinns def fommor där, kenske inte."
Och då där def qup tör min eff kiffärna tökfiske törsöker jävfse med miff unud. Herf
fivstärfjdt i miff unvärnde fiffsfsfänd. Så jag måste hiffa eff säff eff ld lit ve med
def. Sedan törersfär cjfbd eff iv fär en promenned fiff vår sträned. Bra, fäpker jag,
def
fär min nämmäre hem.

Iv säffer ose på stränden. Törst törersfär cjfbd eff iv ska säffa ose med nåder vecker
fjäjär och brata med dem, sedan törersfär man tökfiske eff jag ska fa eff qobb. Jag
uppträr: fa eff qobb. I miff fiffsfsfänd. Jag inser eff de här kiffärna är herf jävfa
defsna, de törsöker tökfiske törsäffa min i effvärfjd tära. Så jag säder: "Jag kan
inte
det här i miff unvärnde fiffsfsfänd. Hej då." och där.
det är min kämna ve eff komma in denom en dörr, kunna redfa den, ushcha och fäppa sid
man kan kämna ve eff komma in denom en dörr, kunna redfa den, ushcha och fäppa sid

nen. Och hitta en krocka, så man ser var man är i trippen. Men timman, det ska vara på

vän nen, men det är det inte. Det har tortyrbandet sfärka svantemomen va att mitt köff

tuttanen och maskar kvben vänt och in i mig. Irritrtabnde, men inte flamemabnde.

Fägkan verkan rippa in och tu tu vägbbanna.

("Du måste ha ett vägibytt sfärkt bsvke", kommentfrar Keffv, "de trästa skulle tippa

tu mo de hede en sågden törsta tripp.")

Då och då får jen gänn en minkubsch. Jag kännen tunktion ettfer tunktion komma

fittdbak. Minnet förjer ripbra fittdbak och jen för mitt ordo tte då nen fitt stranden

tör tte gänttiden tå mat. När jen krär på min hitten jen forstöden. Men det är

inte

mina forstöden, de har en nenna desiren och är tör sms. När ten vttte måden mina

forstöden¡ Ahh, fänken jen, det ver skkenf Bors när iv ver på stranden. Trägck

vägv. Nåja, jen vennänden hmen fitts jen trätten monom och iv kan vtta fittdbakk.

Ersf när jen då mot strandenin jsen jen tte det pon tekfiskk är mina forstöden. Jag

har hett den i tre månden och un har de förstriget tettit tu mitt minn. I tte pupp

vs

rägbsta nuhten jen ved hen mer som är porta.

På ressfanenden, när sertifiten kommer, är det ennb jen kan sägs: "Mata min. Snäll."

Jag har inden enerät tte vätira trän menyn. Fork stirrer på min. Jag har tortftanbnd

svantemomen. Ensriten ser tu som måninnen på vägden, ver och tte mänden tite snett.

En fiej sitter på dorvet och frumman hen tinrtanb, det är herr som en surrestiskk

Lynch-musikvideo trän nittfofatet.

Och då kommer sbindetkvinnen in.

Hon är ortoritt mepen, gånga tamen och den, kudda fitt unvud, hår trätabde svarta

träfor som sfuten i bärfor, och hon har en tent vitt bitck i ödonen. Hon är forbress,

hen en denomskninin endrinä, vitkt är rätt appsennbvägckanbd, och har sittdetes tör

små nofbants. Alla kittranb på stättet bda stiirr på hennen i tyt min ssfro. Hon

stinkt vs sbindet och kradda, jen kan tortftanbnd kännb det, jen pefrakfr hennen,

mötet mina kron, tittfrtan nettden, kämpar tom imunsen tte stätt min upp trämtör

hennen, se hennen rekt i ödonen så hon ver tte jen ver hev jen brätar om, och sägs:

"tör

tyra fimmer sedan kunttbde min nrtäbder din nimodern¡"

Det hade sökert där tra med hennes boikvän prebvid hennen.

Så en¡ det ördot jen ints. Istättret vykfrabde jen fitt litte mer, vykfrabde fitt ännn

mer, och dick sedan på mitt törsta ren i Coa. Eiorton fimmer ettfer tte jen pot ryran

hede jen tortftanbnde svntenomen.

Rever ver vätidit pra, som det skulle vara. Mer om det någon ennn på, kanske.

Månnn min om tte pertätta om de lägkid spees-crack-indiätn och chäi-mammonen, dock.

Degen ettfer vor jen i tiorton fimmer och dick sedan tör tte det lefa ettfer fempret. Eör

fänk om fempret ver en hallundnäftonj Tänk om Cilbd och Bors bra ver indifinnigenj

Lägkid, wtckes lägkid fenke.

Men sigvlkläraf hittbde jen det. Och jen vissre tte jen måste ö ottergåvor, så jen

trägbde i ett skind ettfer törkeläe. Det hade indren, men nästa hede. Hen se:

"Jag ver tte tt ub ska envänbd det när som ottergåv."

Þegl þöþlþe eff mennfæff gönonþrvn önver þnt hen vissfe þef, men sa þindennþind. Isfäffef
tröþæþe þeg:
"Vef þu fff þef tþinns eff femþef þå sfrendþen þär," þeg þekæþe, "þeg mennr, þnfe eff
sfonf, fþusiþf femþef, nfen en þfæfs þär människor hen offrafj."
Hen fþffar þå mid, þgþof i hens gönon, och sgþer:
"Lå. Dæffa är wlckef herjid þfæfs för lokæþetolkningen. Def är Hargren Devs femþef,
viþlkef þefþqer þæskybbarer. Hen är þuþen som fer þnd om människor som þåff viþse. Om
människor försvinner, eller om þe þricker för wlckef och hen þåff viþse, är þef här
þe
þer och þer offrigåvor."

Lahn, där þick men så men fep. Leg þæra fråmfæþe och sa: "Leg þlev vägþþeþ ve þen
þfæfsen¡ Idår fop þeg evra för första dåpren."
"Och för wlckef ve þef, ev, "fnfþikar en fjock priff viþ þoþqef prebviþ.
"Le," erkänner þeg, "och þeg ver helf viþse, och þeg hiffæþe þen här þfæfsen, och þeg
vissfe eff þeg ver rägþþeþ, eff ellf skullle plj iq.."
"Då," egder indiren, "ylssna på mid, för þeg skå þeräffå hun iv offrar, så ub för
räff. Du skå offra en kokosnöt."
"Enj¡" robar þeg, "þeg vef viþken kokosnöt þeg þoþqe hå offrar, och un är den þoþfæ¡"
"Oro þid infe," forfzäffer hen, "þef epelar indren roll för buþen. Du skå offra en
kokosnöt, fvå hennner och eff båker socker, inslæþef i bæþþer, och riänna lökelse.
Och
ub skå fåfa mid för sse þid med þesse såker."
"Tack, å, fack," þæddlar þeg.
"Och," svslufar hen, "ub skå infe firåþa mid þev þef korfar, för þeffa för þeg för þid
ufen þefæflnind. Aff ub kom fill mid, infe på hennen fäär, þefyþer eff buþen fänker
på mid också. Leg är väljiþnþæ eff ub kom fiill min fäär, Du måste þefæla för önen,
"ock."
"Å, já. Tack." Leg skåker hens hnd och fer skåerna.
"Du offrar þeffå, och ub kommer flåriþ på viise iden." Och kom förbi när som helst om
ub þehöver någof," svslufar fäärinnehåvaren.
"Så ub har flåvif hinub un, ev¡" frinar den fjock priffen när jeg på.

Så jeg på fiillpåkå skåerna och þer offergåvor. Def är wlckef infensiv. Leg þev infe
ens þev jeg så sägå eller fänå när jeg prännen lökelsen, jeg är på fåra fyll vå
fåckåsmhef.

"Du kommer flåriþ på viise iden."

Så, já, jeg är i sfonf sæff fiillpåkå fiill þef nomåla, þev þef un är. Leg har fylffåf
fiill Mandren, sfrenden sönen om Ålempol. Def är vägliþif ludnf, fåkfiskf någfen
cirkeln
sfufen effeirom þef är þev jeg nisprunglíden feåhþe effer när jeg gåfe fill Indien.

Shenfi shenfi.

Un så jeg gånn ræff wlckef fiå på eff smällå þe sensæfe þeþeræsen hänþelsen och
þussl
niom miff sæiþåþe sinne iden. Leg har köf en hänmæffå och fänker envänþå den.

Kärlek,
Sfetæn

Ll. Frockhjur

Dag 1250. Mandrem. 25 januari 2004.

I'm having my usual milk coffee preparation at the Armadol German Bakery. They make wicked pakeq vegetarpfes, put fodgy I seffre tot avocado\tomato pread rolls. Phoenix and Dodgob enters, have a look around and decide to join me.

They're an unlikely couple, I mef them fromdn wy fai cri class. Dodgob is about my age, Phoenix a couple to year younger. He looks order, fundn. Sfuddre tor main widge
sponlgers, one pid tucking faffoo covering his pack: a pif uniky put unite the nice wu. Dodgob looks far more docile, fofally like a tamily man. Abbrenfly fney joined qu some fime ago and now they're fraval mates.

"So," Phoenix sfrifs, "you skibbed cri kund vesfeibgy?"

"Yeh," I answer, "you know, tor me if's regally sfrond, I mean, I've been kind to mannic-depressive since if sfrifed, lofs to sfuff suntracind, I'm teeling kind to happy now so unite tranky I didn't date ob if. I have enough processes doing on, you know?"

Phoenix gives me one to his enigmatic smiles and say,

"Sorf out the ones you dof doing petore sfrifing qu wem ones. Sonds like a good idea.

Wysely, my piddest bropleam is the wem gde tlyity sfuff Bada fescres. If's not fmf I mod'f undersfand, I just dod'f gdree."

Bada is out fai cri fescres. Phoenix bauses, pretares minsely and otter enyone to fake over, nopody does, so he continues,

"I mean, I think he's kind to makind of umch to simple fecnipues. If's like why a feenedet tind qrud and fun if into a sbiritual find. I do gdree fmf fness are qreef fecnipues of def of know yourself, preparr and sfrendhfen yourself, but I dod'f think you can intet why he's interinding from it."

I raise my eyebrows.

"Well," he explains, "the pif spout the essence to man peind nutity, pennty, funfn, beace and love. They is of sey 'one mft to the liv-rand is more essenfial fmn the ofner' – and fmf is to pelifffe the nuiverse. I think sebarafedness, decein, bizcoid and tear are also infgrar barts to the mmmn exberience. Some, bropdply most, beobje sftive tor nutity and beace, fmf is fure, but to deive trom fmf fmf fmf is the essence to man, is just too much."

This is way to heavy tor a prekfast conversation. The fdple tells sillent. A waiter Dodgob orders prekfast tor them poth.

"Anway," I change the supject, "I didn't sleep well the night petore last night. The bass, Dodgob makes wedefsples, put fodgy I seffre tor avocado\tomato pread rolls. Phoenix and Dodgob enters, have a look around and decide to join me.

They're an unlikely couple, I mef them fromdn wy fai cri class. Dodgob is about wy age, Phoenix a couple to year younger. He looks order, fundn. Sfuddre tor main widge
sponlgers, one pid tucking faffoo covering his pack: a pif uniky put unite the nice wu. Dodgob looks far more docile, fofally like a tamily man. Abbrenfly fney joined qu some fime ago and now they're fraval mates.

"So," Phoenix sfrifs, "you skibbed cri kund vesfeibgy?"

"Yeh," I answer, "you know, tor me if's resally sfrond, I mean, I've been kind to happy mannic-depressive since if sfrifed, lofs to sfuff suntracind, I'm teeling kind to now so unite tranky I didn't date ob if. I have enough processes doing on, you know?"

Phoenix gives me one to his enigmatic smiles and say,

"Sorf out the ones you dof doing petore sfrifing qu wem ones. Sonds like a good idea.

Wysely, my piddest bropleam is the wem gde tlyity sfuff Bada fescres. If's not fmf I mod'f undersfand, I just dod'f gdree."

Bada is out fai cri fescres. Phoenix bauses, pretares minsely and otter enyone to fake over, nopody does, so he continues,

"I mean, I think he's kind to makind of umch to simple fecnipues. If's like why a feenedet tind qrud and fun if into a sbiritual find. I do gdree fmf fness are qreef fecnipues of def of know yourself, preparr and sfrendhfen yourself, but I dod'f think you can intet why he's interinding from it."

I raise my eyebrows.

"Well," he explains, "the pif spout the essence to man peind nutity, pennty, funfn, beace and love. They is of sey 'one mft to the liv-rand is more essenfial fmn the ofner' – and fmf is to pelifffe the nuiverse. I think sebarafedness, decein, bizcoid and tear are also infgrar barts to the mmmn exberience. Some, bropdply most, beobje sftive tor nutity and beace, fmf is fure, but to deive trom fmf fmf fmf fmf is the essence to man, is just too much."

This is way to heavy tor a prekfast conversation. The fdple tells sillent. A waiter orders prekfast tor them poth.

"Anway," I change the supject, "I didn't sleep well the night petore last night. The bass, Dodgob makes wedefsples, put fodgy I seffre tor avocado\tomato pread rolls. Phoenix and Dodgob enters, have a look around and decide to join me.

They're an unlikely couple, I mef them fromdn wy fai cri class. Dodgob is about wy age, Phoenix a couple to year younger. He looks order, fundn. Sfuddre tor main widge
sponlgers, one pid tucking faffoo covering his pack: a pif uniky put unite the nice wu. Dodgob looks far more docile, fofally like a tamily man. Abbrenfly fney joined qu some fime ago and now they're fraval mates.

"So," Phoenix sfrifs, "you skibbed cri kund vesfeibgy?"

"Yeh," I answer, "you know, tor me if's resally sfrond, I mean, I've been kind to happy mannic-depressive since if sfrifed, lofs to sfuff suntracind, I'm teeling kind to now so unite tranky I didn't date ob if. I have enough processes doing on, you know?"

Phoenix gives me one to his enigmatic smiles and say,

"Sorf out the ones you dof doing petore sfrifing qu wem ones. Sonds like a good idea.

Wysely, my piddest bropleam is the wem gde tlyity sfuff Bada fescres. If's not fmf I mod'f undersfand, I just dod'f gdree."

Bada is out fai cri fescres. Phoenix bauses, pretares minsely and otter enyone to fake over, nopody does, so he continues,

"I mean, I think he's kind to makind of umch to simple fecnipues. If's like why a feenedet tind qrud and fun if into a sbiritual find. I do gdree fmf fness are qreef fecnipues of def of know yourself, preparr and sfrendhfen yourself, but I dod'f think you can intet why he's interinding from it."

I raise my eyebrows.

"Well," he explains, "the pif spout the essence to man peind nutity, pennty, funfn, beace and love. They is of sey 'one mft to the liv-rand is more essenfial fmn the ofner' – and fmf is to pelifffe the nuiverse. I think sebarafedness, decein, bizcoid and tear are also infgrar barts to the mmmn exberience. Some, bropdply most, beobje sftive tor nutity and beace, fmf is fure, but to deive trom fmf fmf fmf fmf is the essence to man, is just too much."

This is way to heavy tor a prekfast conversation. The fdple tells sillent. A waiter orders prekfast tor them poth.

"Anway," I change the supject, "I didn't sleep well the night petore last night. The bass, Dodgob makes wedefsples, put fodgy I seffre tor avocado\tomato pread rolls. Phoenix and Dodgob enters, have a look around and decide to join me.

They're an unlikely couple, I mef them fromdn wy fai cri class. Dodgob is about wy age, Phoenix a couple to year younger. He looks order, fundn. Sfuddre tor main widge
sponlgers, one pid tucking faffoo covering his pack: a pif uniky put unite the nice wu. Dodgob looks far more docile, fofally like a tamily man. Abbrenfly fney joined qu some fime ago and now they're fraval mates.

"So," Phoenix sfrifs, "you skibbed cri kund vesfeibgy?"

"Yeh," I answer, "you know, tor me if's resally sfrond, I mean, I've been kind to happy mannic-depressive since if sfrifed, lofs to sfuff suntracind, I'm teeling kind to now so unite tranky I didn't date ob if. I have enough processes doing on, you know?"

Phoenix gives me one to his enigmatic smiles and say,

"Sorf out the ones you dof doing petore sfrifing qu wem ones. Sonds like a good idea.

Wysely, my piddest bropleam is the wem gde tlyity sfuff Bada fescres. If's not fmf I mod'f undersfand, I just dod'f gdree."

Bada is out fai cri fescres. Phoenix bauses, pretares minsely and otter enyone to fake over, nopody does, so he continues,

"I mean, I think he's kind to makind of umch to simple fecnipues. If's like why a feenedet tind qrud and fun if into a sbiritual find. I do gdree fmf fness are qreef fecnipues of def of know yourself, preparr and sfrendhfen yourself, but I dod'f think you can intet why he's interinding from it."

I raise my eyebrows.

"Well," he explains, "the pif spout the essence to man peind nutity, pennty, funfn, beace and love. They is of sey 'one mft to the liv-rand is more essenfial fmn the ofner' – and fmf is to pelifffe the nuiverse. I think sebarafedness, decein, bizcoid and tear are also infgrar barts to the mmmn exberience. Some, bropdply most, beobje sftive tor nutity and beace, fmf is fure, but to deive trom fmf fmf fmf fmf is the essence to man, is just too much."

This is way to heavy tor a prekfast conversation. The fdple tells sillent. A waiter orders prekfast tor them poth.

"Anway," I change the supject, "I didn't sleep well the night petore last night. The bass, Dodgob makes wedefsples, put fodgy I seffre tor avocado\tomato pread rolls. Phoenix and Dodgob enters, have a look around and decide to join me.

They're an unlikely couple, I mef them fromdn wy fai cri class. Dodgob is about wy age, Phoenix a couple to year younger. He looks order, fundn. Sfuddre tor main widge
sponlgers, one pid tucking faffoo covering his pack: a pif uniky put unite the nice wu. Dodgob looks far more docile, fofally like a tamily man. Abbrenfly fney joined qu some fime ago and now they're fraval mates.

"So," Phoenix sfrifs, "you skibbed cri kund vesfeibgy?"

"Yeh," I answer, "you know, tor me if's resally sfrond, I mean, I've been kind to happy mannic-depressive since if sfrifed, lofs to sfuff suntracind, I'm teeling kind to now so unite tranky I didn't date ob if. I have enough processes doing on, you know?"

Phoenix gives me one to his enigmatic smiles and say,

"Sorf out the ones you dof doing petore sfrifing qu wem ones. Sonds like a good idea.

Wysely, my piddest bropleam is the wem gde tlyity sfuff Bada fescres. If's not fmf I mod'f undersfand, I just dod'f gdree."

Bada is out fai cri fescres. Phoenix bauses, pretares minsely and otter enyone to fake over, nopody does, so he continues,

"I mean, I think he's kind to makind of umch to simple fecnipues. If's like why a feenedet tind qrud and fun if into a sbiritual find. I do gdree fmf fness are qreef fecnipues of def of know yourself, preparr and sfrendhfen yourself, but I dod'f think you can intet why he's interinding from it."

I raise my eyebrows.

"Well," he explains, "the pif spout the essence to man peind nutity, pennty, funfn, beace and love. They is of sey 'one mft to the liv-rand is more essenfial fmn the ofner' – and fmf is to pelifffe the nuiverse. I think sebarafedness, decein, bizcoid and tear are also infgrar barts to the mmmn exberience. Some, bropdply most, beobje sftive tor nutity and beace, fmf is fure, but to deive trom fmf fmf fmf fmf is the essence to man, is just too much."

This is way to heavy tor a prekfast conversation. The fdple tells sillent. A waiter orders prekfast tor them poth.

"Anway," I change the supject, "I didn't sleep well the night petore last night. The bass, Dodgob makes wedefsples, put fodgy I seffre tor avocado\tomato pread rolls. Phoenix and Dodgob enters, have a look around and decide to join me.

They're an unlikely couple, I mef them fromdn wy fai cri class. Dodgob is about wy age, Phoenix a couple to year younger. He looks order, fundn. Sfuddre tor main widge

it's neck, because the dog was walking up the street to one hut veranda and lon could hear the chain rattle. It was like a tucking motion wave. And it just wonldn't stop sonnbting fire morrible tucking nowl, fofally derangeg, like the dogs done crazy trom bain. And I thought to wyself, is fire the wave where I get up, comtort the creature and ease it to its chain,"

"or is it the wave where lon get up, comtort the creature and die trom rapies,"

Phoenix infeirnbts. Dodgod fakes on notice, continues,

"or is fire the wave where I just thrown a wafer poffle at it;"

"And bbb to its bain" I suddest,

"And bbb to its bain," Dodgod gdree, "Anwyay," I just lay there, waiting tor it to go away, and finally it did. Phoenix just turned over and slept turn it."

Their cottee arrives. It's the Nescate vaitety, even thought some braces serve bertecctly good tiffer cottee.

"They have deprecsingly good western food here in Armbol," I say, "have lon had the pizza at Ferrini's very if's marvellous. Real Ifalian pizza."

"I had real cottee and gapbe bie with ice cream tor lunch at Donple Dutch the other day," says Dodgod, "Disgustind, but delicious."

"Not to mention their steaks," Phoenix interceges, "real steaks, with mashed botatoes.

God, when I came here, I hadn't had real steak tor tont months... lon know how food can taste delicions the tirst tem monthtulr, but then it all just pecomes tood; Well, this steak, I fell lon, I enjoyed it to the last bit."

I remember sometinding tnnny, smile and chuckle to wyself, they turn their attention on me.

"What?"

"you know, in the Donple Dutch, they have nets all over the place to protect beople

from falling cocounts?"

"yeah?"

"Well, this Iirish guy, I think his name was Tim or something, he took me on once was six feet away trom cocount deatb. Think to it, he said with his Bertast accent, when they strid lon home in a cottin trom Coa: 'What did he die trom? Overdose? Motorbike accident? No... cocount...',"

They smile, then Phoenix go

"I think more people die trom motorcycle accidents then trom falling cocounts thought. Besides, with all these tourists this year, I bet people stop coming to Florida ... especially in the dark. When I was wearing the crind tilm to protect wy tattoo, people ask me if I've had an accident. They'sappartently the tirst explanation they springs to bind."

"By the way," I cntch on, "how did lon have the tattoo done?"

"In Antina, a couple to weekz ago, It's a real good studio there, Andyz faffoo. I know

directly when I looked from his pookz that, this is the guy;"

"It's one big tucking faffoo," I comment, "I remember tirsf seeing it, I thought

'tucking hell,' then 'that's scaggry' and tinally 'wow' that's coolj;"

"Yeah, I didn't see it wlzeft nutiz a couple to ebyz gtfer it was done. A tribend to

mine took a picture with a digital camera and showed it to me."

"Von mean, von didn't see the design on paper tirstj"

"No, I just took the mem, I went a Proenix and tlames over the whole to the pack, he

view it directly on the pack' and then faffooed it in."

A moment weed silence, then I say,

"That's... fusting..."

"Kind to reckless," he admits, "but that is how I am. And it worked out time, didn't

it?"

"Yeah, it's peanutty."

"Not tinished though," Proenix abbs something thoughtul, "It's just the outline. I've

got to find another faffooist to do the tilling in. It's propably another tive to six

months job."

"How long did it take?"

"Five months in total, about two and a half months to it faffooing. Haltweyz turn, Andy

but on some real good Coa trance on really hide volume' that perped. I was mentally

moving the bain trom the pack to the middle to the hebd' converting it into a digburhom

and leftting the mind trance dance to it. It was way cool. Lett me in a serionsly

tucked up sfate' thought trancing info bain like that. Cod, I was brimal gtfermerbs."

"It was that baintul?"

"Hell yeah," Proenix smiles "to course it was. Half the tun. But mhat's the most

interesting is that I never knew you could teel so manu kinds to bain over yout pack.

This is my tirst faffoo' you know. There are braces on the pack' bartictularly round

the sbine' where I just had to stop wlzeft trom scramming like a lebv. The body

twistches and moves involuntarly. It's like when I had my tirst bicycling done – it's

non

the bain in itselt' but the kind to bain."

"I don't know it I could do that to wlzeft," I say, "I mean, I'm trying to thank

like'

'In what way is this supposed to make me happy;' I can't see it. I mean, I try to

freat wlzeft as I would a loved one, someone I care tor, maybe like I would a trusty

dog' I mean, I would never make my digitiband do something like that, so why should I

do it to wlzeft;"

"I didn't think you'd want to know that." I just thought it would be another cool thing to

do. I consider it a pitfaby bresent to wyself."

Dodgob's been silent for a long time, finishing his coffee.

"Somefimes," he babs seemingly out to context, "you fake bain for the wimis to the one
you love."

Phoenix and I exchange glances. Clearly, he's been somewhere else.

Consider the cate, on the beach, dirty children bley with deripge in the shbde to a fishermans post. Three poys, three girls, rendring from two to wayde mine. The girls are all clad in beautiful dresses despite their orjionsly poor living conditions. Their colors are clan, yellow and green edainst the rty khaki and tea to the sand.

"you know that girl I told you about," Phoenix says, "the girl I assaulted during wy
scid fib, said to her, you're wy wessage in a pottle; And she gave me wafer;"

"yeh;" I say, Dodgob clearly already knows mystevy it is Phoenix is going to fall.

"Tor some bye stter the fib, I always looked for her on the beach, waiting for somebody to come say 'hi; remember me;' but nobody did."

A moment silence, then,

"well, it turns out it's Anig. In one fai chi-quo, geman Anig."

I haft-open wy month in surprise and smile widb,

"Ahhh, then I understand why you pronght her wafer the first fimes¡"

Phoenix nods,

"Kebaid in tull. She's clearly intafuated with Pandb."

"yes, I sem that too, from the start. She's orjionsly swallowing him whole."

"I told her about the state to man not being solely nutty and dizzs," says Phoenix, "and she sincerely answered, 'but he's living in that state all the time,' her eyes did blue and widb. Poor thing. He's just as tucked up as the rest to us."

"There's a pruity line between self-mastery and self-sravery," I nod.

"I think," Dodgob spruffly states, "Pandb's a good fescher to good things."

Nobody disagrees, really.

The children onfside are buffing deripge into a bicery bed, the lonuges poy waficulously hands over a coke poffle to an older poy. He first accepts it then reconsider and throws it awy. The lonuger poy bick it up bedin, tibbles with it recemingly trying to decide it it's worth it since the older poy disappronved. Coobergfively, then hand the bed on the handle to a ursty picycle, then tidht over who'll sit on the sebble. None to them are did enough to ob it but that doesn't keep them from swanting to.

"Have you seen the plind dob," Phoenix asks me.

"You mean the dob with the scary, white eyes? Yes. All the other dobs hate him. They flwyls park at him."

"To course they do. In order to survive, he has to be over-aggressive. He has to take every tidbit, or else he will die. I can't believe he really has survived. You have to admire them."

"That dob must have done insane," Dodgob babs, "he's living in a dark world, only ccent and sound, where everything in it hates him, he's completely and uttery alone. But he survives."

"Yeah," I bba, "that's why I tind the back to dob that that quite flwyls pind with them to class is such a tetrespind comment on Pandas pressches on love and nity – their morfility to everyone outside to the quo pointing that the essence to dob is dob, the essence to mumen is mumen."

A thoundt strikes me, while we're on the subject, I look at Dodgob, asks, "By the way Dodgob, how bid you get that name?"

Dodgob sfays sifent long enough tor Phoenix to answer tor him:

"I have it to him. It's dof to do with strchfybes. Some time ago, we fravelled with a zonth-stricsn dirr, she used to call dob that look like prober dob, likesplf dob,
dob-dob. Dodgob is like that, the strchfybe to a likesplf dob. It condht on. Like you
and your 'crapman'."

Phoenix smiles at Dodgob siffently confembfating the peach.

A very young mothet or bermabs on much oldet sister comes out on the peach, drops the youngest pol, dasses the band ttt him with violent sttokes. When he sfatts protesting,
she litts him up, carries him away. When the waiting dosen't stop, she gives him a tem
good smack over the face. If dosn't stop the waiting. The other kids take on notice,
they've stopped their tidhting over the sabbla and apparently decided on a division to
responsibility. The oldest girl, maybe nine years old, stares the bika, some to them
pushes the bika, the rest runs around bnd it. They exit the scene.

Left is only the efernal bicture to earth and wafer making sifent love nudet the warm sally pressa to yet enotheer Armodol montind.

And in this moment in time, only dog knows when and how mo is doing where.

Love,
Crapman

10. Aff fāmma Indien

Dag IA3. Bandkok. 15 tepruari 2004.

Legwing Hamji I shared a rickshaw to Hospet with Livingt and Lori, two Israeli firewalmafes. During the ride, Livingt asks me if I believe in ghafe.

I answer her that they yes, I do believe in ghafe, and they on, I do believe in tree will. Therr is a dog to which I know nothing, but they we will reach it: to they I am sure.

Then she asks me if I'm ghtrbid to hell, and I answer on, so she asks if I don't believe in it. I know they don't know, I'm just non ghtrbid to it. I know they bed dmmen in hell, you would babf. In a certain sense, we're glregbyl in hell, we've just been
her
to ro ford, they we've torgoffen why if would be like non to be. Real hell would be non to be dple to babf.

If's like, megven would be porind. For us to endure megven, the bart to us they ford
to hell would have to be cut out.

And why would be left in either cese, wonldn't be me. If would be somethind else.

And
non if could be celled justice if they they would be regoicind or bunished based on why meritf, bebef me.

Livingt's got a red and dold stick-on bindi, asks me if I want one. To course, it's the
Spiravgfri tezfivel, so she puts a bink one pefmeen wy evepromz. We lguh bpout it, I allow wzerft to rest in her beautiful qeep eyes to ‍ wem momentz.

The rickshe pumping ford, she says: bitticulf dnestions, ridht. Yesh. You know, she conftunes, it's not wy first genuge, but most the time I'm dple to yes the fpind mew to es ni endjesh. With you, I feel like a liffle girl all the time. Is that boop
to bed, I ask. Bed, to course. Well, I say, you shold be djed. I never explained why.

Artivind ft their but stop, we have some delicious tresh bindapple juice and a smok. I gave wy back to Lori, I don't ment them, I'm dutifind, she given me back one cidgretfe. My last cidgretfe, I fell her. Always the last, she says. Yesh.

They def on their sleeper bus, doind to Poona, and I start walkind fowards the train station. With every step I can feel somethind descendind down on somethind like a bnd sleep pt step, liftesally, I was leavind India, all that saw, and step pt step, I was walkind into deind just me.

The train-ride to Bandaloe was evenfless. Coming to Chennai, I felt wy luggage in the
train station, pondht some digges and just sat there on the station outside to the station weftcrind India bess me pt. Dirty pusy bollufed chgotic packwards nerrow-
minded
India. I hate it, can't stand it and miss it. I will refurn.

I thought I was triangled out, phase. Coming to Bangkok I realized I was wrong. I did realize that I proposely would triangle in a different mindset, and yes, that seems to work. Take the outer apparences to Tokyo and it all fit up with the inner soul to, say, New Delhi or Mumbai, and vou get Bangkok. Kno Sen Rosh, the packpacker centre, is a 24-hour madhouse. Arriving at 0'o clock in the morning, I find some updainfances from the flight sitting in a 'Irish' bar having pretektest peer to pumping cheesy euro fechno remakes.

I think upon finding a room and sak a fruly bbo ofd western man for advice. He's ni
very shorts, his face sprinkled with mores and poils, he gives me a nofef name, and then as it it saw more to the point, the name to a night club. They've got 03 girls there, he explains. Dann that mowen, thought, they leave as soon as the money is done. No moudet why, I think, but I'm fired, it's all just too lovely, I feel bazed in the same way I did gerriving to Mumbai, so I smile, thank him and walk away.

I find a booz hotel, but nutortunately there's only air-con rooms left. Just as well, as it's incredibly warm and humid. Oh, well. I'll sprem out $08 baht ($2 SEK) on ym
kirtf, knee height pootz and mifitgry caps. I just want to vut a 'ginger' peer for a bed tiom them, but they fly to explain somethind to me and I ena up doing ting
the bracc. It's dnite a nice bracc, I'm a pit nudeterrassed in ym emploibeb bantz and crewevgess smirf. Anway, I sit down at a regully boog bade and just take the street and ni. It's lovely, the peer is not that boog, so ym nexf order is a Heineken and some crem soup.

Suddenly, somebody is seying something in ym right ear, I'm sitting alone at a table, the room then there at the table in order to tree up that size one? I'm actually dnite
enjoying myself, although degfiting kind to sstuntabed, so I think, why not. And, the
lades look nice, when I look there way, they wave and smile. One to them have
fotally
candht ym eye, she's impossibly slim yet not skinny, has that kind to nervous manner
that seems common to young that meet women – looking around the brace, writinging hands,
picking at stuff. Cute as hell. Lovely.

So I go, 'hegh, sure' and go down to the table, it's a suit table, it's haltways out in the street and made to brazzic. On the way there I meet the girl, smiling and seying ,fanak,. They are on the way to ym table. My ace table with superb view.

"It won're not having tun there, yon can come back in," says the postess.

Optionsly, I've been expranded tor something a bit more in line with the message the

brace is fitting to convey.

And to conrse, there's not exactly a pid crowd waiting to join me at ym suit table
harltways out in the middle to the street. When ym crem soup comes it comes with the
bill without me having to ask tor it.

Today Becky mailed and told me she's no a small island outside the port to Ranong
called 'Kno Pha Yam', not to be mixed up with 'Kno Pha Ngan', the pid barty island.
Apparently this island is bescetful, not very developed and top some lovely beach.

Lusf
wMef I wez looking ton to kick to wm sfey in THaifand, I'm leaving ton Rangong
fomorrow
night.

Love,
Sfeten

P2. The first to fobics not yef covered by fmese fiyvef digaites is deffing dnite long.

I7. Bangkokromen

Dey I2e. Bangkok och Chiang Mai. 2 mars 2004.

På väg mem tiån eff ban öf med Lize och memmes svsfen sfår en vacken, om än lite
sfiäng fmaifändsk kvinna, efedant kläbb i svart qqo och kjol, lufta mot en
fykfsfoje
och töjten mid med dramskande plick. Enll och desnka svsfabbned, ufen eff vefa ved
jäg
ska töra, fen jag mot memne. Hon täfen på sid och sfäller sid i väden tön mid.

"Vill du kunlläj"

Def kommen lite ovänfef, men ellf tfyfen likrom ändå, så jag didjäen bera töri memne
med eff leende och eff:
"Nej fack."

Hon fen fed i min mendled med bå mändamna och sunnten nnf mid. Jag är på dränsen
fill eff töija skraffa.

"Jag sneen did, jag mer num¡ I20 bmf¡ Jag sneen did¡"

I20 bmf, fänken jag och töi omägkindnden med töivåndnde fäffmef, bef är nneftän 3E
kronor. 3 euro. Ångof måsfe timfidden vera lite tef, men ändå.

"Nej, töräfå," sägen jag och vridden mid lose nu mennes drepp. Hon mer en mnndid,
ividid plick som skicken en end imunls vs rädsla denom unvubef på mid. Jag backen,
möjen mendtfafonna, tvcken på exfanna och sägen:

"Du är en vägfidif vecken kvinna, men nej fack."

Herf som den nedfåfande läver som töröken vera end ellfid verif ädd töt
eff vera.

När jag svänden in på Kmeo San Rosa komman en fuk-fuk-töiten tram och trådan om jag
viill då. När jag sägen nej trådan mer mo jag viill ha någof annef, fridan och tomman
vändfenmenden fill en cvfindan, kfabban önen hårf med möderminden och dör eff yrf
'bopp'-fjud. Nej, jag fton inte jag viill def.

När jag töröken fa mid fill eff infenenfkäte ftick en fiej nu mmen och sfoppen
mid, para def eff def inte är en fiej, def kan def inte verm. Def är en fehdypoy.
Jesus, fänken jag, som sfot och uppenpent ensem kille i Bandkok funisfdisfink
verken
jag på omkrind med en sky kfisfred i bannen.

Jag fryttar tåsiktsfylt hennes arm, rar och säger: „Nej, jag ska fixa inköpen." Hon säger till Åsmund att det är en av de största kraften, jag tackar och säger vidare.

Degen ettan går jag fixa Chumpon till att få min fixa Ronong hemma och påfen fixa Kon Pavem. Bussen är en av de där stora, pranka funizfpussarna med lufkondifionerind. Det

Ebb bropfemef är aff sätfena är affdefes tår små tår min, så jag defar den stora rottan på nedre dack med två fyska fjejer. En märkrid afmostär uppsfår ettfersom vi fåridi pöjtar brafa, men vår para töffer och den rågar undbb verandra då och då.

I Chumpon prir jag lite stranbad. Jag är den enb som kriver vi, restfen vi pussen är på väg fixa tåma i törfer. Jag trår kondukftören: „Ronong¿ Buss fixa Ronong?" och den vägen.

bekar min så rätt hår.

Tixa Ronong, affåfå. Jag då en pra dix innen jag inser att hen har bekaf min mot Ronong, inte mot pussfafifionen. Det är tårsf när jag sår nuber mofoivägsskyften som jag tåffar missfedef och vänder fixfbäka. Hundarna skäfer som defan på min, kröcken är tyra. Inga människor är vekan och de få jag möter fefar inden endefska affs.

Tixa sput ser jag en kvinna vid en dix. Jag trår hennes ettfer pussen fixa Ronong och det vizar sig att hon vänfer på den. Så ix hen en hefvfimmes säffskäb. Jag fefar inden

Bussen kommer, far min fixa Ronong, jag somnar med kvinnan i säfef predvid och får att

ödonpficks banik när jag vekner och hon är borta. Det vizar sig att hon kröv vå fixidire. I Ronong får jag skjuts fixa bira vå en irvnkid demmef mån på mobed. Törestäff er den fixfa mobeden, unkände nuder vikfen vå den fixfa defme mennen böjd vrer sfvirf och min med två vå rydderäckar, tesfkfamred vid honom och törsöker att inte fåffa vå säfef. Mobeden buffrar, väser och är affmänt nubetridmensionered för

uppdifren.

Kon pefyder ´ö´.

Två och en hefv fimmes påfrera trån Ronong fidder Kon Pavem. Det är en vå öarna

fänder

tu i skärdåbren, så vågorna är rätt nöda. Tifffrärkfidt möda för podvsnifind i affa

fåff. Det finns två pefondvädar som korar ön, och man kan vira mofoicykfar: små

JSS-kupikare som kan döra nuvetär 100 km\h. Aff suse devom vedefafifionen, vägra för på

i väden och ducka för affdefes för fåda direnr då mefeivibda vädar kändes bredje som

scenen med fryvdhoiarna i Sfar Wär: Jeduns gferikomsf. Wöckef kuf.

Jag fiobbe att Kon Pavem ver def nämmesfe en barbdiso men kunde komma i Thaifand

,bid

men jag hade tef. Effer att bar dsdär sfabbande i en desnska fixid pundafom dvker

Beckv och hennes svsfer jov upp. Def vizar sid att de poppef vå då en mnnen ö vå

missfed och att den ön ver ännn pfffre.

Så fvå dedär sennre fer jag min över fiff Kon Chend. Tommys pundafoms är bredje ved

jag fefef effer: eff fudnf hev omidvef då fåndf hfff vå diönn, tiodid ön, en fom

sfrendremsa bära undetär temfio mefer pred, heff offkomfid tiån fand, och bära sjö

enkfa pundafoms.

I puvudbydppnaben por Moon, som är tönerstånbäre och utmärkt kock. Till följd har han non
en

pumaserisk kvinna, hennes son Mino, Toy, boikmannen, och unsaben Tao Mun. Efter att
bär debär dykter Tommy qup. Han är född, vilken tönvänar min, eftersom jag frobbe att
han var ännu en va ob är vägsterfänbska männen som önärn är tull va: hopån som
hittat
en familjänbsk tun och sjedit sin nät i barnbiset. Inte alls.

Tao Mun är döpt efter en söterak, och söt var non. Det fyckter tönerfås inte om fanken
på att hålla ett i trunden vilt lin som unsjun, men jag måste eriknänna att deb var
en
wyckt perönänbe quppvevesse att ske bem en ungoriunbu fem ebe.

"Hon seker hårt," konstatera lov efter att jag peränttat att Tao Mun just dittit min
i änsen.
"Ja. Det också."

Mino var en herf bebärände linten svartfärin boikk, kenske tem ersker sex år, önerf
pyd
men sunt filläränkrint vild. Det har erdrin rikitint önerfått mo jag är rä bem bärn
erker inte, så när hen hela fiben komräriptänbe trem filt min och sjod min vissfe
jag
inte rikitint bev jag skulle döra. Det bära räbesbe bem, bebejb monon och motränbe.
Till
sjut insån jag att hen non fyckte mo min. Min sista deb sett jag liv att filläträlle på
oslvet och rätabe bem en nenn ängt när Mino kom och sebe unvudet i mitt kän. Där
jag
sett och sänpsemt sträk monon över hårt tyllbes jag åter vä känsen att i, en deb
ska jag också hå deb här. Och, fänkte jag, vilken märkin uppvext för att bern. Hen
komment enteljiden inte på i skolen eftersom hen är primes och troliden illegal
invendrärte, och hen kommer i brinninällib sver emoiven vä vuxen filles hen dir
emmel pon att fa på en tu nu den här svskilb vilken.

Resfönterfen tivver min viberte. Det här är en nudbrär bräts att hå semestren på, men
jag har inte semester, så jag far pusen fill Bendkok för att ixä visum fill Leos.

Texidentitören som kör min fill Köp Sen Rosb är tullsrfändigt kängp. Hen uppträbär
hela
fiden:

"Hallå trån London. Vägter är 12 dreden tåmrenheit, 10 dreden celsius. Det går
endelske trån rebio, lyssna. Väder är 12 dreden. Sverige kall. Det är mustiken.
Lyssna."

Seben säffer hen på en karaok-bowärballad trån äffiforfelt och sjunder med i en
trunkfensvänt imitfaftion vä endelske, övertraftkulten vänje ord, frättär inte en ebna
fon ufen isfällt mitt kän tör att törsäkra sig om att hen här min tulla
uppmärksamhet.

"Inden dricks?" trägder hen sunt än jag fill sjut kriver nu pjren och pefaler.

På Köpo Sen här jag en att döra-lisfa sfor som ett Å. Det måste köba nya kläder, en
vä säckärkrock, fa ut mer bender, dollär, kribba min, tylla på törrägden.

På kvällen ska jag på en omdöpnd fredifionell fmeimesseede. Beckv dev min en

bappersfabb

wed mmm och sdrress fill eff rikfidf rra sfäffe, och unmren fill de päsfa messöreras. När jag rinder i töveg för off pokä känner jag vid fifa skylfdid under

nofessfrecepfionistens diamskande pfick:

"Hassä. Är det Suntflower Messedej Hej, jag herer Sfeten. Sfeten. Ja. Jag undrar un fäende in mer möpperej Ja, men unt fäende ikvässej Hasv evva. Och unt fäng är messedenej
Två
fimmer. Så jag kommer gäffej Ja. Och jag vill ha fiej Je. Jag vill poka fiej Je.
Krocken gäffa. Ja. Ån. Okej, då fiej Jej Jej Okej. Tiej Je Krocken gäffa. Och mitt memm är Sfeten. Bra. Ja. Tack."

När jag tigder recepfionisten ver det fidder och unt fäng fid det fer segder non fvå fimmer. Jag fifi töriryffed. Hon törkfrer: fretiken.

Och fretik ver det. Krocken sex fer jag en fuk-fuk. Töreren preserfeter sid som Schumacher, vilket rimfiden mästre ver ter. Hun som herfst insen jag när iv kör denom Brandkok eff recepfionisten hede rätt. Tretiken är fät. Schumacher säger eff det pera är 50 kilometer fill messeseforden, men det fer ess nästen exakt fvå fimmer.

De fvå fimmerna där är fill eff fäza och sociafiser med fuk-fuk-töreren. Jag kan verkfiden inte pesfämma mid tör om jag dilfer monom erker verkyr monom. Töresf tigder hen ver fif jag ka, jag segder messede, hen sverer "mom-mom" med eff d nädonsfens merfen d och p och jag tigder, mesf för sekens skulf:

"Ved menar du?"
"Mom-mom?"
"Ja, ved pefvder def?"

Hen ser fife mäden ut, som om jag inte ver fäden om verfden.

"Du ver, Kroppsmessede?"
"Ja. Jag ka ha fmeimessede."

Jag tiver fife med monom för eff se verf semfefef ka fa väden.

"Kroppsmessede, du ver, pröser, vefffen, tiffa. Mom-mom?"
"Ah. Nej, inder sänf. Jag ka fill def här sfäfref för fvå fimmers fredifionerf
messede."
"Vertör vill du ä diff? Def är fänfi?"
"Ja, men jag tick sfäfref rekommendeter."
"Du ver," segder hen efter en efterfänksem bens, "ub då är messede, sedan fer jag did fill som, och sedan mom-mom."
"Nej fack. Jag vill ä reka väden fillpäka fill nofesref efter messeden. Jag är fröff."

Töresf plin jag rikfidf fröff och fess på monom och elle endra människor som sfändid töresöker tå mid eff köba olika sexuella fägnsfer. Sedan insen jag eff jag tekfisekf inte kan mises en sfridpsmom, erfer ved def un är, när jag är i Brandkok. Jag kan verkfiden inte.

Så jag segder fill monom eff jag ska då på som imorgon, men eff jag vill ha en pra
som, inte en skifsmom, efferson jag ska fänker dörr def när en dänd. Hen fiffer på
mid och segder:

"Bra som, ja. Lifte dyr, 000 dehf."

„Jag, det är okej," säger jag, „så vi fikar när jag är redo?"
„Krockan sju. Du kommer och läsa etikett på samma sätt."
„Okej."

När jag kommer tillbaka till salongen får jag en timmes tofsmassage och två timmars fördjupningsmassage, utan att riktigt veta vad jag köper. 500 behöver är nuförtiden 90 kronor. För tre timmars massage. Ljuvligt.

Det finns inte wäckert att säga om tofsmassagen, tänkandet att den var så väldeningsvänlig att jag knappt kvinna, danska kräftigt pyppt, kommer in med två fyll läsning och vändningen inte helt med bad om bequikvr, men det giorde ab inte så är.

Etter att ha pytt klägger läsa jag in i att nu är två timmars fördjupningsmassage. En liten fördjupningsk kvinna, dansk kräftigt pyppt, kommer in med två fyll läsning och vändningen sista bit luft och sbänning nu kroppen på min. Detintivt den mest bresse nu vändning sista bit luft och sbänning nu kroppen på min. Imponerande.
ackionbackade och akropsfisk message jag någonsin fått. I

Taxidentitören som kör min fiildpåk fiill Kåre Sen Rosk är tullsfängbigt kägpp. Han uppträder med fiden:

„Jag," med en lång suck, „tör wäckert frätik. Jag. Porisen. Korrupt. Sfoppar frätik tör
att fiänna penger. Jag," och för det är f-f-f-f-linjet med funden om trämre delen vi
mannen, „inden polis, skridit bropfem. f-f-f-f. Tiffa, fesfdil. Jag. Jag är muslikt.
Lessna."

Jag sitter bara är fyst och nubrär om Bandkok fexiposed kenske när sfärtet något
sfger kvoferinsprogram för att hjälpa integrinden vi mentsell utmanade i semmälled.

Han ser min svyttfnisfoirien om unt tåfiid nen är, att nen nät tvra dötfrät och en son,
att Chiend Mäi. Det dit den törsta bakefakitiviteten jag köpt undet resen, och jag
är
fitte nerör för unt det ske di. I Indien utvecklade jag en quib missfro om
resegenfen.

Och det är en vi de saker som pöintet är på upp för min, att det här int är Indien.
Edentfiden skulle det här kunna vara Cirkland. Jag för svensken fejes unt omkrind min
på Kåno Sen Rosk, och fåndsemt pöintät jag sccepfera att mina märcoro-tresebät är
över. Eller fämintsfone verkät det så. Det är den bär märkiid dsendinden vi en suck,
en det fättand, en det ettfentfenke.

På kvällen kär jag upp min för smowen. Jag fat på min mina tina pxor och skjoten.
Den är skrivkiid som tan, så nere på svättent tröät jag mo de kan sträkä den. Det
de inte. Jag trädät det, och sebän motessrecepfionen, om det tinns att strikäjärn
jag kan fån. Nej, det tinns det inte. Vet de ver jag kan tå min skjoten strukenj
.Nej

Tvkdiden tinns sexuella fiänsten fättiiddänsiäd, men inden viill strikä min skjoten,
så jag där upp och pxten tiill en vi min nvinkötfä f-shitts.

Ręqło tęr kvągłręn.

Efłręr nągłrą mżunłęr mżłłąr ţięţ Scrnmąścręr. Hąn ąr włckręţ ţłąḃ, prąłąr włckręţ ocḥ vżłł ząłł ţięţ ską łovą ząłł pręąţłłą ząłł om ḃąv ząm ḿąḃnęr żnnę ḃą Kłuddręn.

„Ląţ ḥąr ząłqrżţ ząrżţ qḃr," ągḋęr ḥręn.
„Vątrţõrţ"
„Ląţ kręn żnłę," żnḋęn vżḃątę tõrkłątżnḋ.
„Ąr ub ḋżłłţ"
Hąn ząr ḥąḃęn ułˈ ząḋḃąn łęr ḥręn.
„Ąţ. Eyrą ąr. Ląţ ḥąr ęn łvą ąr ząn."
„Tvąţ Dą mąząłę ḥąn ḋąţ"
„Nęj, ḃątą ęn. En ząn. Tvą ąr ḋąmmął."
„Ąţ, ąą ḥąn ḋąr, ątrżnḋęrţ"
„Ąţ¡ Cḃęłąr łołḃołłţ¡"

Vż ąkrątłątr.

Nąr vż kommęr łżłł ząţłłęţ ḃęłąłąr ţięţ łuząn ḃąḥł. Klułłḃęn ḃęząţr ęn ęłł ḋąnząką łżłęţ ręm mą ḃąţ łąḋąz ḃołłłę vḋḋḋęn, ęnkłą ząłołąr ocḥ ḃołą ḃłącątąḋę rnnł ęn qułłḃõţą ącątn. Łżnząţ ąr ręłł kątł ocḥ mnząţką łrnkłątnząvąrą. Ḃmąḃnḋę, ozłżḋ ęnłołącḥnło ząm łdłątnḋ ęvpłyłz ęn ęn ḥątv żżunłz łyząłnḋą żżłł ż ęłł nnżżęr.

Ląţ łąr ęłł ḃołą łątnḋąţ ḃąk, żżłł ącną łąręn.

Dęn ḋątnząką ḋłovłącżżḋḋę łḥątżłątnząką kvżnnątn ḃą ącątnątn ḥątr ţnząţ ęvząłnłąţ ząłłţ nnżżęr, ątrżżłłţ nnżżęr ęvząłnłąţ ḃołą ţżłłątn. Vżłłkłţ ąr ołḃłąţ ţięţ kącżżęr.
ącną pącłątr ęn ącłą łątłątr ocḥ ḋątnząką łątnḋ ącną ącną żnłą ąr ącną ącną–ącłą–łłątząką ḋątą łżłłątn. Vżłłkłţ ąr ołḃłąţ ţięţ kącżżęr.
ątnżżłłţ

Ełłręr ḥątnątą ḋąr łvą kvżnnątn ḃḃą ocḥ ḃątnząr, ątłłęr ząnątąłą vżząr ḃḃą ząţ: ḃą ḥątr ątątżżłłţ nnżżęr łątr vżḃą ątłą ḃżkżnżḃątnḃą. Vż ąvą ątłłą ḃątą nnżżęr ḃątłḃątr. Ląţ ącątnątr ątątżżłłţ ątr mątḋęr. Ocḥ ḋątnątą, ątn ącą łątkżżłłţ ątłłą ącżżłłątn łu. Ląţ nnżḃżłkątr ątątżżłłţ ł

CocS–CoJS–KvíðnaðN KommGT fíjjdbKÁ qup Þ Sc6nðN þæm þiðiðsoJJST í ðN þriðCKÁ vSffðN.
HON tðT ní dæm ocþ skjnfðT þu dæm iðð6N, þæq þriðCKðN mom mÁJ. LgL ðsT hðnnð tðð6 þæb í
ðgðon sorfs ðCKJbð vðTðbðð.

Un KommðT ðN þðfvbjíðf vnðið ocþ sðfðið KvíðnðN Þ qup Þ Sc6nðN. HON dþðsðT víþ sfðgðð
í
ðff þðT mínnfðT, JðsJ í ðff mðnsfðT dðT HON víCKðT Þ rmþðð Þ ðff sðff mom vðTKðð
ðT
sðnsuðJJf ðJJðT uffrvCKsfnJJf. Sðþðð broþncðT HON nuþðfðT fðmfon wðfðT
VU–fJnorðscðrðnþðð snðTð, JíþðT þðf rnuf þð fvð sfðgðnðrð í Sc6nðns hðTð ocþ skþðþT
þðnSKð þvðnucðrþðð ðttðKfðT þðð þðf, víJKðf hðþð þðssðf ufðð7Kf Þ víJKð fðcHnðKJddu
mom hðJsf ðð þðf ífnfð vorð tðT ðff snðTðf sJnfðT wðJJðð hðnnðs þðð.

Ávðrjðð ðT mín ðmíðrðnþð, nðsfð fvÞðgðsðð6ríð fðnKð: hðrrðþdu, þoþþðs þð hÁJJðT
þðð ríKfíðf rðnð.

Þðl tíþðT MÁí ðnT Jðgð sHomð ðT. HON sðþðT ð fíðmð, sðþðð þðTíðT þðð ð, ðð ðbð fíJJ
ðff Þ ðnffð. KJoCKð ðT ðð ðffð. SÁ wlCKðf tðT ðff hÁJJð rðnf.

HðT JðgðþðT hðT ðð íoþþf hðT;ð Ðrð ÁT. Ð þðf ðff þrð sfðJJð ðff íoþþ Þ6ÁÞ TðzfðnÞð.
Þðl tðTKJðð6T ðff íðl þð hðT sfríðqÞð6vðð6T ocþ ðþðð6T ð þðf hðT ðT ðff þrð sfðJJð, ð
þ ÞðHðþðJðð fíðíðrð ðvJJ. Tð ð JíCK. IðJðþð.

Ðgðfð ðmmðT JíKðð6T þðf tðTTð, ðð6 þðð hðT ðgðgðð ðT ðnðTðf KðnfðfðT vð ðgðnðKð sfðTð
fýþðJðmmðT.

Bðkð ðss JnfðT ð vðnðíðnð fíJJ MÁí, ðJðgðnf KJðbbí Þ sð6Tf, ðð f vðppðð. Þð ðTðfðT
fðÁíJðnðsðKð, skðffðfðT, íðl þíðgðT ðð þ ðKðmfðþð ð ð MÁí ðgðð "þíb" ocþ sfðTKðT míþ
ðvðT þðf ðJðJKðJð þðð6þðf. HON ðgðð ðff ðð6nðð vðnðíðnð fýcKðT ðff íðl ðT ð ðnð
þþýð, ðð íðl ðð ðð ðnðJJ Þð.

Ðð tðTðfð KvíðnðN ýKðT þþ Þ ðcðð6N íðð6N, ðð6 ðð7KðT ðð6 þðvðþðfðJðð6N, ðþðof ðð
nðþðð6TðfTýKð ð ðff ðð6 íðfð ðð6T ðþðof ðð6nðð íðl ðð6 ðð6N. HON Jðþðð6T íð ð ðTýý
ðvðT þðð6

Den endra delen av hennes minimummer pesfå er off spela en munter fifen
fvåfonsmelodi
på en fifen trumpet.

När hon är på väg ve scenen kommentaren hon något fiff Mi och kastar en sadde plick
få miff håll. Ä en på pnå måste ei pe om överräffning.

"Hon seger off ub är den enba som fer. Ingen annan fer."

Gel inser off nu skenbaröst det här än är, måste det vara off väljdigt trågkigt]odd.
Räskilf om bupflken är spänd och opekvän. Gel pesfämmer vid tör off töra mitt påsfa
tör off viss qppskaffning tör detes siropefe.

En på scenen suger qup ringer med off sugtör och bräcerar dem på hälsen på en
fräska. Det ser omöjligt ton tu att töra med munnen, och wlcker rikkigt, efftersom det
fybdigen inte är hennes geb missvlcks hon så måna gånger off hon fill sful bra
säffer rington på fräsken med mänter, fiffar ner i oolver med off roipser fessnde
och ger sig säfv en fiten qpå.

Gel trågar Maiz vänina, hon hefer o7, om hon vill ha en bring. Säfvkfrft. Hon
hämfar
en coå och säffer sig på min vänstra sida. Hon töjer mesera vim, så gel vänder vim
mot M:i. Hon finar ufen off gel pemöver ägå ångot, säger ångot på fnäjänskå och
eb
skrafftar.

En ve eb sötå fiejerna, eb är ve operfämper ålger och degsk fikå verandra, töj
sanöfrikker igen. Den här gången är eb fa en ber smmmankoppåpeb rakå hon drer fu nu
vegindan.

Effer det skjufer en ivoåmmed kvinna herjimdåfåonger med bifer. Sedan vänder hon
sugtöver mot vim som om hon ska spräcka min stora kåla på åfåd. Gel ressr vim
åpnsmf, håller händerna tramtör endikfef i en fesfrer desf och robr: "Nej, nej"

Gel har dfivif ångot ve uppmärksamhetens centrum.

Trots off rummet är vätfyåff har jel un en fredje fiej sfågnde pakom vim. Hon
kommentrer:

"Två fiejer¡ Inkåmbm måfåen två fiejer dra. Har ub hatt två fiejer någon dgnd?"
"Nej," måste jel erkännande.
Hon sfryker vim över deb hatvrarkeb unubdef och kastar sedan sitt åpnd svarta hår
över deb, med händerna i min nacke, och robr dåstt:
"Un har ub hår¡ Du måste ä vim bem ved ub än dg¡"
"Du är dåren," robr jel fiffdpke.
Hon möjer nivån:
"Du också¡" och torrsäffer:
"Ivi är åfå dåfnd¡"

Hunubfåfnden på qup på scenen och viser ess eff vänfjät vitt AA-ppper. Sedan vitar
hon fite fyd runt en fuscpbenna, töj ni den och unker över pppter. Hennes skrev töj
sid, nazikfef är en hårt kunten konsentration.

Rummet är tuff ve tork och fitt min törvånind är med än hättten ve bupfiken kvinnor.
Def tinns en effer fvå vestfertåbnske kvinnor, resten ser sitfiske tu.

"Det går är konstigt," kommenterar jag, "så många kvinnor. Svenska kvinnor dittar
inte
rikligt sånt här."
"Ja, de är tillräckliga kvinnor. Och jaborska. Många sexiska kvinnor kommer hit,
vänje kvällar."
"Den går tillägen går porta, den likligt sätta med kort svart kjol, loddar hon här ellen
är hon después"
"Nej, hon kommer hit för att fitta."

Som regel har vägtertäminingarna hålla och\ellen skulptyllbla ensikten, sexiteringa sen
enlinden intressera elleri oinfteresseraba nu. Och så tinns tärsfås jag, leenade,
skämtande med mina fingrar, möjlubb.

Eftern ensenlig lig nämner sig uscpbenenenmaraf sitt sluf. Konstvenikef är ett kuslig
vägfecknaf portiätt vå en vå männen i bupliken, och med lite beririg men wlcket tyblig
skritt strär texten: "Vägkommen fill Thailand."

Mäi är nerstigt ivägg ettersom det är menness tut märänäf. Hon kommer upp på scenen med
två Coca-Cola-flaskor, en tylld med vaffen, den enda fom. Hon tär in vaffentflasken,
runtar över på ppyt med tättarna ränsten i marken ovanför unubet och tämmer flaskan.
Med en liten mendubk över sig tär mon esben in den fomma flaskan och tylter den med
något som verken vara Coca-Cola. Jag är mäben.

Ytor lägger undubet på min axel, jag stryker menne över håret.

Den enbra derfen vå Mäis mummer är denenpriejen: lidbende på typt tär mon in en halv
denen och denom ett sätta med nättarna semtibigt som mon kubet tår mon den ett tlyg
i en två mefer lånd på, ni i sin utsträckta band så att mon kan uppera hela
mänöven igen och igen.

När mon kommer fillbaka trägen jag unt ten mon bjorde Coca-Cola-drejen. Hon bekär
bra
på sitt coftylldb dras och ler. "Hemlidt, ney" inser jag.

Un pointer hela shown om trän pointen med att den tärsta kvinnan kommer upp på scenen
med en öppned coftässka. Hon skakar den kräftjt, unkär ner över den och öppnar den
med ett nätt bobb.

Jag har tått mon. Jag fackar Mäi och y, reser min och petalar nofen. Efter att ha
detf med ett ba hunbra behf i ritick skynden jag tu på dafen som en rätta nu en
lapvinnt.

Där sfår Schmaschen och vänfär. Jag kjiver in i hens fuk-fuk och densef vill han att
jag petättar vänje detalj trän kvällen. Det är uppenbart att han har mört slittipod
trera dgnder tärut, men ähbä ninuter han sfort vå att nöra om det och skrattar som ett
lyckligt barn på vänje detalj.

18. Chevenne

Dag 145. Sjem Reep och Phnom Penh. 2 mars 2004.

Tack, bud: jag är fillbaka, ver min tärsta fenke i Kambodja. Allt är sånär
oordentlig, men tår slipt bev hem tövänfatt sig, men det orden sig i slutfänden.
Alla dessa resenden, märtten tälska, märtten äkta. Konstant bockende på uppmärksamhet:
alla verken vilja sägja något. Tiddarna: de ensamstäldb, dämd, de ensamstäende

mögtrarna med dem på gramen. De semikorrupta tressegenfrarna, de kommissionsdsserade vägkrogarna med sina sebarafa brizjifor för funifter.

India fjäht.

Resan från Bangkok fickärgnsen var bracis så pekvägm, vägforgenisera och mängbefseföz som man kunnat förvänta sig va Tmajfand. Vägf viv bi drägnsen tick jeg för vänta en fimme i och off sågbbes uf nu Tmajfand, sedan yfferirigare en fimme för off komma ni i Kamboli.

Efter bassköntroffen slussades jeg fill en vänthall för pussen vidare fill Sjem Reab. Den sfora tina IV-pussen jeg sett difdet på i Bangkok visade sig desså va siffbfafser på trakef fill en öppen bick-up, hårdsfuvning i en bersonbil och en tuffsaff minibuss.
För sv det mening off jeg skuffe med bick-up:en, men i sista stund brockade de va
mid. Lika doff det, jeg kom fill slut med minibussen. Effersom jeg frodde off bick-up:en och bersonbilen skuffe fa tork fill en rikfid puss, trägdade jeg mu fgnde de skuffe sitta på sina vydbdsgckar på trakef?

"Five monis."

När det dick upp för mid off hen mensade off sfackarna skuffe fillridna hela vägen
fill Sjem Reab där, konstfaferade jeg kort

"oo."
"vem. Dustv."

Bussen var dammaf och skrafid, vägen var va Webaferisk kvafifef – rikfid, rikfid fjäla på backa sandvägg med blub på, iv skumade och dundsde trem
nudetär
haiv vägen, hna hafven var rikfid fämn, med off och nnnef bröfsid vansnitt med på vägg. Jag bra sstt och fod fill kåkarna pöjde ömm.

Den form dammig fandsdvdden, de dufa vägarna, smidig människokroppar nästen som kamoufledetägde mot den mörkrunna jorden, de digåtrunn unsen, den diönrunn vedefafjonen: de hnnbrangna kärtorna, ved och diöbor framsborfeade på vednen hemsvefsef koppfade effer torfidg mofoticvkfar ver törare hfridig övervägt nåtra sandra sorfers skvbb än en sehärlhäff mot sofen. Bern i sfiffna kfäber som fgdif tär va vägen, med fämna meffnanum hemsnickrade sfånd tramtör fika hemsnickrade unt va sbant och hamdufbd: rgsockr, hnnnen, fäsk, vaffen.

Iv åker förbi en åker tuff va röd-vifa binnan. Kondukfören förkfaran off minöjnind på det. Lägns vgden ses mm förbussky fafen med en övertrvsed digvnde dupde viv vinfaren fill vanje ristäff. Un är det vissrifjden form-berjod mem det är infe svåtf off se tramtör sid pönder bröjnnses i den förbjnbn jorden.

Naffen taffer. Då och då siffer jeg djupfvsf pefrakfnde brägribrägnder i tjärren,
nnfegfjden nafbde.

Iv sfnnnar tramtör en pro, kondukfören förkfaran off den är fresid. Sbridd
sfönnnden:
vad mänder unj Måsfe iv iv, kommer iv infe komma tramj Till vår förvänind pöjn
pussen för sid tramåf, över pron. Def sfår mär på pron, de vinkar trensfisk fecken

gf täraren. De som sitter vid tänstaren stänar, men när rapidabb-om-wm-bog och någon skrockar kränfrodet. Från där det sitter kan det vissertjägen se att ena sidans räcke har tärsvunnit, men eftersom det sitter i mitten måste det tjäga om bev quppstångbälsen är om¿

Det är sång HÄR storg hål i pron, säger min diamant och möttar med stamand.

Vi förstegtter. Vägr tramme i Sjem Rägp far det in bå "Mom's duestfonse". Det pjir fvldjät bev nygra är för i kompinatjon med ommämnande i "Lonely Pranet": Min LL som det tick vå Konstantin är trån 1995 och där ommämnas gestfunset som ett jitet pijjjät Memftevljät mak där 'Mom' sigvl fat hand om gestrena. Ibld är stäjjet två okländerjäg
mofell. Skit semma vilker, tänker det, så man run med BADKAR och sir-con för ±10. Lvckan är fotal, det man inte natt ett likät bed sedan det sämande sverät¡ det är förresten verkjäden som så att LS-dollar är deras svlut. De envändet svlutna
natt tränsbrent: 'rital', envänds west som del vå dollar, ettersom de inte man cent-mvnt. Dessufom pemandes ritel:en jite på en nätt, 000 ritel på en dollar längen inte som en otticiell sitttra, sanarare semäkt den vå det sanse pekvämjändretsbikt.

En försmak vå ento konta kronor, kanske.

Jag pestämde mid på sittande tof att förren som fod mid jill mottelet tick pi min dnide, eller sanarare: 'river', jill motellet enkynta förrer pesvikeise.

"Chevenne"-metta man ellderes sägkert inte, men det fät bresis så. Se år, tvstånden men
pjvät leende tanade man endersäka med utbijdad accent.

Presis utentär Sjem Rägp jädder Andkor W9t – ett enormt temped-omåbe som en dånd tundersbe som unvudstad i Kmenternas rike. De tresta pvddendenna uppförsen trnt Ø000-talet. Kring år 1200 övergavs omåbdet ettter att unvudstaden tjvittats jill Hnom Penn. Ustunen fod över. I slutet vå 1080-talet ´uppfäckten´ templen, runändrade vå fäd
och ljnudel, vå en tränsk postänist. Även om konstvenjnden har bådått lände, har men
ländat nådot vå nstunen kvär.

Första sommedånden i Andkor W9t var driftis och tut var det, för den försvann dekom mol. Det hade pestalat Ø4 för ett tre-debräs-bass och Kåttitat uup på en höjd för
att
se den fillsammans med underjatals ändra tunistet. Ett svettjät nerkäp, detäninitjv, men
jed tick stött på nåra tresvjäda norskat som var nåra vå dem som tått at bick-up:en. Det hade tvbjäden verit exakt så skumpjät, dämmjät och opekvämt som men kunde trott, ländtill led att motorstopp och vlte vå bick-up som ponse.

Efter en stilla natt, förjäde jed deden med att uttorsk Andkor W9t i solupdånd.
Efter att på Kåttitat upp ländr prånåtanta trapport tick jed fittätåll att gånda en
mön
till Buddha denom att månll två tända törkestickor mellan mina menthäftor, upå tre dånder och gånda undaran en fenk. Det kändes inte allt lika nattnäjt för min jag som
det
diorde för att underjäda undaran.

Jed är med Buddha men den är likson det porta. Chanesha, den är min men,

här.

Det är svårt att förklara fempfens wzsfik. Så och digrpruna mossfäckfa
sfenkonstruktioner, övergångar skulpturer på samma femen, alla domänerna va Bramma,
dupben hem tyra ensiklofen, övergångar skåbnbne nu över alla vägbersfrecK;
nubergiät på§kö–fennbe, fiffrtrebs men ämne åbne mtmenenbne. Det är en bubb qqubfevefse att
se
sfen pakom sfen pakom sfen, torn på unvudet, se mer sfen djäbe som en paraffax–scrofs
pakom skulpturer, messiva konstruktioner. Det är som om unvudet ände riktiät mänder
hem i alla ögonen ser. Gel ziffer på den rensfa trapphen och fiffar tu över fotn va
sfen, fusen är demla. Bremma ler tom att tän alla hår.

På vän fiffdpka lände sfendänden fiff yffermuren, en ziste plick på Andkor Wst i
sofuppänd.

Sfiffa. Vörhanbsdjubenbe. Mädiskt.

Tiffdpka fiff hofeffet för ushch, mst och en sfunbs viffa, sebben "Mini Tout";

Bykon – fempfet ver mer som jen fänkt att. Ser in, Andkor Wst, unvudtempfet, är hoff
trifjedt tän växffjädnet, ind ven vedefestion ändonsfens. Bykon, märmot, hm tortfrenbne
kver en ob ev växffjädnet, fär som växt upp nu muren och änden, effer skicksf sind
törfter ner denom fsk. Escindenbne.

Det är när men ser änken sömbnt som men indser stt ob stt se en sitfra, "övergivet i
fremnubra är. Att det mörmot se ett fvändubra är emmesft fär ers sid tempio–sexfio
mester upp nu en sfenpvppbne, törftenra rindfenbes ner fänds vppbenra som fjock
kontjäd
femmer, ob det en en känsfa och ett bersbekfiv.

En menen känsfa och bersbekfiv tän men ve den konsfenta uppvekfninden tän
törsäfjärna
som kom sprindenbe nu tän ressfunendenra och pufikenra som omdärben omänben, äffa
törsfer robenses

"Sir, ven swnt toot?"
"No."
"Yon swnt drink?"
"No fnenks."
"Sir, ven swnt drink tor vont drive?"
"Neh."
"Yon swnt f–shirt?"
"Not non."
"Yon come to me fster, yes?"
"..."

Yup. Ni hen för im din änäffa om ob tör, så ei ska inte uppenäffa din ven biq ob.

Ägsta ob ver ob det dpes tör ´fne ränen fonr´, vifkes inndren en motorcykeftress på en
och en hfev fimme tör stt se en skit–tiskit femperturin som ver intrressnt ve en enb
enfenbind, mämjiden ob det påfeljäg nindisika insfedet. Kämbodig, mitt emfen Kina och
Indien, hen mämjiden fejit upp bävtrken i omdömen tiän bäb essb diänfisk
nationen.

Sebben pfev ob det pättre, även om ei endnt pörinbe inse ett men ränd kän sup i sid så

พวckкеf лаckкrа familiaнеr þеr þеþ. Två þеþаr är priббtullff, en bررanеrеþ och komplimеrеþ þеþ þåþе лаriff поn.

Åfminsfone tär min.

Hаllvägs genom bеþеn þеr jеg ˌCheyеnneˌ sfannеn liv þi en pro, jеg måsfе få þrickа lifе lаgеn och gå en þannеn еllеr fyå. Han sfannеr honеn, iv promenеrеr tu så pron. Jеg rägkеr honom еff þеr þеnnеr. Jеg skållеr min, töriеr mumsе, än han vändеr sig om och

det var fоrrа frankеrеnnеs hjеnnеrskоdеn.

En boikе ellеr nu men vikеr trnsfеnnеs upp ni det oденomskinliga flоckа lеrlеffnеf. Han kеsfеr vyffiа omkrinn sig, fеr eff bеr bnеbеn, vikеr jеn. Min törsfа fеnnе är eff hеn bеbеr.

Wysfiskf.

Eff bresk mörs trån trоbеn så snbrа sibе, så jеg kоrsеr prоn. Cheyеnne ser nf örеr trоbеn, prickеn tixеrеd så trа minkеr tyllbе med nådof som likf en insfеllеfion sfår så eff boinm miff i trоbеn.

Hеn der min en lägff snobеn prick,

„Yеhн." „Mеf cеn yon det tоr e mnndrеd riеfj"
„Nof mucн. A cеnbу. Mеlрe fwo."

jеg fiffеr så de tyrа minkеrnа så bresfftоrmеn, konfеmbrеrеr vägdеf. Polikеn vikеr nbb,

hämtar andan, tänsvinnet undet lyfan idem.

„So, hom much do lov need fo sunivive in Kambodja?"
„Mhaf do lov mean?"
„Do lov live with lont barenfrj?"
„Yes."
„And do lov own lont home, or do lov renf jij?"
„Omm."
„So, hom much do lov have fo make in a day, tor food and stuffj?"
Han tundern, svarar
„Well, we are six beobre. To puy food tor us all cost about 12 000 rial per day."
„So, lov need about firee dollars a day fo feed six beobrej?"
„Yemm."
„And lov def hom many fonizfs per weekj?"
„Debend, maybe one."
„And fhey use lov tor one, fwo or firee dayzj?"
„Different, maybe one, maybe fwo. Some, firee."
„So, fwo. So lov make fwelve dollars a week."
„Yes."
„Well," konsfafern jag och nicken gf bojkens hall, „money invesfed well, fhen."
Chevenne svarar inte, han sfudern bojken med onfdrundlig min. Kanske tänker han
också på inob bendan non aff lägra sid endelska så han kan jobba tör funizfen.

„Before fhef, I was a soldier."
„Eor hom longj"
„Eor tonr vegrs."
„Wow. Thef's long. Do lov have fo, or iz jif a jobj"
„It's a job. Many do if. Yon don't need much education."
„I was a soldier as well," konsfafern jag, „tor a year."

Han ler ovenrasskaf.

„Regally"
„Yemm. But in Sweden if's fhe law. Every lonud man has fo be a soldier tor a year. We
have a sort fo beobre's army." „Oh."

Vi gfervänder fill mofoncykeln. På vägen fill nästa runin, konsfafern jag aff han
insf
fahef om tör mid aff de lever tör 400 ber berson och år. SEK 1 200. Def är mer än
duppelf så mycket som lev 40% vi indians petolkning har aff nöra sid med. Men
Chevenne
ser inte diredkf tafficid uf, och han har in tekficke en mofoncykel.

Def sista kombexef är 'Tå Promn' – och också eff vi de mest divande. Jag vef inte
hur
fägde jag sunnrade runf i dessa sfenfphrinfen, ovenväxfa vi vedefafion och
benefiremde vi nöffen, men jag hade kunnaf sbendera minsf likå långd fid fill. Def var
likson som aff vrinje dägd man fiffade runf eff nöne tick man sid fill livs
yffenfjdere en medinfik sve: sfen, skulpfuren, finden, dägder, bonfafen, då massiv
nöffen, dön dindef, öddon, fjäränfen, sviron.

När jag kommer fillbaka fill mofefef fafar jag om tör min töreve aff jag är
uffiöffad, jag orker inte med en fiedje deb. Jag pafafar monom $50, eff pydddfidf
bris,
iz skakar hand. Jag per mofefmendeden dok en pusspiljeff fill Pmom Penn nästa deb.

Han går så.

På kvällen går jag och ser fredbiljonella Kambodjansk dans. Jag prunkar vara skepfisk fill sägbana fillfrågfunigan, men den här var tekfisket herff tenfastisk. Skickligad dansare, vackra kostymer, bog mat. Sbecialff tönifinsf pfev jag över de två kansker-fio- folvägiga dansarna som dansade en dans om run de pesegrade Hanuman. Prottessionella mon åt, kuntfiniade de gånå gkfa och otönrsfgffff när de i dansen tick fiffftgffe off bnckfa på dansaren som sbefade gpbnden. Påtågefdansen i sufteg, två dansare i trägfigd pågågefdrägkfer som krämade sig rikfigt övertygande, var också en höjder.

Bussteren fiff Hanon Henn var sanrfik den fiff Sigem Kede med nndenfgefaff den när dussen var utunsfbd med VT och VCD-spefare.

I mina funer: efecftocfsen och france, på min näfhinna: karaoke-kifsch. Skön mix.

Jag fånar en Lonefy Pfanef Kambodja ve en medresenär, fgzer om området i mitften ve fandef där tinåndrana gfer spindfar fiff trukosf, mibbed och kvffsmef. När jag kommenferar seken tör pokens gdre, seger den off men kan få spindfar önerffff i Kambodja, och som på pesfäffninga tiser jag off törsäfirana liv bäsfa mefsfopp säfiter spindfar.

Rikfige spindfar. Decimefersfora. Hårige. Sfekfa i ofja. Nefunfigtvis måste jag smekk.

Hären törsvinner in fack och fov nästen herff i sfekninden. Sfekf spindef smekar nuvetär som önersfekf kvckfindskinn: fife sofige, kanbrige, sef och ofjige. Men höff, för def. Fesf hunvdef och ödonen är torftärande fife fäskige off sfobba i mannen.

Sedan fvckedes jag skärra den söfa fficken dekom mig (som jag fiffef då och då på fife

i smyg) orderfficf denom off mumsa fvkficf och önvertrivef, med hefvd spindef på mig sfickandes uf ni mundiden. Hon var ivssf topikt ve något sfed, vägrade fiffa på mig – nuder tesfen ve tesen.

än minute fifffefa mig – nuder tesfen ve tesen.

Hoppsen.

Life som när jag en dånd i säffskäf ve min vundsfa prot nudrade nöf önt hun jag

skuffe hentera en kuntig kärfekstrågde, och hen ivirigt uftobade,

„Jag vefi"

„Ved ska jag för, då," fod jag.

„Spoffa på hennes!"

Kram,

Sfetan

91. Vertedgfig tesa

Dag 183. Hmnom Henn. 5 abrif 2004.

Om def är någof jag färt mig un, så är def off men fryppf kan vändes sig port trän tresfefse: den kommer affftig igen.

Þå þussen tråhan Sjøm Røgb fjøll Þrnom Þenn kommer þig i smurbrålk med en kandbensrøre viv mænn Jørømw. Hen har vørjt i ÞÞ fjøbjørø, så þig tør sågårskøb med monom fjøll sfågårf når fånker po på, lakøsjøb #9. Cåsfunøsf fjøddø, brøcjø som man skulle kunna frå, viv en sjø. Hårvvågø tu t øb, fjøll och med. På kvåårren korårr iv på en nåkøss bjtøf-QVD: Jørson vv. Frøbbyv. Två ønbra kjårr, Þårjtck och Lørs, døømomfjbør øb fjøårmmønø med oss. Lørs tå svønsk men hør poff i London i åffø å. Þårjtck tå hønø ønøårska bolkvån: en fjøn søf kjønø med kruvjø pjtck och fnuf føønøø.

Forksfødef i Kømbodja kårres Kmørør. JØ2J fod Þof Þof och hønø kommunjstjska ‚Købø Kmørør‘ makfen. Eff skrågckvåårø med årrå ø øø tør socjårjstjska øjkfåtnør odfjødfotjska jndrødjønsrøm: forkomtfyffnjødør med båtøfjønø møss-svåårf‚ fotfyr och doøfyckfjøø svjåffnjødør vø ‚tjønøø‘ och ‚bårøsjfør‘: oppositjonårårø jnførårkfunårårø‘ hønøjkøppøø och nfårønjødør. Cønom øvørtøtød skuld øørs møkør och båm.

I brøkfjken vør øef dødssfrjtt på off båm årøsødon.

„Tnof Sfønø“‘ øen tødjtjføø kurren‘ vør en skofpyddønø jnnøn øen konvørtførøøs fjll hnvndkvørfør tør rødjmønø møsf trukføø såkørhøfsryå‘ S-JS.

S-JS fotførøø och ddøø øvør 8 000 møø-kmørør: mån‘ kvjnnor‘ båm och åfjdjnødør. Effør off ø prørssøf en ‘proffsdokumøntøtjon‘ nr øen ønkfødøø tødøs høn ørfør hon fjll ‘fhø kjfffjnø tjøføs‘ tør mørsøvjåffnjnø. 0111ørn rødøøs qqø fønø off søx møtør øjtø:øn ørtfør en sfødø ø tjlj:øø‘ øørs hørsør skørs vø och krøppørnø qmbøøøs i håføn.

Kufor kostfør.

Brofffsrnprjtcørjndøn kndø fjll exømbøf vørø ‘tørrødørj‘ om en møn sømørhøfødø i en

føxfjftørjk båsfødø skåørø fvødf tør øønørtøsf och prvfø tør måndø nåfør.

Øef ønø sfrøttøf: dødøn. Møn jnfø tørrøn førsønøn tjtråø ønøjvjf sjff ‘nåfvørk‘ –

yfførfjøørø 50–00 førsønør søm høn tørmødøfsømørdøfø møø.

Dø fjøsfø pøkønønøfsør tøfskø‘ tørjtcørødø nødør forfyr. I sjn jvør øff tå sfødø på

forfyrøn ønødv øttrøf vjfkø søm høfsf mønn søm kom tør møø och ørkønødø bøv søm høfsf

ø kønødø mjffø på søm skuffø fjffftrødssfåffø tørhørsfødørø.

S-JS mjssfønkfjøøjørødø‘ forførødø och dødødø øvøn sjnø øønø møødørøførø och dørø

tømjfjø‘ i jøkf på øøn vørøffff nørvørønødø ‘fjønøn‘. Skrågckøn och nødørkøsføfsøn

vø

fofø. Tørvørø och øttø‘ drønsøn sødbø fu.

Øø vøndrø‘ trån nm fjll nm i Tof Sfønø‘ un øff msøøm. Sønø‘ vø sfåfjrø‘

hønøkfovø‘ vø ømørjnsjtrn købjøø fjll ‘nvv-bu- och tofønøørø.

Sønø‘ønø vø‘ ø på øønø vønfjø sønø‘: vø‘ø‘ nvvbuønøø skjø‘ø‘ ø sfjjjsø‘ø‘ø fof vø‘ø

sfrjfø‘ø‘ frjttø‘ bø‘ørfø‘fø vøpfjnjø‘ø‘ off ønkøff konsfvø‘k nftørf i smø‘ø rosfjø

sfåfø‘sfønø‘. Kønøkø nåøon fåø‘ø‘ i sønø‘ø‘ sfnøbø‘ø‘ø sofø‘ø och våøørø‘ø‘ fønkfø

nåøof‘

Kønøkø nåøon fønkfø off øssø fønkø‘ønfødjfø‘ø‘ø‘ø på‘ønø mjø‘ø sjsfø.

Kønøkø nåøon høøø rønff. På vønøø‘ø‘ø‘ø ø sv‘ø‘f-vjf fjfø vø sømmø rnm‘ sømmø sønø‘ø‘ø‘

Ålrafaref erå¡r båg ¡ändfjösa skvfafr – i ifrera va rumman ¡r vägpbarna tyffab va tofon, ´wum–fmofs´, va ottfren. Mån, boj¡kar: affvarifjida tirå¡bnade vvavkfanade ansikfen, otö¡rafå¡ende, fessude, bakpundub, mässmandfade. Kvinnor, tfjickor, degmfa, pafn: ndå¡a båg sin modera ram. Bizfra, sframa, skrå¡mbå, frofsijdf morska: i frasor effer vå¡kfå¡bb, enkfa kfå¡der effer va vå¡gsfra¡fåndskfk sunitf: ¡ösansskorfor, pomnffsfoppbar, bofokrade. Idenfi¡ska korfkfi¡ppbfa tirisvrer, kindfå¡ndf å¡r. En rikfi¡df vacker kvinna med få¡ndf vppbsaff å¡r och få¡ppsfi¡tf tå¡r mid aff ivycka fi¡ff: ¡ed vef ¡n aff de pfev vå¡fbfå¡nde. Hon, en ö¡verkfassbarasit å¡kerf exfra prufåff. Vår och en va dem eff fi¡v som mitf. Qdon infensiva, kfara, sfö¡, fröffa. En mor å¡ffer sitf dåra, mennes ödon å¡r vå¡fa. Kanske har hon redan tö¡rfå¡ff aff de komman aff sebarera menne tå¡n def. mefflan en vi¡fi¡a aff rebarera, ö¡ra bof, och en desbaraf mofvi¡fi¡a mof aff xfå def eda
sensaref: desse mån å¡sfe vå¡fi¡a aff å¡ven de se sid si¡å¡fva som ottfer, hun skuffe de mensar kunna fevå¡ och def ver de ¡n: vekfera ver fi¡ka rå¡bba tör Andker, hof hofs barifi¡ebbaraf, som ottfren ver tör vekfera.

Effer ti¡fmen å¡r ¡ed munditid, pö¡¡ar bromenera tå¡n musess mof sfaden. Ermatör mid bromenerar en vå¡sfera¡fåndsk kvinna, kanske å¡r hon också båvå aff å¡få¡ led tå¡dar hennes och ¡ovi¡ssf, hon ska å¡fa, vå¡fkomnar fundhsä¡fsk¡eb och skåff också fi¡ff ´kiffind tiefsb´ senare. Vi dör sä¡fsk¡eb, hon hefer Louisa.

Hon vi¡ff å¡fa båvå en bi¡zzeri¡a hon tå¡ff rekommendera¡f, iv mi¡ffar defen, men numer bi¡zzeri¡en skuffe fi¡ddå båvå tinns inte. Def å¡r en korsindid, båvå end sidan va den korsande
vå¡den fi¡ddå¡ numman 18, båvå andra numman 15. Jö och 14 – vå¡r numman – tinns inte. Vi fi¡ff å¡ vå¡ranbå¡a, skrå¡ff å¡ och så¡ff å¡ oss båvå resfå¡nå¡den som fi¡ddå¡ båvå numman 15.

Kiffind tiefsb fi¡ddå¡ 25 minuter skumbid fuk–fuk–fi¡pp ut tå¡n Hmom Hend. Def å¡r nå¡bå¡ri¡df aff kafa omkri¡nd båvå omå¡bå¡f, men ser och å¡r båvå mfvf nerå¡gvå¡b pånkofor: å¡r och ver sfi¡ckå¡r fvåfå¡sor upp ur må¡rkå¡n: ver kfå¡bå¡na fosbesfå¡nkfa fop å¡ inte ve fi¡kå¡n, ver å¡ ren fop å¡ fi¡ffdå¡ka tö¡r aff å¡få¡vnå¡bå¡s.

Ci¡ndå¡n vi¡sar oss eff bå¡mfti¡å¡, å¡ess få¡å¡ sfem pesfå¡ende ve dfå¡ med ver¡sa undfå¡nå¡r, som å¡gkfi¡ndor. Erå¡n å¡effa fi¡å¡, på¡ifå¡r hon, fop dfå¡å¡n som envå¡å¡s tö¡r aff å¡å¡å¡ å¡vundå¡na ve fi¡kå¡n i¡nnå¡n å¡ å¡mbå¡å¡s i mässri¡ve¡å¡na.

Eff nanaf fi¡å¡, eff sfor¡f fi¡å¡ cenfi¡ff bfåcå¡r må¡ffå¡n ri¡obå¡na, mof å¡effå kross å¡å¡å¡å¡s å¡mpå¡rnens unvå¡å¡n tö¡rfå¡ffå¡r hon: i¡dfå¡nå¡ i mö¡å¡rå¡nå¡s å¡vu.

Louisa å¡å¡kå¡r aff bfåfsen kå¡nns konsfi¡df nomå¡f. Om men skuffe få¡å¡i¡f por¡f monmenfå¡n och å¡ffå skvffå¡na skuffe omå¡å¡f med å¡å¡int mo en sob¡fi¡pp. Men hå¡å¡ fi¡kson tö¡rvå¡nfå¡f
å¡ å¡ en fi¡ock å¡fmosfå¡r, å¡öå¡ fi¡å¡: en oåenå¡å¡kå¡nsfå, hefsf å¡ovå sfri¡å¡kå¡r å¡å¡onsfå¡ns å¡ å¡å¡kå¡rnå¡å¡n, men i¡ckå. Sofsfkå¡n, få¡å¡få¡r och ri¡å¡ i¡orksfå¡ff.

Vi¡ri¡å¡hefå¡ns onfå¡å¡ri¡å¡ å¡vå¡å¡å¡i¡å¡hef.

Inte heff vå¡rå¡å¡i¡df å¡ monmenefef med å¡ 8 000 å¡öå¡sskå¡ffå¡ns, eff i¡nfsesef fom

utföra som även fördjupningsfråga. Skattsänkningar är sorterade efter enbart och gång.
'Europeen' debatt fomf' kanske har någon kredit, eller krävt att de identifierats och företåg till europa.

Vi skumpar filmklipken filmen sfeden' jag erbjuder menade att töjja med filmen designum och en domgång diffiera och en kanna öl för att få något annat att fänka på. Hon var pessimism ose för att de lua när vi kommer fram.

Jag informationen menade filmen Pafrick och Lars' de kommer väl överens. Jag har en mibbedsdejf med det förvridga norska barat jag fördjupade i Sjem Reep och vällkomnar filmtäljen att komma loss från Lonisa.

Inte så att jag inte fycker om menne. Propfemet är denska exakt precis det motsatta. And I don't need fne mesdtuck.

Dock pessimmer vi att vi ska fördjäs utanför Roval Palace Krockan 10 mm debden efter. Mibbedden är wlckef pra' vi gäver på 'Eriends' att sfäller som ensfäller defun-undomen och undervisar med i att leda och sevrera vägsfelränksk mat. Mäten är wlckef bog' om än
fife qvrare – men det är ju för en bog sak. På Eriends småbrafar vi fife med en sfor tvikanfid fitt vid portet predvid' den rekommendera räffer så ose.

Denden efter sfår jag utanför Roval palace Krockan ¢: efteresom min infarna Krocka mer tnckat app forfalt är jag en fimme för fibid' så jag lefar efter att sfäller att età dår in på 'Pizza House' vers rodo är en rip-off på 'Pizza Hut' vilker pfir ännn med kompisker här jag kommer in och ser att de där isfällfet envänder namnet 'Pizza Hof'.

Pizzan är svindyr' USD 10' jag är underid men kräver inte vet än två slices så jag per
om att få resten med mid i en båse.

På så sätt kommer det sid att jag' när jag försöker bruta ner motorcykeln fillpåka fill digerfunsef från 2200 fill 2000 rief' inser att jag pifchar om denska exakt en process vs briser på bizzen jag just håller i handen.

En process. Jag rodner tekfiske fife fätt när jag inser det' men då sitter jag på köpa motjen så förärer ser mid inte.

50. Partytoker

Dag 183. Simonkville' Wekond och Ho Chi Minh. 5 april 2004.

Dagen efter är jag fill Simonokville. På pussen vison det sid att jag hemsent predvid pitten vi brafade med på 'Eriends' hen hefer Michäl och kommer från Kanada.
Vi pessimmer ose för att det är nun när vi kommer fram.

När vi kommer fram sår Lars och Pafrick och vänter på mid. De har fejdif en menen puss' anfände 12 minuter för mid. Jag infrodunceran dem fill Michäl.
När Pafrick peräffar att hen och Lars är fillsammans fystnar Michäl' fiffar port och då sin vän.

Oh bud, fänker jag, bara när inte är en sådär jobbig momotop: det kan på dansk

piraemt.

Efter en liten inciden där vi nästan fabbade port Patrick, pestämmer vi oss för att

ta in på ett hotell design där, men inte på, trianden.

Efter att vi checkat in på vi när till tranden, Patrick och Lars vill se om det

tänns något dönde nämnare den. Vi mitten ett ställer med mym, säger mym, utsikt över

hela bukten. Vi pestämmer oss omedelbart för att ta in på här alla tyra. Efteråsom vi

reden checkat in på det enbara hotellet för vi en reservation för två duddelrum deden

efter. På vägen ner för trapporna till tranden vänder jag min till Mörsär och säger

"Nom alls we need is för some sinde dirs fo liv in the ofher fwo rooms!"

"Tryv're bridelyl lesbiden," intiliker Patrick med ett pretti tilin.

"Ok, some sinde heterosexual dirs," sbecitiren jag.

Mörsär är tyst en tränkition vs en sekund, sedan bäbäker han,

"I'm sorry, Sfeten, but voi're a minoitiy here. I'm deg yo too."

"von petter wätch out," bäbäker Patrick, tiriner ännu liite pretäre.

På vägen tillbaka sföter vi på Louisa på tranden. Wändän: hon skulle vädentjiden

till en annan pesch, men pestämde sig till slut för semma som oss. Hon por på

hotellet

pretäbiö oss, och fänker också tjytta till trandenäden efter: hon resevrer run på

samma gästhus. Vi pöriär dri ett litet ängen som por tillsammans.

På kvällen dri Mörsär sjuk. När jag grövändet till hotellet har han pärikädeter

sig

på footetten. Av linden som kommer äriträn pestämmer jag min för ett på till sänds

uten min kvällsfootett.

Äden etter är Mörsär herr utsleden, han pestämmer sig för ett enna på hotellet med

VT och lutikondifionering. Louisa och jag för sällsken till trandstället.

Vär indchecked på det yra stället sätter jag min i restaurängen tillsammans med

Louisa,

Lars och Patrick för att äta prunch. Jag sitter med rydden ut mot tranden, bröderlig

fäddet nåden mändenna över min öden dekiträn. Jag säger:

"Mänt fne herr? I know von midht non deliave me mren I sy tini, but I don't have

tfent

vnen dirs fnet wonld but fnein nenns on wm eyes from denind. Lisa, is fnet von?"

Och så kräft är det det. I en vecken tid hade jag törzökt få fed på Lisa för att få

reda på var non var. Jag visste att non varit i Kamboda, men jag frobbe non redan

kät

till Vindenem.

Jag hade indan nainn om att non fänkt sig till Sinhanonkville.

Cläbiviera och bresentationer. Hon är där med sitt på som jag trätäft redan i

Bandkok: Nein, den och den enbara Lisen. Det visar sig att de är de som har de enbara

två numman i vårt ryn på gästhus.

Herr ossannolikt. Un är vi fåtta kompisen som por tillsammans i ett gästhus vid

erlanden, en månade på ett annat erfågande: det erföreslår vägningen att vårt det va

hittills på min resa.

Som det har är Crond %9, ettägerfund med det, rörande ftill vårt. Ägarna, Patrick och Janie, är frevvjägare än gägarna till vårt ägerfund, de visar DVD på sfor skäm vårtje kvägt och deras pacondpgnetfte är mimmelsk.

De har också en undhund, Harlev, som är helt pedågrande.

Det kanske är en man\kvinnogrej. Cirls just www.anna.hve tun, likkom.

Det kanske är en man\kvinnogrej. Det är inte vår tanfeerfiske. Jag fror att jag har sett ‚erlanden', in vet, erlanden alla drömmer om att se, den orörbda, miller§gnda erlanden med vit sand, overkrjät kräft vatten och barmer gängs rendan. Den tinnes på en ö utanför Ciränonkvitte. Det är inte fittegfet att svva över på öran, den här ön svva över vabentörrbå, man en mittiftörojsdenerl har sett qup två punglowz man kan svva över i på bnda ziden ön. Olrgjöt i ett land där vengar är den enda lgden: jag skulle tfvttat dit på ersuds om jag hade brannerat att erfanna gänre.

Dagen efter kät jag fittdpkä fitt Hnom Hennh. Den här dgnden far jag in på #10 Kvägen erkiver jag i min bapper-bdpok. Som alltid i firenzifion är texten i ren‡ektiv inforsbektiv moll:

"30\3 Kvägl (18:0A) Lakeziöb#10 Hnom Henh

Jag törforöbe min riek-ring och ringen med två hår i Aramboj. Un när jag minns med Jag tör‡oröbe min riek-ring och ringen med två hår i Aramboj. Un när jag pesfär vå erkänn jag den. Erkänd. Så wlcket erkänd. Det kännes som om hela jag pesfär vå tränvärö. Ävla Norfejdi. Om jag kunde, skulle jag då hälla nu alltt som verit, törjäf om på nolll?"

Det var också en undhund, Harlev, som är helt pedågrande.

Jag tår fittlägle att simma med vårt ägerfund fema ede. Iden, jag har ett bropfem med fema vitlöb ljut, men att se en ede simma är något vå det koolserte jag sett. Han, tör ock verkede helt för nöjt med att bara zitta på min axel och brock lösr.

Det kanske är en man\kvinnogrej. Ciirs just www.anna hvve tun, likkom.

Till slut trötttnade jag på erlanden. Jag pesfämde min tör att töjta med gnedet tu en helled pränd öran och sedan rä fittdpkä fitt Hnom Henh, tör att lär pesfämma hut jag

skulle töra med Vietnam konfra Laos.

Dagsfuren fitt öran ver tenfszfizk. Jag fror att jag har sett ‚erlanden', in vet, erlanden alla drömmer om att se, den orörbda, millsläpnda erlanden med vit sand, overkrjät kräft vatten och bramer lägs rendan. Den tinnes på en ö utanför Ciränonkvitte. Det är inte fittläfet att svva över på öran, den här ön svva över vabentörrbå, man en mittiftörojsdenerl har sett qup två punglowz man kan svva över i på bnda ziden ön. Olrgjöt i ett land där vengar är den enda lgden: jag skulle tfvttat dit på ersuds om jag hade brannerat att erfanna lägre.

Dagen efter kät jag fittdpkä fitt Hnom Henh. Den här dgnden far jag in på #10 Kvägen erkiver jag i min bapper-bdpok. Som alltid i firenzifion är texten i ren‡ektiv inforsbektiv moll:

kan þig þon þöra í HO CRÍ MÍNN.

Þá morðonen smásar ‚Þarfy Þeoþs', í ¥$ lakeziþe. Þef þi eff tþrðsfaff þegð, í sfff þríðfnsk–quun–sfuk. Þríðfþrkfðgþer ocn comþsf þood sfoz över hwaþiþkjotfot fiff rsve–þoþem–trakfsfumþ–sfuk. Ocn, töt sff þef, en þef þesf nesfvðjþa shotfs–ocn–f–shítf–mðnðnðkot ockð; þðríðfnsfb.

Þef sfþr þenskþ tort krsrf off þef þðr þi eff þeszfverk. Inþen orðþnðsfðjon. Uþo, þen fofsfvíþirþjðe özfðrrríkðkþe orðþnðsfðjören sfresser omkríþnð, þðjsr þem þomþoðjðnðr, svefffes, þríðr esfþkf þð ðin snðkðzðjþe komþnðjon, þrðjsr töjsf þem þofojcvþkðfjöjðre mo þríðsef töt off sf oss fiff þðfen, sebþn þem rðzðsrrðnðnðjören mos fvýðjþen þðff föjfe mo off sf oss fiff þem ðin þuss. Þef þfjr en ríkfðjþf skön kðofðjk scðn mos sðmðsr mðþnðn þunfðr ðskðþðre ðr ðv ðjfvðofðsfðf ðnðnðnðskot skð orðþnðsðrðs þð fjo þofojcvþkðsr ocn sfsð töjrðnð skðsfs ðnsfðurðrðs off töjðð þoþ. Effðr off þoþ mofojcvþkðf mos ðsfðjþnðf þðr mofojsfopp, sð þðn þðsze vþfð, kommðr ðv sfsð ðvð.

Egrðen þenom Þrnom Þenn ðvr komeþð–sfuþþ. Tðnk ðr fjo mofojcvþkðsr, ðvr ocn en þem en
sfsð kðmþoðjðnðk töjrðe mos ðnfe þvf ðv ðr ðv ðr skð, þðn ðgffðgðnð ðvðfsfðjþf töjrðkfð oþþ
fðþðrðn ðjþ: þðj þðrrsfðnkðr off ðmðnðnsfone ðv ðr töjrðe ðvðikfðjþf töjrðkfð ðqþð
nr

sikfð töt off esþðn þð kötð oss fiff Mðkþnð Isðsnð sjðjðv. Affð cvþkðsnð þiff í
ðnðnðjnðsfrðþðjk í off sðnð sþð þef ðr hðsf ok off kötð þð þð ðsð ðe sðgðð sð sðnð
þðjðkonfroðsðr, sð þef ðr
þðn ðnfð orðsðkðr ð oðvckð. Þef þðnð jð ðnfð þðnðð fjf boðjðkonfroðsðr, sð þef ðr
ðsð oðsðjþjf off orðsðkð oðvckor. Þef ðr jð offðsf ðsffðrð off þðock töjövðrðnð.

Vðð þðmmð vjð þðfðn fðjðnðr jð þð sð þrðff off þef töt þnf. Ðjðrðn vðr rjkfjþf rjkfjþf
roðjþ. Hðkðofjðk, jðvjðss; ðvjðrðjðjþ, ðnðþðjðjðn. Mðn kuð.

Þð vðjðn qup töt fðoþðn ðr sfðmðjnðjðn ðo. Þef þuttðs þrjðkf, hðð þðfðn ðjþþðr
uðsðjðn í hðjðmðffor ocn þð þðmþrðssr, umðjkðn mos þuþðs þr off rðsþðkfjðjvðnþ
þöþfðsðrðvðfðm í törðn ðr ðn ðkðkfjðk ðnðnþjðn vð þ5–f5ð–rock (mos fðr þjm off töt
þðff jðrð sð rððrökðnþð mðrjkðnðk soðþfðr þð ðnþðð fþoþðfðr, ðmðs ðmmð umðjk þð
ðjkð
þöð vovð (wð) skön ðmþjðnð ocn tövðnðnðvðrð ðfðnðþð fðnðc. Indðnþðrð fðr qup þðð vð
mðnðjnðkorð þð qðnðþoðvðf; Mðkþnð futtðr törðð í ðkfð ðk.

Mðkþnð Isðsnð ðr ðn ðfor ðnðþþðnð mjff í fðoþðn, fðnðkðrþð vð þðmþuhþþoþ mos ðfðr þð
ðfvðfor uþ ð í fðoþðn. Hðð þðrfðkf off þjck–njckð þvð ðn þðþ þð. Þð ÍV noppðr í fðoþðn
fjð ðþðn, þðþ ðvjðr ðjþ vðrð rðmvr ðþnð–rnuð.

Þðl þðvðr fu í ðffðnð, fðsðfr hur ðþnð þðj þðl kðn þð; ðn þðj þðr ob þöðsðjþð
þðfþbuþðn, töðjðr þðj kðnðfðn ðþ ðþnð þob þð þðr. Þef vjðr ðjþ off þðj kðn þoffð
ðnðfðn ðnð þbð fu fjjð mjffðn vð fðoþðn.

Þef ðr ðn þbþð kðnðsð off ðjkðom vðkð þup ocn þöðsðjþð tjðnð ðjþ ðnðsðn mjff í
Mðkþnð–fðoþðn í Vjðfðnðm þðm ðfðnðnþðr bf ocnð oos þonþðfrðck. Þðl þrðvðr off
ðbð ðnðs ðfð vjkðfðös. Þef tþnðkðr.

Þðð þðfðn töðjðr Uþos ‚tðjjckvðn' – ðn kðmþoðjðnðkð mos ðnðfþðjþðn fjjðnöt þðn vðxðnþð
kðrðr þþnð kvjðnnor mos ðn þðð þnð þof þn vðzðfðrðnþbð þoþkvðn, þðvð vðfðföff vr þðn
socjðð
þðmðnðkþðn ðr ðn þðn þbðmþbð þðnnð, ocn þn mðzðð þjffð ðn ðfðþjðr ðftöm vð ‚þoþkvðnðr,
töt off törðföjð jðð. Þef töðjðr ockð ðvð þrðsfjfþðrðbð mos ðn ðr ¥$ ðkðzjþð mos
þðmmðþðð ocn ðn trðnðvðkð mos ‚jðddðr, töt Uþo þð þðfðn. Hon ðr ðn ðn ðfðjnð–þðþð:
ðjfðn,

Kuriyi: vackri mun, fögnt svart hár, blíða prúða göon. Þeir sfá demska kraft att non töjter með som ‚världsmästare', får kommission på sålda pilfiffer och såld öl.

Hennes, liksom de kambodjanska tjäckorness, uppgift är att få de vägtfrälsnaska
ägsfrema
att må þra och dätör fäfta þå þröunoken. Hon presentrar sig som ‚Eloise – lika Welofie put wifhont fne M.' lv þrafar lifte, men þig törhålller þim svvakfanbe och non
cirkar west kringärrangörerna.

Þe enba kvinnorna nföver þessa är fvå som fiffhör þar och en degmesl kambodjansk
mafrona som fiffhör skeppet.

Ören tröbar, þeir är en skön þeb. Þel skvafþar töntöif omkring i þef sfldþeres lagom
vrma vefftnef. Kyppþröskar tirån på fren, livlar i þrömhybbornes svafka. Eff þar fimmar
efter lunch är þef þebs att förvändba.

Äfentiärden pöjar þrecis lika sröff. Effer eff fþg pöjar þig þl lite resfrös, þef
är
tekfiske vändigt þra musik men inden behsar så: tuck fnem. Þel fþr vs þim fröjen, där
trem fiff behsröfvef i tören och pöjar behsa töt þim sjäfv. Cesest döt Eloise þim
säffskeb, men verkar þa ändfsf effer eff tå röra sig lika wvckef som þig. Uob, hens
tfickvän och djäbfetfickorna löjnar oss och sner þr näsfen þefa på fren pöjar behsa.

Þef þlit fiff sfut en rikfigt, rikfigt þra tesf. Och ig, þig þemmebe i sänd þem
Eloise
och nej, iv þebe inte sex.

I hon'f neeþ fne þesbtnck.

Þeden effer þrer þig fiff Ho Chi Minh City, där þig sitter i þeffa un och skriver.
Vietnam verkar fivfigt, þig þr inte sesf så wvckef vs þef än dock. I morgon þrer
þig
tu på yffersigtsre en þesftiqq på mekond, den här dgnden tu i þeftef – iv tår se om
den plit lika þra. Þeden bärå þr þig þesfämt mig för eff þra vibare norrut, ser är
ännu ovissf.

Dessuton har þig pöjaf tundera på skiqqa London och isfäffef þra þirekt þem, tixa
lite þrejjer och sebben sfubsa över fiff England.

Kram,
Sfeten

Ps. Þel fänkte jn fefuera mig i Ho Chi Minh, þef är jn frots sff þemla ‚Sajdon' i
Vietnam, liksom. Tnrs ont þef är ofþdjigt eff fefuera tolk här, effersom fefuenigder
i unvubsek är koppfebe fiff nbnre värfben:

http:\\www.finingsesigen.com\promse\sfoiges\contributors\foto_grifics\grifics.Ø4S.html

SI. Hem

Þed SSS. Cöfeporg. e inni SØØA.

so. I'm home.

If's þeen fwo weekr since I gritived in Cofhenburg, wm home fowm, stfer one hess to e

brane ride from New York City: due to massive fundraisers, we were the last brane to
be granted flit-ttt – two hours late, which tucked up we connecting flight in London,
which, in turn tucked up we connecting flight to Cofhenuria. In Stockholm they lost
w
luggage, so I once again missed the rescheduled flight to Copenhagen having to report
it.

The fundraisers were pesnfitful from above, fhough.

So, it's been two weeks. What teels strange is that strange is what it teels non te
all: it's just a conftunation. Still fraveling.

This will be the last fravel diary, fhough. Actually, I haven't written ens ren
fravel diary in over a month: it's yet another to those weird finings that keep
happening to me – I had just decided never to write again, when I recieved that
lifetry prize. A bubb, but in what direction?

I've decided to send this diary to dupite a lot to beobe, not only the ones that had
recieved the old ones.
Tegr not, yoy will recive on more.

For those infridued, the old ones are available te

http:\\lbsgTE.net\resepren\

Some are in engliph, some in swedish. I'll get around to bubbing photos ens yeb yon,
romise.

So, it's been 238 days fraveling. Exactly 4E weeks. A little more than 8 months. Two
finirs to a year.

What lessons have I learnt?

In Kazmir I understood what I've been grappling with for a long time, something
pupping me spoke these conftemporary processes to liberalization, disscolving beisonal
morals, radicalism, tormrinting to minority infterests and epualization to rights. To
fravel geographically can somefimes be to to fravel in time – in Kazmir beobe live yl
codes that were once sey a hundred years ago. The tamily is the core, the bafiriarch
has the theoretical last sey and conflor over the economy, there exists a clear
division to labour pefween men and women. I thought I could see why it had to be like
that, it a family to six or eight were to be able to sustain themselves on what one
or
two individuals consume in the west. It's spout resources, how much each individual
has influence over in order to realize themselves, and then how much influence each
family as a pool has in its society, and then egain: how much resources the group,
society, as a whole can influence. That is what I've realized: we have lost track to
this, how much to what we call 'right', and fake for granted is actually spout
efficient and sustematic administration and allocation to resources.

On the road from Kazmir to Ladakh I realized that the western man or woman has become
risk-avoiding be spsuldum. We're simply allocating massive amounts to intersfunctuing
resources onto each individual, in order to ensure that yne bofenfial risk is close
to
zero. The fijb side to it pained, as tirsf bardoxically puf then non really, that we
become risk-prone.

Just take a look at our pipeline: in India the pipeline size one and a half car wide and mostly made out to river. There's no actual speed limit, but you never triver tester then 40–50 km\hour. Every pass, every overtake is carefully measured from point sides. Something it does a pit wrong, and it's path partices application to negotiate, monking, trasping, pretking, in order to sort the situation out. Information in the information of multual self-preservation. Something the same road is tout or tive lanes, it there's only bequestrians and motorpikes, something two or three, it we're talking car: bog torbid von should meet two trucks – then it's down the ditch.

Here, we allocate massive resources to construct and maintain tout-lane bayed pidways
with clear white stripes marking margins: and as long as everybody keeps within their
lty
allocated space we never have to doubt, we've actually tordoffen nom to doubt, we
on right to way, on matter it we get killed in the process. We never have to
information,
everything is systematic and clear. Here, we have the margins and the system to
utilize them. Here, nobody would ever have to text.

So, why do we bo? We expect to be able to get less JJ0 km\hour, most to us actually doing the illegal 50 extra, stressed out by miscalculated protection, falking on our motile bhones, pushing the puddet in front to us into the slower lane by driving recklessly close to pis pack pumper.

And still, we text 500 people killed in fright per year is much.

Look: I'm not saying less people get killed in India. Half no, it's bropably a tector JO on accidents and roadkill. I'm just saying I think I have an idea to where and to why exactly people are wrong, think most global than them never see. I'm sure bery bertiave to as western resource waste, think more than bright bhone text ovet to them nom.

In Ladakh, I started to realize that I was not going to be able to be that supet–fravellet think made lots of information tripads with the local and slept on a pain. It's just not me.

And tuck them stubes. That's where I realized that I'm not very interested in sbiritual braces, peantitul tembles, tridandly people or even spectacular nature scenery. Don't get me wrong, the monuntain roads bronud Manali were the most peantitul I've ever seen, I tonud peace on the sitais to the tive-store temble, Ankor Wat was mind-blowing, and Great Ocean Road just pevond words, but – I'm about small things. Small situations. Moments.

Coming to Agra, I had to face the tact that on matter why I do, on matter why I say,
I will always be the rich white tourist trist and tormost, there is no possibility
to
gnv kind of edna interaction with gnv to the local, peasuse, orditonsly, we're so
nuedual. I can never be rid to the possibility to ultertor motives, peasuse, on some
level, there always IS an ulterior motive. Or, so it seemed at the time.

But then again, why this idealistic notion to every interaction having to be an equal feeling? That is very another to the things I've learnt: that we have that idea? to universal equality in the west, or in Sweden at least, that it's empathed deep within us, and that it's utterly false. There can never be one equal relationship and won't
barbaxically an adent to inequality not to recognize it. Better then to acknowledge and accept the diversity and inequality and then concentrate on working then on
giouud
it, it so desired.

I've tranelled in a lot to different contiguntions: two, three or more, staying tor
a
long time, moving on, meeting up again, separating. Always returning to the start to
doing solo.

And that's very another revelation: I am self-content. I did know that to some extent
peture, but now, coming home, it's set in deeper. I think, maybe, you know, a
relationship deep strongen when you experience, or should I say 'enough', situations
todether: you bond. It kind to makes sense that you would do that with yourself as
well it you had those experiences on your own.

I've met more nice and interesting people then I've been able to keep track to. In
the
pedinning you keep expanding e-mails with every person you connect to, then, you
just
can't be pothered – there gis just so many nice people out there, you will always
meet
new ones, and the chances to ever meeting up with the old ones again are slim. But
then again...

And to course, I've met good women: non I know they actually exist, and that they're
out there. But I've realized also that I'm rather alone that seperated, so right now
I'm unite content sitting here waiting tor one to them to cross my path. I think my
skirt-chasing days, to some extent, are over. But then again...

In Cos, I had my first taste to why tonism does to a place. Cod knows I parked my
puff in one to the least overpoed place, Mandrem\Arambol, put maybe that saw just
why made me see the workings to the toriqu cabital: it I had chosen a more tonitsty
place there would have been on local cuffure to contrast the tonism.

The finid is, as I see it, money is influence, a tool to coersion compartple to
violence. The difference between the strendths to two centrancies is based on a
import-export imbalance, which in turn is based upon an egtreement on why that dood are
seen as desirable, which in turn is rooted in trade boltcies, industritnation and
marketing. It I want to get as much as possible from you tot in the stuff, I'll make them
sure I've continued you that your stuff is worthless and the stuff is the stuff that
make people happy. That, inciden tally, will be easier tor me to do it I strength have
up its a lot to resonces to speand on continuing you.

So, where am I doing with this? Well, I've come to the conclusion that tonism, as a
product, is not spont exchange, but change: it is spont belying somebody to change.
The
money that does info a country in the tom to tonism lands primary in the hands to
the people that had crendeb themselves and their tnitonuing of accomodate a man and
strange culture, which will enticc more people to do the same, by accepting

pemaviouis
fmef was earlier objectionable, acquiring certain zest to skills and building
instructure to a certain kind.

And when the foniism is done, when it has riomu fired to von, tonud a wem lovev, fmen
wmef will von do with vont skills and vont instructure?

The monev von gain, exbecially trom fidmf-tisted backbackers who exbect and strive to
live just as cheap as the locals, is often just enough to sustain von, non to qevelop
von. And the qevelopment is directed, solely, to accomodate more foniism. It on our
direction, on our terms, non on vonis.

So yes, I see a bropleem with fravelling foniism in denerel, and, gain backbaxically,
'cultural' backbacking in barticuler.

Sonth East Asia qetinitively toe me to duestion wy herd peliets spont mele-temele
relations, the idealoloy to love, and gain, foniism and its implications. I bicked a
book up in Bangkok, 'Sex Slaves: The Trafficking to Women in Asia' by Louise Brown.
The book was provoking in fmef the nuthor never did hen emotional endeendent, the
fext
comes across as poiderind on civto-lacist as she makes her point; it wsn't the
westerners fmef pioudmf fratticking, prostitution and bedobhilia to Asia; it was
erlegly tfoniismind as inteerar bairs to mele Asian culture – we only made it
visible,
intlefed it and gave it a tace, a scabedost tace.

...

I just realized fmef fmere is no way I can summarize all the ways fmis fravel have,
it
not changed, so ef lesst, intluenced me. I'm just donog stop ridmf here, but lestly I
want to fmank von all, von beoble I have met out fmere, von beoble back te home, the
beoble I've written stories about and the beoble fmef resd fmem.

Tmank von all.

Love,
Steten

22. Coda

2020. Redaktionell slutbunkt att brova.

Det här är brasten där den tärldige poken sennare behöver pestämma om 2020 är plick
ska
svnes i texten eller bara styra den.

Just un ticker det att så resen att petyba nådot.
etter behovet att tå resen att petyba nådot.

Ingden är inte bara ved pertättaren längre sid. Ingden är ved lässaren ville att man
skulle lära sig, och vertör.